

Modern Bir Put: Bilim

Bu kitap Derin Düşünce Fikir
Platformu'nun okurlarına
armağandır.

www.derindusunce.org

İçindekiler

Modern Bir Put: Bilim (Mehmet Bahadır)	7
105 Yorum	12

Önsöz

Pozitivist bir gün doktora gitmiş, dert yanmış:

- Doktor bey bana bir şeyler oluyor, iyi değilim.
- Anlatın, neyiniz var?
- Aldığım nefesi verirken kesik kesik çıkıyor ağzımdan, karnım kasılıyor, yüzüm geriliyor, yanaklarım kulaklarıma doğru çıkıyor. Bakın böyle oluyorum: Ha! Ha! Ha!
- Korkacak bir şey yok, tıp dilinde buna “**gülme**” diyoruz.

Evet, pozitivistler herşeyi parçaladıkları için mânâyı kaybediyorlar. Aşkı, korkuyu, sevinci hormonal “fenomenler” sanıyorlar. Hakikat’in tezahürü yok onlar için, sadece tezahür var. Sebebi? Eşya. Eşyanın sebebi? O da eşya. Biz buna “pozitivist iman” diyoruz. Çünkü pozitivistlerin bilimsellik ile ilişkisi koptu. Bilimsellik değil bilimcilik peşindeler. Bilimi putlaştırdılar. Semavî dinlere alternatif bir ilahiyat ürettiler:

“...Yerçekimi gibi bir kanun var olduğu için Kâinat kendi kendini hiçten, yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Dışarıdan bir etki/yardım olmaksızın yarat(-ıl)ma hiçlik/yokluk yerine bir şeyin var olmasının sebebidir, Kâinat’ın ve bizim NEDEN var olduğumuzun cevabıdır. Kâinat’ı başlatmak için bir ilk sebep olarak Tanrı’ya gerek yoktur. [...] Tanrı’nın yokluğu ispat edilemez ama bilim Tanrı’yı gereksiz kılar. Dünyamız Fizik Bilimi tarafından yaratılmıştır.” (The Great Design, Stephen Hawking)

Özetle :

- Fizik kendi kendini yarattı,
- Fizik yaratılmaya muhtaç değildir,
- Fizik eksi sonsuzdan artı sonsuza kadar vardır,
- Fizik kimseye muhtaç değildir, her şey Fizik’e muhtaçtır.

İhlâs ve Fatiha surelerindeki ilâhî isimler yerine “**Fizik**” kelimesini yazarsanız zaten buna benzer bir şey bulursunuz. Evet... Biraz İhlâs Suresi, biraz Fatiha derken... **Bilimin, bilimsel şüphenin ruhuna da el Fatiha!** Filozof değil bir rahip demek lâzım Hawking’e çünkü artık bilimle, bilimsellikle bir ilgisi yok söylediklerinin, bal gibi bir amentü bu.

Değerli yazarımız [Mehmet Bahadır](#) her zamanki nazik üslubuyla “**kral çıplak**” dedi... Dedi ve bir işaret fişeğini daha ateşlemiş oldu. Sitede en çok yorum alan yazılardan biri oldu bu makale. Fakat sadece içeriği ve yorum sayısı ile değil, **yapılan yorumların kalitesiyle de öne geçti bu çalışma**. 100’den fazla yorum alan ve aylar süren ilginç bir tartışmaya vesile olan makaleyi altındaki yorumlarla beraber kitaplaştırdık, ilginize sunduk.

Modern Bir Put: Bilim

“Din ve bilim çatışır dahası din ve bilim birbirinin sahasına girmemesi gereken iki ayrı disiplinlerdir ve hatta din bilimin önünde engeldir...” gibi pozitivizmi yüksek dozajlı eleştirileri duyar gibiyim. Oysa mesele hiç de öyle değil. Neden mi? Son iki üç asırdır, pazardan domates satın alır gibi fikir ve düşünce ithal eden Müslüman dünyasının aydını, yukarıdaki argümanları da Batıdan almıştır da ondan.

Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz üzere, Ortaçağda kilisenin menfaatlerini elden kaçırmamak için ilmin gelişmesine engel olması, ilim adamlarını aforoz etmesi, yakması, hapsedmesi, kilise ile bilim arasında bir çatışma olduğu fikrini doğurmuştur. Söz konusu anlayış, tabiatı ve tabiatın bilgisini Allah’tan alıkoyan bir perde gibi görmüş ve bu katı tutum, Reform hareketlerini de beraberinde getirmişti. Böylece kilise ve din anlayışı tekrar sorgulanır olmuştu. Akabinde insanlığı ve dünyayı felakete götüren naturalizm, pozitivizm ve metaryalizm gibi akımların doğmasına vesile olunacaktı.

Günümüzde ise bu sığ anlayışın devamı niteliğinde bir başka tezahür ortaya çıkmış, özellikle batıda bilim, dinden kopuk ve belli ölçülerde de ona karşı geliştiği için din ve bilim sanki iki ayrı sahalarmış gibi günümüz modern insanına servis yapılmıştır.

Oysa Bilim (külli) irade ve Kudret’e dayanan “İlahi Kanunların” keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerden başka bir şey değildi. Bilime şu an ki olağanüstü mevkiini verenler, dini inkar veya kasten göz ardı eden bilim adamlarıyla, onlarla ittifak eden birtakım sermaye ve güç merkezleri olmuştur.

Bu küçük hatırlatmayla maksadım; İslam coğrafyasına da (Böyle bir coğrafyanın olduğuna şimdiler de pek inanmıyorum) bulaşan ya da ithal edilen bu zararlı akımların ve virüslerin kaynağına işaret etmek ve bizi rahatsız eden sivrisinekler bu bataklıktan geliyor diyebilmektir. Zira yakın tarihimizde de dinde

reform hareketleri görülmemiş bir vaka değildir. (Bakınız : [Türkçe Ezan, Tercüme ibadet: Kültürel bir şizofreni](#))

Tahrif edilmiş Hıristiyanlıkla (Vatikanizm) bilim arasında ortaya çıkan bu tarihsel çatışma, İslam ile bilim arasında da varmış gibi gösterilmesi de ayrı bir trajikomik bir hadisedir.

Konumuza dönersek;

Meseleyi iki boyuta indirgemek, İslam-Hıristiyanlık düzleminde ele almak yerine, İslam ve bütün ilahi dinlerin temeli olan Tevhid çerçevesinde konuyu ele almak daha sağlıklı olacaktır kanaatimce...

Bakalım Din ve Bilim birbiriyle çatışıyor muymuş?

Bilim adamları, kainatın yaşını 5-15 milyar yıl olarak tahmin etmektedir. Kainat bu kadar yıldır hiç bozulmadan, muhteşem bir denge içerisinde sürüp gitmektedir. Oysa gerek kainatın teşekkülü gerekse varlığının mucizevi bir şekilde devam etmesi, olasılık hesaplarına göre mümkün değildir. Aynen aşılınmış bir yumurta ve tek hücre olarak anne karnına düşen insanoğlunun hayat macerasının devam etmesi gibi...

Zira anne karnındaki cenin, annenin topraktan aldığı besinlerle beslenmeye başlar. Bu gıdalar zerrelere halinde cenine yapı taşları olmaya başlar. Her geçen gün binlerce zerre cenine eklenmeye devam eder ve mükemmel bir insan vücudu ortaya çıkmaya başlar...Mesela bu esnada insan cenine yapı taşları olarak giden milyarlarca zerreden bir kaçını yanış bir yere gitse, göze gidecek bir hücre kulağa gitse ya da dişe gidecek bir zerre beyne gitse ortalığı bir kaos alacak, denge ve düzen bozulacaktır. Sahi bu zerrelere, yapı taşları tesadüfen mi gidecekleri yerlere gidiyorlar ya da çok mu zekiler? Ya da onları yönlendiren ilahi bir kudret mi vardır?

Daha bitmedi. Aynı gerçek insanın doğumundan sonraki hayatı için de geçerlidir. Zira insan doğduktan sonra da temelde topraktan aldığı gıdalarla beslenmeye devam etmekte, söz konusu yapı taşları yine ilgili organın ilgili hücresine şaşmaz bir düzen içerisinde gitmektedir.

Bugün 7 yaşındaki oğlum süt dişini döktü. Belli ki süt dişi görevini tamamlamıştı. O küçücük, bembeyaz diş, cismani olarak küçük olsa da ben de büyük bir tefekkür kapısını aralamaya yetmişti. Öyle narin ve mükemmel bir yapısı vardı ki, insan düşünmeden edemiyor ve bütün bu olup bitenleri kuru bir tesadüfe bağlamak ya da oluruna bağlamak ve yahut olanlara duyarsız kalmak, perde arkasındaki Yüce gücü görmemezlikten gelmek sanırım nankörlükte son nokta olmalıydı. Akli ve iradesi olmayan diş hücreleri, dişimize değil de gözümüze gitseydi elden ne gelirdi demeden kendimi alamadım. Kainatta yaratılan her şeyin bir görevi olmalıydı. Tabii insanın da.

Bunun yanında insan aynı topraktan, aynı gıdalarla beslendiği halde simadan karaktere, parmak izinden fitratına kadar farklı bir alemdi.

Bir diğer mevzu, insanın meydana gelmesinde olduğu gibi hayatının devamı da aslında adeta mümkün değildir. Zira mikroskobik bir yapı olan hücrelerde herhangi bir arıza olmaması ya da kılcallardan birinin tıkanmaması için hiçbir sebep yoktur. Ve hatta Hz. Ali'nin ifadesiyle **"Her yudumda her lokmada -hatta tenneffüs edilen her havada- ölüm vardır"**

O halde insanın da, kainatın da meydana gelebilmesi ve varlığını devam ettirmesi tam bir mucizedir. Bu mucizenin gerçekleşebilmesi için sonsuz bir ilim sahibi, sonsuz bir kudret sahibini

gerektirmektedir. Bu kudret, ilim ve irade tek bir varlıkta toplanmalı ki, bu sistem bütün ahengi ve muhteşem düzeniyle meydana gelebilsin ve yine o Yüce kudretin istediği ana kadar devam edegelsin.

İşte adına “Allah” dediğimiz sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi, dinin de ilmin de gerçek sahibidir.

Bediüzzaman’ın ifadesiyle;

“Bir köy muhtarsız olmaz. Bir iğne ustasız olmaz sahiptir olmaz. Bir harf kâtipsiz olmaz biliyorsun. Nasıl oluyor ki nihayet derecede muntazam şu memleket hâkimsiz olur?”

Evet böyle bir şey ihtimal dahilinde bulunmuyor. Hiçbir şey sahiptir değil. Hiç kimse başıboş değil. Öyle değil mi ?

Evet bir resim ressamı da olmaz. Lakin ressamı, resmin içinde arama gayretleri de boşuna. Buna mukabil Yaradan bizlere, varlığına delil olsun diye sayısız işaretler de bırakmış. Bu işaretler ancak, gönül gözüyle, iman dürbünüyle görülürler. Aksi takdirde, kainattaki bu muhteşem ahengi, bu mucizevi hadiseleri, olup bitenlerin asıl failini terk edip işi tesadüflere bırakmaktan ya da materyalist felsefeye sarılmaktan başka seçeneğiniz ve hatta yapacağınız hiç bir şey yoktur.

Bu doğrultuda insana düşen görev; başını kaldırıp, kendini tanıttırmak isteyen fa’al ve kudretli bir Zât’ın hârika işlerine bakmak ve başıboş olmadığımızın farkına varıp bu hadiselerin de başıboş olamayacağını idrak ederek Ve yine O’nun adıyla hadiseleri ve kainatı okumak olmalı değil midir? **Evet kainattaki her hadise, yaşadığımız her anımız, düşünen bir insan için, Allah’a götüren birer ayet olması gerekmez mi?** Aksi takdirde her türlü bilimi sular seller gibi yutmuş da olsak, **“Kitap yüklü merkepler”** ötesine varabilir miyiz sizce?

Meselenin bir başka boyutunda ise; bilimin, belli bir zümrenin tekeli altına alınmasıyla sermaye ve güç merkezlerine ve hatta ideolojik araçlara hizmet eder hale gelmesi, bakış açılarımızı çarpıtması ve kalın bir duvar olarak önyargılarımızı beslemesi vardır.

Mesela Nahl Suresi 66 .ayette;

“Şüphesiz (sağmal) hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Onların karınlarındaki fişkı (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından (süzülen) içenlere halis ve içimi kolay süt içiriyoruz.” buyrulmaktadır.

Dekart’ın “Kartezyen Dualizm”inin düştüğü hataya düşmeden başka bir deyişle, dini bilime mahkum etmeden bu ayete biraz açıklık getirirsek;

Bugün bilim adamları, 1 kg sütün oluşması için, sağmal hayvanın memesine ortalama 10 ton kanın gidip gelmesi ve sirkülasyon yapması gerektiğini vurguluyorlar. Günde 40 kilo süt veren bir sağmal hayvan için, ortalama 400 ton kan sirkülasyonu yapıyor demektir. Lakin bu verilerden bahseden bir cami hocasına bilimperestler yada seküler zihniyet hiç şüphesiz burun kıvracaklardır. Tıpkı “Sütten denizler, baldan ırmaklar, meşrubattan nehirler” gibi cenneti anlatan ayetlere burun kıvrıdıkları gibi...

Din ve bilim aynı gerçeğin iki farklı düzlemdeki ifadesinden bir açıdan da birbirini tamamlayan iki yüzünden ibarettir. Dolayısıyla aralarında en ufak bir çatışma veya çelişki olmaz...

Bilim, 108.000 km/saat hızla “dünya dönüyor” diyor, din ise; sebepler dairesinde ve hikmetine binaen Yüce Kudret tarafından “dünya döndürülüyor” diyor... Maneviyattan ve vahiyden kopuk bilim olayın failini terk ediyor ve işi tesadüflere bırakıyor...Aradaki tek fark bu kanaatimce. Ancak sonuçları itibarıyla önemli bir fark!

Kaldı ki, din bilhassa İslam taklidi bir iman değil, araştırmaya ve delile dayalı bir inanmayı esas alır. Din’e taklidi bir imanla da girilebilse de, bu pek tasvip edilen bir durum değildir. Bu şekilde ki bir iman yapısı da çok çabuk sarsılabilir ve hatta yıkılabilir yapıdadır. Bu nedenle Kur’anı Kerim ısrarla “düşünmüyor musunuz, aklınızı kullanmıyor musunuz, bakıp gözlemlemiyor musunuz” şeklinde ikazlar da bulunarak, hayat, tabiat, düşünce, bilim ve akıl arasında derin ve kopmaz bir münasebet kurar.

Bununla birlikte, “Tabiat” bilimin çalışma alanıdır. Gözlemlenebilen ve üzerinde deney yapılabilen maddi bir sahadır. **İslam’da tabiat, Allah’ın Esmâ-ül Hüsnâ’sının mevcilenme yeridir. Ve tabiat bu özelliği ile Allah’a ulaştıran nurdan basamaklar diyarıdır. Dolayısıyla tabiat Kur’an gibi bir kitaptır. Kur’an ise, onun anlamını, kendisinden nasıl istifade edileceğini açıklayan kutsal bir broşür mesabesinde. İnsan ise, aynı kitabın üçüncü nüshasıdır.**

Kur’an, “güneşe, aya, yıldız, yere, göğe, gündüze geceye, zamana, insanın benliğine, incire, zeytine” yemin ederek insanı tevhid, ibadet, adalet hedefleri istikametinde bütün bunları araştırmaya sevkeder. Evet Kur’an’da geçen bu yeminler, gaflet uykusuna yatmış, tefekkür etmeyen, düşünmeyen, akıl etmeyen insanların başına birer tokmak etkisindedir.

Günümüz tarih bilimlerine baktığınızda, adeta insanoğlu eski Yunan Medeniyetinden önce adeta kara cahillikle ve ilkellelikle boğuşuyor olması lazım gelir. Zira, günümüz bilimcilerin bu bakış açısı, tek yönlü ileriye doğru terakki anlayışına göre, insanlık devrini taş devri, yontma taş devri, cilalı taş devri, tunç devri gibi çağlara ayırdı. **Ancak bu çağlara nasıl geçildiğini mesela ateşin, tekerleğin, yazının ve bunun gibi nice keşiflerin nasıl keşfedildiğini açıklamadı. Oysa bir keşfin oluşabilmesi için başta malzeme, ihtiyaç, akıl yorma ve de en önemlisi bazı ön bilgilerin ve kesinleşmiş temel bilgilerin olması zaruridir. Arşimet ifadesiyle bir destekle dünyalar yerinden oynatılabilirdi ancak o destek olmadan bir adım öteye gidilemezdi.**

Evet, deney ve gözlemine alamadığı hususları bilimsel kabul etmeyen, din ve manevi meseleleri dogmatik sayan, dolayısıyla değersiz bulan ve bunları da büyük ölçüde teori kümelerinden ibaret sosyoloji ve psikoloji gibi sosyal bilimlere havale eden dahası kendi prensiplerini kutsallaştıran günümüz bilimleri ya da bilimperestleri, mesela ilk gemiyi kimin yaptığını ve nasıl yaptığını, ilk saati kimin neye ve hangi bilgiye dayanarak bulduğunu açıklamak zorundadır. Mesela ilk elbiseyi insanın nasıl ve neyle diktiğini, iğne ve ipliği nasıl keşfettiğini açıklamak zorundadır. Zira ne bilim ne de keşiflerin tarihi 16. yüzyılda başlamıştı ne de insanoğlunun en büyük buluşu, uçak, füze, internet ya da elektronik aletlerdi. Bunlar olmadan da insan yaşayabilirdi. Ancak insan yemeden içmeden ve hatta giymeden yaşayamazdı. Taa baştan beri insana ne yiyip ne içmesi gerektiğini ona kim öğretti veya ilham etmişti acaba? Öyle ya insanoğlu, kendine neyin faydalı neyin zararlı olduğunu keşfedinceye kadar, soy sop, sahibi olması bu denli uzun yaşaması dahi ihtimal dışıdır...

“Oku, Yaratan Rabbinin adıyla! O, insanı “alak”dan yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir. Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder. (Alak Suresi 1-7.Ayet)”

Evet, bilimin açıklayamadığı veya ısrarla açıklamaktan kaçındığı soruların cevabı burada...

Bunun yanında ortada henüz okunacak bir kitabın varlığı dahi yokken, “Oku” emrinin verilmesi oldukça manidar. Demek ki, kitap olmasa da ortada okunacak koca bir kainat ve onun fihristi insan var. Oku emriyle bilimsel çalışmalara herhangi bir sınır getirilmemekte ancak bu okumanın yine Allah’ın adıyla yapılması istenmektedir. Zira ancak öyle olursa yapılan faaliyetlerin insana yada kainata bir zararı dokunmazdı. Ancak Allah’ın adıyla olursa, ortaya çıkacak bilimin neticelerinden insanoğlu kendini emin hissedebilirdi. Ancak Allah’ın adıyla olursa, ortaya çıkan neticeler, doğayı kirletmede, insanı öldürmede, insanı yok etmede, haksız hakimiyet kurmada ve yeryüzünde fesat çıkarmada kullanılmazdı. Ancak Allah’ın adıyla olursa, bilimin neticeleri ancak o zaman, yeryüzünü imarda, bütün insanlığın faydasına ve insanın maddi-manevi terakkisi, huzur ve güveni adına kullanılırdı.

Bilim kendini dinden soyutladığı müddetçe, belki küçük bir azınlığa MADDİ bir ferah getirse de, yol açtığı inkar, dolayısıyla huzursuzluk, güvensizlik girdapları yanı sıra, görülmemiş sömürü düzenleri, zengin-fakir uçurumu, sonu gelmez savaş ve çatışmalar, bir defada toplu katliamlar (Bakınız Hiroşima, Nagasaki ve dünya savaşları), derin yaralar, gibi pek çok felaketleri de beraberinde getirecektir ve öyle de olmuştur.

Sahi, Din ve Bilimin iki ayrı sahaya hitap eden, iki ayrı disiplinler olması gerektiğini, düşünenler hala var mıdır? Ya da din ve bilimin çatıştığı tezinde ısrarcı olanlar?

Sonsöz:

Bilim (külli) irade ve Kudret’e dayanan “İlahi Kanunların” keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerden başka bir şey değil. Sadece bilim mi, her şeyin hükmünü ve kanununu koyan O’dur. İstisnasız, biz insanoğlu dahil bütün canlı ya da cansız varlıklar O’nun emrini yerine getiririz. O’nun hükmünü ve kanunlarını uygularız. Şöyle ki; O’nun gör diye verdiği gözü görmekte, işit diye emrettiği kulağı, O emretti diye tam bir itaatle işitmekte kullanırız. O’nun dinine dair ileri geri konuşurken bile, O’nun konuş diye verdiği dil, damak ve gırtlığımızı O’nun dediği biçimde hiç itirazsız kullanırız.

İnanan inanmayan istisnasız herkes, O’nun kurallarına, korkutucu ifadeyle (?) O’nun şeriatına zaten taraftarız.

Bilmeyenler için küçük bir hatırlatma; “Şeriat”, “kurallar” demektir. Sadece dinin kurallarını değil, yaşamın kurallarını/şeriatını da, O belirliyor. Güneş hâlâ doğudan doğuyor şeriat bunu gerektirdiği için... Nefesiniz doğdunuz günden beri akciğerlerinizdeki alveoller üzerinden, kalbinizin özel kaslarının istikrarlı ve sessiz çalışması sayesinde kanınızı tazeliyor. Anlayacağınız nefes alıp veren herkes Şeriatçı. Nefes alıp verme esnasında gırtlaktan çıkan “HUU” nameleri de işin çabası.

Din ve bilim aynı gerçeğin iki farklı düzlemdeki ifadesinden bir açıdan da birbirini tamamlayan iki yüzünden ibarettir dedik. Dolayısıyla aralarında en ufak bir çatışma veya çelişki olamaz...Çatışma ilim adamının zihninde olur. Onun henüz gerçekleri kavrayamayışından, teorilerden hakikatlere geçemeyişinden veya yanlış bir din anlayışına sapmış olmasındandır.

İnsanlığa faydadan çok zarar getirmiş, imandan çok inkar hesabına kullanılmış olan günümüz bilim anlayışı, vicdanını ve insanlığını askıya almış robot insanların elinde kaldığı ve Allah adına okunmadığı müddetçe insanlığın, kendi eliyle yontup sonrada taptığı gibi, bu modern puttan daha

çok çekeceği var demektir.

Teşekkür : Bu makalenin yazımında, Sayın Ali Ünal'ın "İslam Bilim İnsan ve Tarih" adlı eserinden, Sayın Senai Demirci'nin makalelerinden ve Sayın Mehmet Yılmaz'ın "Sanat'ta Ayrıntı" yazı dizisinden istifade edilmiştir.

[Share on Facebook](#)

4 [?]

1. **105 Yorum**

2. Yazan:**Mustafa** Tarih: [May 4, 2010](#) | |

Sag olun Mehmet bey...

Ilm ve dinin catisma icinde oldugundan kasd edilen nedir hic sorulmamisti.

Burda "din" hiristiyanliktir. Batida felesede "din" denildimi daima veya cogu zaman hiristiyanlik kasd ediliyordu.

Bunun en acik isbati "din" konusunda izahlari baglantilari daima hiristiyanligin meseleleridir. Evet dogrudur hiristiyanligin ile ilimin bir baglantisi yoktur. Teslis inanci akla mantiga zittir. Bunu Tertullian isimli ilk kilise babalarinin ta 4.-yy. ifade etmisler. Küçük cocugun günahli dogmasi sonra HZ.Isaya ilah demeleri. Ve üstelik ellerindeki incil nüshaların kaynaklarının karanlık olusu ve uzun zamanlar sonra yazilmasi ve birçok Eski ahitde olan ilme mantiga zit ifadeler gibi nice konular hakki ile bu din ile ilimin ayri yollar gittigini acikca barizce ifade eder. Üstelik kilise eflatunculuktan aristotelizmden fen ilimlerine zit birçok inanclar almislardi. Buda mühim konu.

Kilise inanclarinin temellerini inkar etmedikce yeni fen bilgilerine prensib olarak kars cikmamisti. Büyük hata eski yunandan kalma bazi tabiat fefesinden kaynaklanan inanclarda israr etmesi idi)mesela gökyüzündeki gezegenler yıldizlar mutlaka daire seklinde hareket etmeli imis. Nicolas Kepler bu dairelerin yuvarlak degil eliptik seklinde oldugunu isbatlayınca kilisenin basina "kubbe yıkıldı"). Sonra ilm düşmanligi su sebebdende ortaya cikti. Ihtilaller ve aydinlanma zamanlarında genelde kilise karsi gücü savundular. Krrallari, asilzadeleri ve toprak zenginlerini...bu aydinlarda müthis alerji yapti. Kilise kritigidin kritiginedönüstü. SONralari teknolojik gelismelere bakip "artik fen ve teknik hayatimizi ve dünya görüsümüzü belirler" deyip kilise ve dinin "luzumsuzluguna" inananlar az degildi.

Din ve ilimin farkli oldugunu iddia edenler oldugu gibi karsit oldugunu iddia edenlerde vardir. Farklilik inanci eflatunculuktan gelmedir. Eflatun inanmayi ve bilmeyi farkli tutar ve bilmegi inanmanın üstüne yerlestirir. Velakin Eflatun hangi ve tür inanmagi kasd etti onu bilmek isteyen pek cikmaz. Yahudilikte din ve ilm zit veya farkli degildi. "Hikmet" kelimesi hem ilahi hikmeti hem insanların dogru olarak hesabladıkları ve teknik bilgilere "hikmet" ve özü cümlelerde hikmet diyorlar. Hiristiyanlik ise eflatunun yolundan gitti ve Paulus denilen esasta hiristiyanligin kurucusu lan bu adam "ilahi hikmet" ile "dünya hikmetini" birbirine ters görür. Ikincisi kötüdür onda. Aydinlanma hareketinde özellikle alman aydinlanmasında fransizlardaki gibi sert din düşmanligi yapilmadi. Sahalari bölmek istediler. Kant isimli filozof "inanmaya yer acabilmek için bilmenin/ilimin sinirini daralttim." diye yazmisti. Yani hiristiyanligin temelden ilm ve bilim ile derin meselesi oldugu için ve bilim ilerlemesi ile kilisenin ilm iddiasini tutamayacağı için kilisenin kendiliginden "ilm iddiasından" vazgecmesi söz konusudur. Nitekim öyledir artik. Batida siddetli bir inanc var : ilm ve din farklidir inanci.

Her okulda her üniversitede öyle okutuluyor ve nice felsefi akımlar aynısını söylüyor. Simdi müslümanlar “ilim ve din ayrıdır” veya İslam ilim dini” dedilermi bunlar hemen kıyas yapıyorlar. Yani hristiyanlık için geçerli olanı bütün dinlere genellestirmek istiyorlar. Batıda felsefede “ilim teorisi” denilen İngilizce “philosophy of science” denilen Almanca “Wissenschaftstheorie” denilen dalda ilimin tanımı yapıyor. O tanımlarda Kant’tan beri sınırlama getirilmiş : “his organları ile bağlantılı olmak” yani tecrübe edilemeyen his edilemeyen veya aletlere ulaşamayan şeyleri ilmi sahadan uzak tutmak. Böylelikle metafizik konuları uzak tutmaga gayret ediyorlar. Bu tanımı problemligi vardır ama maksat önemli ölçüde siyasi: Üniversitelerde ideolojik ve dini nüfusu uzak tutmak için. Ateist, dindar, çeşitli dinlerdeki insanlar üniversitelerde dini ve felsefi konulardan girmemelerini istemek. Üniversitelere tek hakim devlet olsun arzusu.

Naturalizm, pozitivism ve bunlar din-ilim karşıtlığını savunmaktan ileri gelmediği Hristiyanlığın bıraktığı boşluğu çeşitli felsefeler dolduruyordu ve teknik ve fen ve çeşitli ilimlerin parlamaşı ile 19.yy da insanlarda psikolojilerinden büyük değişim oldu. O zamanlardaki icatlar ve keşifler insanları büyütüyordu. Düşünün 1760larda genç üniversiteli insanlığın tarihini 7000 yıl biliyor ve bütün profesörleri öyle anlatıyor. 20 sene sonra bu adam insanlığın tarihini yüzbin yıllar olmasını gerektiğine inanıyor. Nice keşifler ve buluşlar eski ile yeni arasında büyük uçurum gösteriyordu. İlimi gelişmeler “sihirli” gibi insanın sukuruna büyük tesir yapıyordu. Elektrik lambasının keşfini düşünün veya makinelerin icadı. Asiri gelişmelerin getirdiği serhosluk içinde “her şey maddedir” her şeyi fen ilimi belirleyecek” diye azıtanlar oldu. 1. dünya savaşının getirdiği vahset ile o asiri hallerde gerileme oldu.

Biz batıyı insanın ilmi olduğunu inandıramayız çünkü şiddetli bir inandırıcı onlarda din ile bilim ayrı oluşu. Bu inancı teşvik eden devlettir. Düzeni korumak için bunu şart görüyor. Yani profesörleri entellektüelleri ikna etmek ile bir şey değişmeyecek. Zaten onların kariyerleri o an biter. Darwinizm konusu bariz şekilde ortada. Darwinizmin doğru olduğu için değil veya yanlış olduğu değil sadece insanları “nereden geldik” sorusunu dinlere bırakmamak için. Kiliseyi üniversiteden ve ilimlerden uzak tutmak içindir. Darwinizm isbatlamak mümkün değil zaten büyük biyologlar inanmıyorlar Darwinizme ama halka isbatlanmış genelde kabul görmüş gibi yutturuluyor. Burdada konu devlet siyasetidir.

Nurcuların “ilim ve dini barıştırmak” lazım gibi sözlerle dikkatli olsalar yeridir çünkü ilim ve İslamın ayrı kalabileceğini kabullenmek vardır ki bu mümkün değil. Müslümanlar, Yahudiler, Hindu ve diğer dinler farklıdır. Hristiyanlar ise bir hastalıkları var her şeyi belirleyebileceklerine inanıyorlar. Herkesi kendileri gibi zan ediyorlar. Onun için bu konularda onlarla tartışma çok zor.

3. Yazar: **Atılım Ateş** Tarih: [May 4, 2010](#) | |

Mehmet Bey,

Yazınızı ilgiyle okudum. Bilime ve bilimsel metoda karşı çoğu son derece tanıdık olan eleştirileri akıcı bulduğum bir tarzda sıralamışsınız. Birikimim el verdiği ölçüde bu eleştirilerden bazılarını cevaplamak istiyorum.

Cevaplamaya başlarken ortak bir zeminimiz olduğunu vurgulamak istiyorum; sizin sözlerinizle

Din ve bilim aynı gerçeğin iki farklı düzlemdeki ifadesinden bir açıdan da birbirini tamamlayan iki yüzünden ibarettir...

Ayrıca

Bilim (külli) irade ve Kudret'e dayanan "İlahi Kanunların" keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerden başka bir şey değildir.

sözünüze de katılıyorum.

Fikir ayrılığımız bundan sonra başlıyor. Öncelikle son alıntıladığım sözünüzün devamında dile getirdiğiniz

Bilime şu an ki olağanüstü mevkiini verenler, dini inkar veya kasten göz ardı eden bilim adamlarıyla, onlarla ittifak eden birtakım sermaye ve güç merkezleri olmuştur.

gözleminize itirazım var. Bilime olağanüstü mevkiini verenler bizleriz Mehmet bey, ben ve siz bugün bilimin nimetleri sayesinde haberleşiyoruz. Hergün işe giderken bindiğiniz araçlar bilimin nimetlerinden biri. Gece olunca bir düğmeye basıyorsunuz, bilim size ışık sağlıyor. Tüm bu nimetlerin karşılığında para veriyorsunuz, bilime mevkii veriyorsunuz.

Üstelik bu gözleminiz, tüm bilim adamları dini inkar eder ya da kasten göz ardı eder gibi bir kabulü içeriyor yanlış anlamıyorsam. Dindar, iman eden bilim adamı yok mudur?

İkinci itirazım, aslında yazınızın büyük bir kısmını oluşturan bilimi cevaplayamadığı sorular üzerinden eleştirmenizdir. **Bilim tüm sorulara hemen bugün cevap bulma iddiasında değildir, olamaz da.** Öyle bir iddia, şüphesiz kainatı yaratan kudrete hakarettir. Kainatın yaratılışının sırrına bir günde vakıf olunmaz, bir ömürde vakıf olunmaz, hatta belki hiç vakıf olunmaz. Ama sır perdesinin ucu az da olsa kaldırılabilir.

Tabii bu sır perdesini aralamaktaki motivasyon, genelde kanunları anlayıp onları kullanmaya yöneliktir. İtirazınız bu motivasyonaysa, bunu konuşalım.

Taa baştan beri insana ne yiyip ne içmesi gerektiğini ona kim öğretti veya ilham etmişti acaba? Öyle ya insanoğlu, kendine neyin faydalı neyin zararlı olduğunu keşfedinceye kadar, soy sop, sahibi olması bu denli uzun yaşaması dahi ihtimal dışıdır...

demişsiniz. Dünyada binlerce farklı kavim var, ve bu kavimlerden bazıları çıplak da yaşıyor. Her kavim farklı şeyler yiyip içiyor. İlk defa nerede ve nasıl (ve belki de neden) yerleşik düzene geçilip toprağın ekildiğine dair araştırmalar da sürüyor. Belki de cevaba çok yakınız, belki bu sır perdesi de aralanacak.

O zaman inancınız zayıflayacak mı Mehmet Bey? Belki Allah'ın bize verdiği, bilginin kendisi yerine inceleyip anlama ve kullanma becerisidir. Bir de bu açıdan baksanız? Allah'ın kudretini bugün bilmediklerimize bağlamak yerine, her gün keşfettiklerimize bağlasanız?

Oysa gerek kainatın teşekkülü gerekse varlığının mucizevi bir şekilde devam etmesi, olasılık hesaplarına göre mümkün değildir.

Bu olasılık hesaplarından bahsedilip duruyor. Ama ben bir türlü bu hesaplara denk gelemedim. Elinizde bu konuya dair bir link varsa bana gönderebilir misiniz? Ayrıca kainatın nasıl teşekkül ettiğine dair bir fikrimiz yok bildiğim kadarıyla, teşekkül ettikten hemen sonra neler olmuş o konuda teoriler var sadece. O yüzden başka ne olasılık vardı, ya da olasılık var mıydı bilmiyoruz.

Mesela bu esnada insan cenine yapı taşları olarak giden milyarlarca zerreden bir kaç yanlıştır bir yere gitse...

Hamilelikler neden bazen düşükle sonuçlanır?

Zira insan doğduktan ... söz konusu yapı taşları yine ilgili organın ilgili hücrelerine şaşmaz bir düzen içerisinde gitmektedir.

İnsanlar neden kanser olur?

O halde insanın da, kainatın da meydana gelebilmesi ve varlığını devam ettirmesi tam bir mucizedir.

Bir mucize olduğu doğru, ama neden bu mucizeyi illa bilgi dağarcığımızdaki boşluklarda arıyoruz?

Bilim, 108.000 km/saat hızla "dünya dönüyor" diyor, din ise; sebepler dairesinde ve hikmetine binaen Yüce Kudret tarafından "dünya döndürülüyor" diyor...

Burada Gazali'den bir alıntı yapacağım. Tahafut Al-Falasifah kitabının İngilizce çevirisinden Türkçe'ye çevirerek yazıyorum:

Eğer siz, güneş ve ay tutulmasının olacağı zamanı, tutulmanın tam mı parçalı mı olacağını ve ne kadar süreceğini öngörebilecek kadar bu konuya çalışmış, bu konudaki tüm verileri incelemiş birisine dersiniz ki: bunlar dine aykırıdır, onun dine inancını zayıflatırsınız, bu şeylere değil. Dine daha büyük zarar, dinin sistemli çalışan düşmanlarından çok sistemsiz/usule uygun olmadan çabalayan taraftarından gelir. Atasözünün dediği gibi, akıllı düşman cahil dosttan iyidir.

Yazınızdan bir paragrafı kendimce yeniden yazarak yorumumu bitireceğim:

Din ve bilim aynı gerçeğin iki farklı düzlemdeki ifadesinden bir açıdan da birbirini tamamlayan iki yüzünden ibarettir dedik. Dolayısıyla aralarında en ufak bir çatışma veya çelişki olamaz... Çatışma bazı dindarların zihninde olur. Onun henüz gerçekleri kavrayamayışından, teorilerle hakikatlerin bağlantılarını göremeyişlerinden veya yanlış bir bilim anlayışına sapmış olmasındandır.

Bilim dinle çatışmaz. Bilim, Allah'ın sıfatlarını bilmediklerimizde arayan bakış açısıyla çatışır. Çünkü bu bakış açısına göre: Bilimin attığı her adım Allah'ın kudretini azaltır, insanların gönlündeki imanı zayıflatır. Ama bu bakış açısı hiç düşünmez, benim iddialarım bilim karşısında yanlışlandıkça beni dinleyenlerin imanı zayıflar diye.

Soruyorum size, imanı zayıflatan bilim midir, başından beri bilinmezlikleri Allah'ın kudretine işaret kabul eden anlayış mı? Bilime daldıkça dinden uzaklaşan insanların vebali kimin boynunadır, bilimle uğraşan insanın kendisinin mi, bilinmezlikten keramet yaratmaya kurgulanmış bir anlayışla ona dini anlatan büyüklerinin mi?

Selamlar,

Atılım Ateş

4. Yazan: [MY](#) Tarih: [May 4, 2010](#) | |

iman da bir "bilme" seklidir ama 2010'da yasayan insanlar bu bilme seklini unuttular ya da kaybettiler. Yazıyı okurken aklıma gelen bu oldu. Doğayı seyretmek ama ibret ile seyretmek lâzım. Batı dillerinde güzel bir kelime var: **conTEMPLation**. Tapınak ile etimolojik bir ortaklığı var bu kelimenin. Kimi sözlüklerde TANRI'YA YAKLASTIRAN BAKIS olarak geçiyor. Zannediyorum ibret ile bakmaya yakın bir kavram neticede.

Evet, yazar Mehmet Bahadır kardesimin o küçücük çocuk disine "**hayretle**" bakabilmesi sadece bir iman vesilesi değil bir öğrenme metodu, bir bilme sekli. Bir son değil, bir başlangıç.

Meselâ çok güzel bir tabloya bakarken insan bazen o kadar etkileniyor ki tualı delip geçiyorsunuz ve ressamın o anki hislerine, arzusuna temas ediyorsunuz. Bunu yapamayan bir insan (kanaatimce) insanlığını da tam olarak yasaMıyor demektir. Meselâ günes batarken husu içinde denizi seyredenlere gidip "**amma da abarttiniz, bak bak su iste!**" deseniz ya size gülerler ya da acirlar değil mi?

Simdi bir gün batisini ya da bir bebek gülüsünü seyrederken bunu Yaratan'ın sanatini görMEmek körlük değil midir? Böylesi bir güzelliğe odaklanıp da insanın bir an için olsun benliğinden siyirması, içinin titremesi ve gözlerinden yas gelmesi gerekmez mi?

Nasil ki kelimelerin mânâları varsa doğadaki sekillerin, renklerin, hayvan ve bitkilerin de mânâları var. Yoksa *köpek/dog/chien* kelimesi havlamaz, *elma/apple/pomme* kelimesi yenmez. Ne mutlu Sanat'a bakıp Sanatçı'yi idrak edebilene...

5. Yazan: **Amir Töre** Tarih: [May 4, 2010](#) | |

Yazının başlığı bilimden (aslında) pek de hoşlanmayan bir zihniyeti ifade ediyor. Yazının ana fikrine itirazlarım var. Bilim ile din çatışabilir. Bu gayet doğaldır. Bunun temel nedeni de yöntem farklılığıdır. Din kutsallığı olan mutlak doğruları kabul eder ve diğer bütün olguları da bunlara dayandırır. Bilim için ise kutsal ya da mutlak doğru yoktur. Sadece yanlışlanma potansiyeli olan hipotezler vardır. Hipotezler yanlışlanma sınavlarından geçtikçe teori adını alır ve gerçeğe bir adım daha yaklaşır. Bu süreçte bilim dini ön kabullerle karşılaşınca da onları sorgulamak zorundadır, aksi halde bilim olmaktan çıkar. Bu nedenle bilim din ile çatışabilir. Dünya tarihinde bilimin sorgulaması ile karşılaşan dini ön kabullerin önemli bir kısmı değişmiştir. Modern bilim Hristiyan toplumlarda gelişmeye başladığı ve karşısında da kilise gibi güçlü ve somut bir kurum olduğu için bu çatışma daha gözle görünür şekildedir. Ancak bu durum İslam dini tamamen modern bilimle uyum halindedir anlamı çıkmaz. İslam önderlerinin doğa bilimleriyle ilgili iddiaları kilisenin iddiaları kadar keskin olmadığı, İslam temel iddialarını doğa bilimlerine dayandırmadığı için İslam'ın bilimle çatışması çok ön planda olmamıştır. Ancak gene de günümüz bilimiyle İslam'ın önemli çatışmaları vardır. Bunlara en tipik örnek evrim teorisidir. Tamamen bilimsel bir teori olan ve eldeki kanıtları en iyi şekilde açıklayan bu teori, birçok müslüman tarafından İslam'a uygun değil düşüncesiyle doğru dürüst incelenmeden yanlış olarak kabul edilmektedir. İşte bu açıkça Bilim ile İslam'ın çatışmasıdır. Bir bilimsel teoriyi yanlışlamak için bilimsel kanıt getirmek gerekir. Kuran'da yazılı olanlara dayanarak bilimsel bir teori yanlışlanamaz. "Bilim ile Din çatışmaz" demek sadece bir "wishful thinking" örneği olarak adlandırılabilir.

6. Yazan: **Mehmet Bahadır** Tarih: [May 4, 2010](#) | |

Atılım Ateş Bey

**Hamilelikler neden bazen düşükle sonuçlanır?
İnsanlar neden kanser olur?(A.A)**

Şunun için olabilir mi Atılım Bey;

"Ey kulum, bütün hadiselerdeki ahenk, nizam, seni oyalamasın, olayın failini sana unutturmasın. Bak ben istersem sebepler dahilinde ve sır perdesinde ahenk ve nizamı da bozarım. Hem ben ölümü ve hayatı imtihan için yarattım. Her şey benim iradem neticesinde gerçekleşir. Herşey bir makine gibi tam otomatik işliyor demeyesin diye sana varlığımı hatırlatıyorum. Bunda insanoğluna ibretler vardır " mealinde bir mesaj olarak algılayabilir miyiz?

Allah'ın kudretini bugün bilmediklerimize bağlamak yerine, her gün keşfettiklerimize bağlasanız?(A.A)

İnsana da pay biçelim öyle mi?

Sahi insanoğlu neyi keşfetmiştir Atılım bey...Beşerin başarıları nelerdir mesela bir sıralasınız

da aydınlansak? Uçak mı, füze mi, denizaltı mı ? Bu durumda, esir ve hava denizinde yüzen yıldızlar ve seyyareler bu (sözde) başarıya karşı çıkmaz mı? Yerküre, ay, Güneş; Kur'an adına sözde bu başarılarla ve keşiflere "burada cirmin ve değer kadar yer alabilirsin" demez mi?

Beşerin elektriği mi, ampülü mü başarı ? Güneşi yıldızları nereye koymayı düşünürsünüz bu durumda ?

Hepsini geçtim...Tek bir sinek örneği versem size...Evet tek bir Sinek beşerin en ince sanat ve harikalarının karşısına çıkıp, "**Susunuz, sizin benim bir tek kanadım kadar değeriniz yoktur. Sizdeki bütün ince cihazlar ve hassas sanatlar bir araya toplansa, benim vücudumdaki ince sanat ve nazenin yanında hatta bir kanadım yanında pek bir sönük kalır**" diyecek ve "**Allah'tan başka ilah diye çağırıp kendilerine yalvardıklarınızın hepsi bir araya gelse bir sineği yaratamazlar**" (Hacc 73.ayet) mealindeki ayet onları susturacaktır. **Başarılarıyla gurura kapılan beşer bilseniz ne kadar zavallıdır.Tek bir ot karşısında bile mahcupdur anlayana...**

İkinci olarak;

Dünyada binlerce farklı kavim var, ve bu kavimlerden bazıları çıplak da yaşıyor. Her kavim farklı şeyler yiyip içiyor. İlk defa nerede ve nasıl (ve belki de neden) yerleşik düzene geçilip toprağın ekildiğine dair araştırmalar da sürüyor. Belki de cevaba çok yakınız, belki bu sır perdesi de aralanacak.

O zaman inancınız zayıflayacak mı Mehmet Bey?(A.A)

Bilimsel buluşlar, ve çoğu doğrular, teori veya geçici doğrular mertebesindedir. Dolayısıyla her an yanlış oldukları ortaya çıkabilir. Bu yüzden Kur'anı hemen yeni bir bilimsel buluş ve teoriyle tefsire girişmek, birtakım zihinlerde tamiri zor şüpheler doğuracağı gibi, Kuranın o nihayetsiz manasını da daraltacaktır. Ben bu yazıda öyle bir yanlışa düştüğümü sanmıyorum... Özellikle Dekat'ın, Kertezyen Dualizminden bahsettim. Kuranı açıklamaya çalışırken bilimden faydalanmak ayrıdır. Kuranı bilim istikametinde açıklamaya çalışmak ayrıdır...

Son olarak

Seyredenin gözünde en ufak bir aşk pırıltısı yoksa, kainat ve hadiseler basit bir görüntüden başka bir şey değildir. Güneş bilmem ne kadar uzaklıkta bir ışıldaktır. Yıldızlar bulutların ötesinde donuk ve bulanık bir ortamda titreşirler. Ağaçlar kütüktür. Isınmaya yararlar. Cinsel organımız sex ve haz için vardır. Çiçekler ve böcekler sadece ürerler. Ateş yakar, su ıslatır...

Toprak ise asfaltlanacak bir zemindir.

"Aşk imiş her ne varsa alemde " diyen Fuzuli ne demek istemişse ?

Ancak bakmasını ve okumasını bilene... Rabbim bizleri, okumasını ve bakmasını bilenlerden eylesin inşallah...

Yazıdan çok bir şey anladığınızı düşünmüyorum. Ya da ben derdimi anlatamadım. Bu yüzden oldukça üzgün olduğumu belirtmeliyim.

Saygılar...

7. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 5, 2010](#) | |

Amir bey,

Bu ülkede aydınlarımızın en sık yaptığı hatalardan biri İslam'ı, Batı gözünden okumaktır. Kiliseleri, papası, engizisyonu, afarozu, günah çıkarması, bilmemnesi olan "Hristiyanlık" yerine, o da din, bu da din diye "İslam" konur ve İslam'ın bilimle çatışacağı a priori kabul edilir. İslam'ın bilimle çatışması diye bir şey absürddür. Allah'ın yarattığı ile söyledikleri nasıl çatışır? Şeriat dediğimiz şey Kur'an hükümlerinden ibaret değildir; fotosentez de, suyun kaldırma kuvveti de, yerçekimi de şeriattır. Çatışma ancak insan zihninde olabilir. Evrim teorisine gelince; bu teori, Dawkins'in dediği gibi ateistlere tutunacak bir dal olmuş bir teoridir. Sözümona bir tanrıya ihtiyaç olmadan da evrenin ve canlıların oluşabileceğini açıklayabilmektedir. Doğrusu Darwin'in değil ama Darwincilerin bu küstah tavrı dindarların teoriye soğuk bakmasına sebep olmuştur. Halbuki canlı çeşitliliğini anlamaya çalışan müslüman bilim adamları Darwin'den yüzlerce yıl önce tekamül nazariyesini ortaya atmışlardır. Ama tarihin son iki yüzyılı dışında, hiçbir zaman ateizm diye bir olgu bulunmadığı için bunun tanrıtanımazlık için bir araç olarak kullanılacağını düşünmemişlerdir bile. Yani ortada dinin bilimle değil ama bilimi kendi felsefesine alet edenlerin dinle bir çatışması olduğundan bahsedilebilir.

Bilim adamları, gözlem-deney-objektivite sınırlarını aşıp felsefe yapmaya başlayınca din-bilim elbette çatışır.

Evrım teorisi önemli bir teoridir ve birçok bilim disiplninde farklı açılımlara yol açmış, insanlığa büyük hizmette bulunmuştur. Newton da, mesela, sanayinin önünü açan bir adamdı. Çok şükür bilim onda takılıp kalmadı. Bugün işlerin hiç de bu kadar basit olmadığını biliyoruz. Darwinizm de önce ne idüğünü bilmediği hücreyi canlının en basit yapı parçası olarak kabul etmişti. Sonra elektron mikroskobu icad oldu. Bir baktık ki hücre, bir şehir gibi kompleks bir yapı taşıymış. Hem hiç de öyle tuğla gibi birbiriyle ilişkisiz değil, bütüne dönük çalışan muazzam bir yapıymış. Sonra neo-Darwinizme dönüştü, mutasyonlarla açıklamaya başladılar çeşitliliği. Bilim durağan değil, sürekli kendini yeniliyor.

Yalnız şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bilim hiçbir zaman "ve Tanrı varmış..." veya "sonunda Tanrının olmadığı bulundu" gibi bir keşifte bulunmayacak. Bu tip çıkarımlar insanların felsefelerinin ve hislerinin ürünüdür. Ve şöyle bir geçmişe bakınca, öldükten sonra yanlış olduğu ortaya çıkan bilimsel sonuçlarla telef olan o kadar çok insan görüyoruz ki, insanın bu felsefi çıkarımları yaparken ne kadar dikkatli olması gerektiği ortaya çıkıyor. Kur'an'da "sizden evvelkilerin başına gelenler" derken, ben bu ayetlerde tufan, taun, yıldırımdan çok musibet olarak inkar, küstahlık, baş kaldırma görüyorum.

Allah var mı yok mu tartışmaları da çocuk oyunlarıdır. Allah'ın varlığına delil için çöller aşmak, gezegenlere gitmek gerekmez. İçinde O'nu hissedemiyorsan zaten iş bitmiştir.

Ararsan Mevla'yı kalbinde ara
Kudüs'te, Mekke'de, hacda değildir

8. Yazan: **otomatik mandalina** Tarih: [May 5, 2010](#) | |

"Ama tarihin son iki yüzyılı dışında, hiçbir zaman ateizm diye bir olgu bulunmadığı için bunun tanrıtanımazlık için bir araç olarak kullanılacağını düşünmemişlerdir bile."

ekrem bey,

belki şöyle desek daha doğru olacak : son iki yüzyıl dışında ateizm hiç bu kadar taraftar bulmamış ve felsefi bir düşünce olarak hiç bu kadar itibar görmemişti. son iki yüzyıl dışında ateizm hiç bu kadar akıllıca (!) ve kurnazca savunulmamıştı.

çünkü vedantaların evren tasvirini fazla abstract bulan bazı hintlilerin ateizmi epey benimsediğini biliyoruz. en azından ben buraya kadar takip edebiliyorum.

9. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 6, 2010](#) | |

sayın otomatik mandalina,

Evet dediğiniz gibi olmalı. Belki argüman eksikliğinden sinik kaldıklarından bahsedilebilir. Son dönemeçte iyi depar attılar, dindarlarla dalga geçmeye bile başladılar. Maçın sonucunun nasıl olacağını hepimiz merak ediyoruz. Aslında filmin sonunu biliyoruz da, böyle merak eder gibi yapmak zevkli oluyor...

10. Yazan: **otomatik mandalina** Tarih: [May 6, 2010](#) | |

ekrem bey,

velayetinin bir mertebesinde, kişiye cennet ve cehennem gezdirilir. kuranda, sünnette ve hatta israiliyatta dahi yer almayan cennet ve cehennem sahnelerini anlatan evliyanın bilgi kaynağı aslında bu müşahadeleridir. gazali de, ibn arabi de, abdülkerim cili de bunlardan birkaçıdır.

abdülkerim cili kitabında bir cehennem sahnesi anlatır. cehennemin bir katında garip bir tayfa gördüğünü söyler. o garip tayfanın, ateşte yanıyor olmalarına rağmen Allaha şöyle seslendiklerini yazar : “ey tanrı! yeryüzünde senin varlığını bilecek ve onaylayacak kadar delilimiz yoktu. hem yeterince delil göndermiyorsun, hem de varlığını tanımayınca bizi yakıyorsun. biz burayı haketmiyoruz. bizi burdan çıkar”. tanıdık geliyor değil mi? ama cili’ye pek tanıdık gelmemiş olacak ki kendisine tuhaf geldiğini yazıyordu.

maçın sonu böyle bitecek ekrem bey. ikimizin de bildiği malumu ilam ediyim dedim.

p.s. : insanların yüzde doksandokuzunun cehenneme gireceği hadisi bana ulaştığı için ben de yerimden emin değilim.

11. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 6, 2010](#) | |

sayın otomatik mandalina,

Bilmek, bulmak ve olmak yolunda daha ilk basamakta “var mısın, yok musun?” ve çarh-ı felek oyunlarıyla vakit tüketen adamı cennete koysan ne fayda? Bir öküzü Picasso sergisine götürmek gibi bir şey. Adam “insan” olamıyor ki lütfun, cemalin, hatta kahrın tecellisinin zevkini alsın. “Mööö”lemeye devam edecek tabi.

Bunun yanında tüm merhametin asıl sahibi olan Rahim kullarını cehennemde yakmaz. Annenin çocuğuna “kafanı kırarım!” demesi gibidir o... diyor Cemal tecellisindeki büyükler. Havfınız recaya tahvil olsun deyu 😊

12. Yazan: **Amir Töre** Tarih: [May 6, 2010](#) | |

“abdülkerim cili kitabında bir cehennem sahnesi anlatır. cehennemin bir katında garip bir tayfa gördüğünü söyler. o garip tayfanın, ateşte yanıyor olmalarına rağmen Allaha şöyle seslendiklerini yazar”

“tüm merhametin asıl sahibi olan Rahim kullarını cehennemde yakmaz.”

Sayın yorumcuların yukarıdaki cümleleri ana fikir yönünden birbirine zıt. İlkinde günahkarların cehennemde yandığı, diğerinde ise Allah’ın kullarını cehennemde yakmayacağı yazılı. Söyler misiniz lütfen sizce hangisi doğrudur? İslam’da sonsuza kadar cehennemde yanma cezası yok mudur? Buna evet diyenlerin cevaplamasını dilediğim bir sorum daha var: Toplum içinde iyi bir insan olan, kimseye kötülük yapmayan, ancak ateist olan; ya da bir Tanrı’ya inanmasında karşın, dinlerin Tanrı’ının evreni yaratan Tanrı ile aynı varlık olmadığını, dinlerin insan yapımı olduğunu düşünen bir kişinin sonsuza kadar cehennem ateşinde yanması doğru ve adaletli midir?

13. Yazan: **Ekrem Senai** Tarih: [May 6, 2010](#) | |

Amir bey,

Cennet hakdır, cehennem de haktır. Elbette adalet sağlanacak; zerre kadar kötülük cezasız kalmayacaktır. Ama Allah, haşa sadist değildir. Rabdir, terbiye edicidir. Cehennem ise bir rehabilitasyon merkezidir. Ham ruhların olgunlaşma enstitüsüdür.

İyi bir insan olan, kimseye kötülük yapmayan adam; samimi ise Allah zaten ona ölmeden iman nasip eder. Karşılıksız iyilik yapmak ise her babayığidin harcı değil. “Bana iyi desinler”, “insanlara iyi davranayım ki onlar da bana iyi davranırlar, böylesi daha konforlu” diye iyilik yapıyorsa veya kötülükten kaçınıyorsa bu pek samimi bir durum olmasa gerek.

Dinlerin insan yapımı olduğunu düşünmek masum bir suç gibi görünüyor. Halbuki biraz kazıyınca altından şu çıkıyor:

- Bu dünya, bu nimetler, bu bedenin Allah’ın bir hediyesi değil, bir sahibi yok, benim malım. Özgürüm, tepe tepe kullanırım.

- Evrendeki canlı, cansız her varlık anlamsızdır. Hiçbir fonksiyonları yoktur. Hiçbir şey anlatmıyorlar.

- Aşk hormonlarla ilgilidir, şefkat içgüdüsel bir saçmalaktır, merhamet, adalet... evren hiçbirini anlatmaz, absürd bir boşluktur her şey.

- İnsan başıbozuk bir varlıktır. Bir sorumluluğu yoktur. Nereden gelip, ölümle ne olacağını ve varlık amacını sorgulaması anlamsızdır. Bu konuda bir gayrete bile girmesine gerek yoktur. Çünkü zaten bu soruların cevabı açıktır. (Loop argument)

- Uçan spagetti canavarının olması ne kadar “mantıklı” ise Tanrı da o kadar mantıklıdır.

- Bütün peygamberler sahtekardır.

uzar gider...

Şimdi bu kadar itham sonunda bir mahkeme kurulup aşağıdaki davacılarla muhatap olmanız gerekecek:

Davacı: Bütün canlı ve cansız varlıklar.

Dava konusu: Tanrının delili olarak yaratılan birer mektup olan bizleri anlamsızlıkla suçladı.

Davacı: Davalının bedeni ve tüm azaları, hücreleri

Dava konusu: Kalp atışından tut, ter bezlerine kadar hiçbir şey kontrol altında olmamasına karşın kendi kendine sahip olduğunu ve özgür olduğunu iddia etti.

Davacı: Davalının ruhu

Dava konusu: Olmadığımı iddia etti, hiç bir delili olmamasına karşın madde dışında bir şey olmadığından çok emindi, gayb ve gayba ait her şeyi bir çırpıda sildi attı, bir ihtimal kapısı bile bırakmadı

Davacı: 124 bin peygamber, milyonlarca aziz, evliya

Dava konusu: Bize yalancı dedi

Davacı: Ekrem Senai

Dava konusu: Kendilerine arz etmemize rağmen, bir bildiğimiz var, gel bu kapıdan gir sen de göreceksin dediğimiz halde dil çıkartıp “saçma!” dedi, kıcını döndü gitti.

Liste uzar gider. Bu davanın sonucunun müebbet olması bana oldukça adaletli geliyor.

İddia ettiğiniz gibi iyi bir insansanız zaten size iman nasip olur. Bu biraz kibirden, dik-başlılıktan, kendini beğenmekten uzaklaşmakla mümkün. En azından, belki 70'ine gelince fikirlerim değişir, pişman olacağım şeyler söylemeyeyim diye temkinli olmakta fayda var.

14. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 6, 2010](#) | |

Bu arada konu bilimden iyice uzaklaştı. Mehmet Bahadır kardeşime haksızlık etmeyeyim. Müslümanların, üç boyutun dışında olan gayba ait varlıkları, mucizeleri bilime isbat ettirmeye çalışmaları iyi niyetli ama beyhude bir çabadır. Son zamanların bilimci ve akılcı yaklaşımının getirdiği bir komplekstir.

Aynı şekilde bilim(c) tayfanın da bilimsel buluşlarla her şeyin açıklamasını yapacaklarına inanmaları da aynı derecede sakat bir inançtır. Daha önce bahsettiğim gibi bilim(c)ler kendi pozitif bilimleriyle iştigal edip, buluşların felsefi çıkarımlarını başkalarına bıraksalar zaten böyle bir çatışma olmayacak.

Bir de metodolojik natüralizm denilen ve laboratuvara girerken Tanrı fikrinden tamamen soyutlanman lazım saçma fikrini üretenler de yanılıyorlar. Nobelli bilim adamı Hawthorne'un dediği gibi 'Bilim insanı için inanç, başlamak için bile gereklidir, derin inanç ise zorlu işlerini başarmak için gereklidir. Neden? Çünkü evrende düzen bulunduğuna güven duymalıdır ve insan akı- aslında kendi akı- bu düzeni anlamak için iyi bir şansa sahiptir. '

İnanç sahibi olmak bilimselliğe gölge düşürmek filan değildir. [Hawthorne'un söyleşisini](#) okumanızı tavsiye ederim.

15. Yazan: [Amir Töre](#) Tarih: [May 6, 2010](#) | |

Ekrem Senai bey,

“İddia ettiğiniz gibi iyi bir insansanız zaten size iman nasip olur”

Kendi kişiliğimle ilgili hiç bir şey yazmadım, herhalde yanlış anladınız. Sadece düşüncelerle ilgilenin lütfen, kişilerle değil.

“Cehennem ise bir rehabilitasyon merkezidir. Ham ruhların olgunlaşma enstitüsüdür.”

Bu sonuca nasıl varıyorsunuz bilemiyorum. Bence, Kuran' daki cehennem tasvirlerinden çıkan sonuç buranın günahkarlardan intikam alındığı ve işkence yapıldığı bir ceza ünitesi olduğudur.

Yukarıdaki konuyla ilgili benim düşüncelerim şunlardır: Hiç bir ceza için sonsuza kadar alevli işkenceler içeren bir ceza verilmemelidir. Hele ki sadece bir düşünce suçu -şayet düşünce suçu diye bir kavramı kabul edilirse- niteliğinde olan Tanrı' ya inanmamanın böyle

cezalandırılmasının adaletli olması mümkün değildir. Bu ceza müslümanların inandığı Allah'ın adil sıfatıyla bağdaşmaz.

Bir dava mizansenı yapmışsınız. Canlı ve cansız varlıklar anlamsızlıkla suçlanıyor, peygamberler yalancılıkla suçlanıyor vs vs. Tutun ki söylediğiniz gerçek olsun. Böyle bir suçun cezası sonsuza kadar canlı canlı ateşte yakılmak, çektiği acı azalması diye derinin her seferinde yenilenmesi vb işkenceler mi olması gerekiyor. Bu suçun cezasının bu şekilde olmasını vicdanınız kabul edebiliyor mu?

Son bir not:

124.000 peygamber olduğunu nereden biliyorsunuz? Bununla ilgili olarak bazı dinsel önderlerin beyanı dışında somut tarihsel bir kanıtınız var mı? Her söylenene inanmak, hemen gerçek kabul etmek mecburiyeti mi var?

16. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 6, 2010](#) | |

Amir bey,

“İddia ettiğiniz gibi iyi bir insansanız zaten size iman nasip olur”

Kendi kişiliğimle ilgili hiç bir şey yazmadım, herhalde yanlış anladınız. Sadece düşüncelerle ilgilenin lütfen, kişilerle değil.

O halde şöyle diyelim, “ateistler iddia ettikleri gibi iyi bir insanlarsa onlara zaten iman nasip olur”. Maksadım kişiselleştirmek değil, yanlış anlamışsınız.

Bu sonuca nasıl varıyorsunuz bilemiyorum. Bence, Kuran'daki cehennem tasvirlerinden çıkan sonuç buranın günahkarlardan intikam alındığı ve işkence yapıldığı bir ceza ünitesi olduğudur.

Kur'an'ı sizin anladığınız gibi mi anlamalıyım. Bunu mu söylüyorsunuz?

Yukarıdaki konuyla ilgili benim düşüncelerim şunlardır: Hiç bir ceza için sonsuza kadar alevli işkenceler içeren bir ceza verilmemelidir. Hele ki sadece bir düşünce suçu -şayet düşünce suçu diye bir kavramı kabul edilirse- niteliğinde olan Tanrı'ya inanmamanın böyle cezalandırılmasının adaletli olması mümkün değildir. Bu ceza müslümanların inandığı Allah'ın adil sıfatıyla bağdaşmaz.

Hiçbir düşünce, düşünce olarak kalmaz. Bazen “hiç bir şey yapmamak” bile bir suç olabilir. Yeterli iman donanımına sahip değilseniz, yaşamınız yanlışlarla dolar. Hayat uzundur. Yol üzerinde çok imtihanlar vardır. Bunları “iman” olmadan başarıyla atlatmak ihtimali sıfıra yakındır. Mesela birisine olmadık iyilikler yaparsınız ve karşılığında bir nankörlük bulursunuz; birisini çok seversiniz, karşılığında ihanet görürsünüz. Gözünüzün önünde haksızlıklara ses çıkartıp çıkartmama konusunda kararsız kaldığınız zamanlar olur. Sevdikleriniz ölür, sakat kalırsınız veya çok zengin olursunuz ve yanınızda birçok insan çalıştırırsınız. Binlerce kişiye yardım etme imkanınız ortaya çıkar, ama o hep almayı düşlediğiniz Porsche da galeri de sizi beklemektedir. Hayat durağan bir şey değildir. Hayat, Tanrı var mı yok mu salak tartışması çevresinde dönen bir şey değildir. Düşüncelerin eylemlerini yönlendirir. Ben bir Tanrı'ya inanmadan da bu kararları doğru bir şekilde verebilirim diyen bir adam varsa ben yargıç değilim. Onu da Allah'ın en adil şekilde yargılayacağını bilirim.

Bir dava mizansenini yapmışsınız. Canlı ve cansız varlıklar anlamsızlıkla suçlanıyor, peygamberler yalancılıkla suçlanıyor vs vs. Tutun ki söylediğiniz gerçek olsun. Böyle bir suçun cezası sonsuza kadar canlı canlı ateşte yakılmak, çektiği acı azalmasın diye derinin her seferinde yenilenmesi vb işkenceler mi olması gerekiyor.

Siz neden bu cezaları kendi üzerinize alıyorsunuz ki? Kur'an'da , agnostiklerin derileri yakılacak mı deniyor. Yoksa, o ayetler, peygamberleri canlı canlı ateşe atan Nemrut gibi adamların kissalarında mı geçiyor? Ceza amelin cinsindedir. Herkes yaptığının karşılığını görür. Kimseye bir zararı olmayan iyi huylu ateistlerin cezası konusunda malumatım yok. Bu konuda hadislere müracaat edebilirsiniz.

124.000 peygamber olduğunu nereden biliyorsunuz? Bununla ilgili olarak bazı dinsel önderlerin beyanı dışında somut tarihsel bir kanıtınız var mı? Her söylenene inanmak, hemen gerçek kabul etmek mecburiyeti mi var?

Mantıklı düşünelim. Eğer bir Allah varsa, ve insanlığın tarihi- mesela 20 bin sene ise, yeryüzünde 250 kadar kavim olduğunu kabul eder ve her peygamberin ortalama 50 sene yaşadığını düşünürsek:
 $20000/50 \times 250 = 100$ bin eder. Kusuratlara tutturmak için daha detaylı araştırma yapmak lazım tabi.

124 bin peygamber olduğuna, tabi ki müslüman olduğum ve peygamberim böyle söylemiş olduğu için inanıyorum. Tabi bu sözün peygambere ait olmaması da mümkün ama Allah'ın insanlarla, peygamberler aracılığıyla seslendiğini ve bunun her zaman ve zeminde olduğunu düşündüğüm için bana oldukça mantıklı geliyor ve kabul ediyorum. 124 bin peygamber gelmiş olması mantığın alamayacağı çok acayip bir şey olsaydı elbette bunu değerlendirirdim. Tarihsel kanıt dediğiniz şeyler yine kutsal metinlere dayanıyor. İnsanlar yazıyı bulalı daha kaç yıl oldu ki benden tarihsel kanıt istiyorsunuz?

Dünyanın hemen her bölgesinde tek tanrıcılığa ait izlerin bulunması yeterli midir?

Nasıl bir kanıt istiyorsunuz bilmiyorum ki?

Görünmez bir tanrının varlığına çağıran insanlara ait nasıl bir bulgu sizi tatmin eder?

17. Yazan:**otomatik mandalina** Tarih: [May 6, 2010](#) | |

Görüşlerim Ekrem bey'in yazdıklarıyla aynı doğrultuda. Ekrem bey'in yazdıkları da Bediüzzaman, Mevlana ve İbn Arabî'nin eserleri ile aynı doğrultuda. İnşallah hepimiz de cennette aynı doğrultuda oluruz:-)

Yukarda Amir bey'in yazdıkları aslında modern insanın görüşlerini gayet açık bir biçimde ortaya koyar cinsten : İnsan, hayatın okul olduğunu unutuyor.

Söylenecek çok söz var. Bu sözleri kendim söylemek yerine, Ouspensky'ye kulak vermenizi rica edicem. Çevirileri bir hafta önce acele ve sathi olarak yaptım. Hata bulursanız düzeltebilirim.

“We do not know whether it is good to forgive or not, whether it is good to forgive always, or whether in some cases it is better to forgive and in some cases better not to forgive. If we think more about it, we may come to the conclusion that even if we could forgive, perhaps it would be better to wait until we knew more, that is, until we knew in which cases it is better to forgive and in which cases it is better not to forgive.”

Türkçe anlamı şu :

Affetmenin iyi bir şey olup olmadığını bilmeyiz. Her zaman affetmenin, ya da kimi zaman affedip kimi zaman affetmemenin de iyi bir şey olup olmadığını bilmeyiz. Eğer bunun üzerine daha fazla düşünecek olursak şu sonuca varırız : Eğer affedebiliyor olsaydık bile, muhtemelen (şartlar) hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak için beklememiz daha iyi olacaktı, yani daha fazla bilgi demek affetmek konusunda daha doğru bir karar almak demektir.

Buraya kadarki alıntıdan yola çıkarak “herşeyi anlamak demek herşeyi affetmek demektir” gibi bir çıkarım yapabilir insan. Allah herşeyi anlıyor, öyleyse Kendi varlığına ikna(!) olmayan ateistleri de affedecektir. Acaba öyle mi? Alıntıya devam edelim :

Suppose for a moment that there actually was some benevolent and rather stupid deity who could forgive our debts, and who would really forgive them and wipe them out. It would be the greatest misfortune that could happen to us. There would be no incentive for us to work then, and no reason to work. We could go on doing the same wrong things and having them all forgiven in the end. Such a possibility is quite contrary to any idea of the work. In the work we must know that nothing will be forgiven. Only this knowledge will give us a real incentive to work, and at least prevent us from repeating the same things which we already know to be wrong.

Türkçe anlamı hemen hemen şu :

Farzedin ki, müşfik ve gerçeği konuşmak gerekirse müşfikten ziyade aptal bir tanrımız var (sümme haşa...) ve bizim günahlarımızı (sin yerine debt ifadesi kullanılmış. debt, “borç” anlamına geliyor aslında. eğer daha uygun bir anlamı varsa düzeltilebilir) affediyor. Bu büyük bir talihsizlik olurdu. Bu durumda çalışmak için hiçbir insiyakımız ve makul nedenimiz kalmayacaktı. Hayatımızdaki aynı yanlış şeyleri yapmayı sürdürecektik ve sonunda affedilmesini bekleyecektik. Bu, çalışmanın (work = aslında dördüncü yolda, gaflet uykusundan uyanmak için kullanılıyor galiba) ruhuna aykırı bir durum olurdu. Çünkü çalışma sırasında hiçbirşey affedilmez. Affedilmeyeceğinin farkında olunmak, çalışmak için bizi teşvik edecek ve aynı yanlışları tekrarlamaktan bizi alıkoyacaktır.

Devam edelim alıntıya :

It is interesting to look at schools from this point of view and to compare schools with ordinary life. In life people may expect forgiveness, or at least hope for it. In school nothing is forgiven. That is an essential part of a school system, school method and school organization. Schools exist precisely for not-forgiving, and because of this fact one can hope and expect to get something from a school. If things were forgiven in schools, there would be no reason for their existence.

Türkçe anlamı hemen hemen şu :

Okullara bu zaviyeden bakmak ve okulları sıradan yaşamla mukayese etmek ilginçtir. Reel hayatta (sıradan yaşamda) insanlar affedilmeyi umarlar. Okulda ise, hiçbirşey affedilmez. Bu, okul sisteminin önemli bir parçasıdır. Okullar, tam olarak affedilmeme üzerine kuruludur. Eğer okulda yapılanlar affedilseydi, bu durumda okulların varlık anlamı kalmayacaktı.(burda

okuldan, sadece liseleri ve üni'leri değil, mistik okulları ezoterik okulları ve hatta hayat okulunu da anlamak gerekiyor)

Şimdi, affetmek kavramını biraz tahlil edince şu çıkıyor ortaya :

-Siz hiç okulda müdür'ün affettiğini gördünüz mü? (ya temiz bir tokat yersiniz, ya azar iştirsiniz, ya herkesin içinde küçük düşürülürsünüz ya da disiplin cezası alırsınız. özetle okulda yapılan herşeyin bir karşılığı vardır.

-Siz hiç tabiat kanunlarının affettiğini gördünüz mü?

-Siz hiç Efendimiz'in ashabından hata yapanları affettiğini gördünüz mü? (yapılan her hatanın bir karşılığı vardı. ayrıca burdaki affetmekten kasdım, hiçbir karşılığı olmadan, hiçbir muamelede bulunmadan, o suçun işlenmemiş gibi davranılmasıdır.)

Ayrıca, avam dediğimiz ve “ben müslümanım.. ben hristiyanım.. ben museviyim..” dese bile tahkiki imana sahip olmayan, dedikodu yapan, yalan söyleyen, işine hile hurda karıştıran kimselerin cennete gireceğini mi sanıyorsunuz? Ben nihai yargılayıcı değilim elbette, amma bu kimselerin sırf folklorik ve ananevi bir dinsel yetiştirilmeden dolayı cennete gireceklerini düşünmek safdillik olur. (İnşallah ben de bu avama dahil değilimdir ya da ilerde bu avamlıktan kurtulurum)

Son bir değinide bulunayım. Cehennem ebediliği meselesi tartışmalı bir meseledir. İbn Abbas ve Hz. Ömer gibi zatlar dahi cehennem ebedi olmadığına kâni olmuşlardır. Kuranda geçen cehennem tasvirlerinin asıl maksatlarını da mealden yola çıkarak yorumlamanın ne kadar hatalı olduğunu söylememe bilmem gerek var mıdır? Benim cehennem konusundaki nihai kanaatim, cehennem ebediyen var olacak ve fakat azap ebediyen sürmeyecektir. Küfür ehli orda kalacak ve fakat dünyaya benzer bir yaşam sürecekler.

p.s. : Dağınık üslubumdan dolayı beni “affedin”:-)

18. Yazan: **D** Tarih: [May 6, 2010](#) | |

Merhaba,

Oncelikle yazıda bilime ve bilimcilere yönelik kullanılan ifadeleri bilimcilere dair toptan bir anlayışın ifadesi olarak görmemek mümkün değil. Buna göre, tüm bilimcileri aynı kefeyle koymak -en azından dindar olmayanlarının- cesitli ideolojilere hizmet ettiğini söylemek, hafif tabirle iftira olur. Toptancı analiz yaptığınız kanaatindeyim.

Gelelim diğer taraflara, bence yazıda bazı sorunlar mevcut. Oncelikle bilimle ilgili yazılarda Kuran'dan alıntı yapmanın bir tür fasit daire olduğuna inanıyorum. Çünkü bilimin eleştirilebilecek çok yanı olsa da, bunu bu tip dayanaklarla yapmak anlamlı değil. Eğer dine sırf pozitivist araçlarla yaklaşmayı anlamsız buluyor ve ontolojik olarak farklı bir dünyada olduğunuzu savunuyorsanız / siz de bunu karşıya yönelik düşünmek durumundasınız.

Benim yazıda takıldığım birkaç nokta var. Onları sıralıyorum:

(1)

Bilim adamları, kainatın yaşını 5-15 milyar yıl olarak tahmin etmektedir. Kainat bu kadar yıldır hiç bozulmadan, muhteşem bir denge içerisinde sürüp gitmektedir. Oysa gerek kainatın teşekkülü gerekse varlığının mucizevi bir şekilde devam etmesi, olasılık hesaplarına göre mümkün değildir

denmiş. Bu probabilistik hesaba dair bir bilimsel referans gerekir.

(2)

Evet bir resim resimsiz de olmaz.

Bu gibi deyişler bana göre bilimsel bir tartışma için oldukça düşük düzeyde kalıyor. Evrim diyince yüzünüzü eksittiginizi, aklınıza benim bile tiksindigim türlü ateist ahmakların zirvalarının geldiğini biliyorum - ama en basit anlamda evrimsel bir süreç resimsiz bir resim yaratabilir. Nasıl mi: [Suradaki makalede](#) var.

(3)

Bilimi ve bilimcileri demonizasyon sürecinden geçirmeye çalışmanız, en hafif tabiriyle ayıptır. Bilimci olan birilerinin sizin yaşamınıza cesitli şekillerde kastediyor olması, toptan olarak o yaşam tarzını ötekileştirmeyi mesru kılmaz. Nasıl müslümanlık adına terör yapanlardan sonra tüm müslümanları teröristlerle eşdeğer tutmuyor isek, bilimi ve bilimcileri de basımıza gelen tüm felaketlerin babası sayamazsınız. Bunların hepsi büyük ithamlardır, boynunuza kalır. Eğer bu yönde kör bir inançta sahip değilseniz, bir dahaki yazılarda üslubunuzu toparlamanızı, hedef gösterme eğiliminizi regüle etmenizi öneririm. Zira bu tavir, hiçbir yerde diyaloga açık olmaz. Sonra Sevan Nisanyan sert konuştu diye kızarsınız.

İyi aksamlar,

19. Yazan: **Mehmet Bahadır** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Sayın D

Bu probabilistik hesaba dair bir bilimsel referans gerekir.(D)

Albert Einstein şöyle diyor: **“Tanrı hiçbir şeyi tesadüfe bırakmaz. Çünkü, Tanrı zar atmaz”** Bu size bilimsel referans olsun 😊

bilimi ve bilimcileri de basımıza gelen tüm felaketlerin babası sayamazsınız. Bunların hepsi büyük ithamlardır, boynunuza kalır. Eğer bu yönde kör bir inançta sahip değilseniz, bir dahaki yazılarda üslubunuzu toparlamanızı, hedef gösterme eğiliminizi regüle etmenizi öneririm. Zira bu tavir, hiçbir yerde diyaloga açık olmaz.(D)

Maksadım bilimi ya da bilimcileri suçlamak, hedef göstermek ya da ötekileştirmek değil elbette. Her zaman da diyalogu savunmuşumdur. Böyle bir gayem olsa en başta kendimi

suçlamış, kendimi hedef göstermiş ve ötekileştirmiş olurum. Zira ben de bilimle uğraşıyorum ve bilimin içindeyim. Söylediğim şudur ; (önemli gördüğüm vurguları bold yaptım)

*“Oku” emriyle **bilimsel çalışmalara herhangi bir sınır getirilmemekte ancak bu okumanın yine Allah’ın adıyla yapılması istenmektedir**. Zira ancak öyle olursa yapılan faaliyetlerin insana yada kainata bir zararı dokunmazdı. Ancak Allah’ın adıyla olursa, ortaya çıkacak bilimin neticelerinden insanoğlu kendini emin hissedebilirdi. Ancak Allah’ın adıyla olursa, ortaya çıkan neticeler, doğayı kirletmede, insanı öldürmede, insanı yok etmede, haksız hakimiyet kurmada ve yeryüzünde fesat çıkarmada kullanılmazdı. Ancak Allah’ın adıyla olursa, bilimin neticeleri ancak o zaman, yeryüzünü imarda, bütün insanlığın faydasına ve insanın maddi-manevi terakkisi, huzur ve güveni adına kullanılırdı.*

Bilim kendini dinden soyutladığı müddetçe, belki küçük bir azınlığa MADDİ bir ferah getirse de, yol açtığı inkar, dolayısıyla huzursuzluk, güvensizlik girdapları yanı sıra, görülmemiş sömürü düzenleri, zengin-fakir uçurumu, sonu gelmez savaş ve çatışmalar, bir defada toplu katliamlar (Bakınız Hiroşima, Nagasaki ve dünya savaşları), derin yaralar, gibi pek çok felaketleri de beraberinde getirecektir ve öyle de olmuştur.

...
...

*İnsanlığa faydadan çok zarar getirmiş, imandan çok inkar hesabına kullanılmış olan **günümüz bilim anlayışı, vicdanını ve insanlığını askıya almış robot insanların elinde kaldığı ve Allah adına okunmadığı müddetçe** insanlığın, kendi eliyle yontup sonrada taptığı gibi, bu modern puttan daha çok çekeceği var demektir.*

Daha çocuksu(safihane) bir ifadeyle;

“Bıçak faydalıdır. Ekmek kesmeye, elma soymaya kullanırsanız çok faydalıdır. Adam öldürmeye kullanırsanız zararlıdır. Felakettir”
Bu kadar basit.

evrimsel bir surec resamsız bir resim yaratabilir.(D)

Bu tartışmanın sonu gelmeyeceğe benziyor...
Size cevabım şu olur : **“ÖLELİM DE GÖRELİM”**

saygılar

20. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 7, 2010](#) | |

evrimsel bir surec resamsız bir resim yaratabilir.

Bu ilginç bir iddia. Verdiğiniz linki inceledim. Özetle şöyle diyor: Rastgele renk ve motifleri bir tuvale saçar ve bir halta benzememiş olanları ayıklarsan eninde sonunda bir ressamın yaptığına benzer bir resim elde etmek mümkün.

Ortaya çıkan tablolara da örnek vermiş.

Güzel bir çalışma. Aynı Turan Dursun’un ateist olmaya karar verme anını hatırlatıyor. Hani bir

kova boyayı duvara boca etmiş ve çıkan şekil hoşuna gitmiş olacak ki, evren de tesadüfen oluşmuş olabilir diye düşünmüş.

Bu iddianın gerçekleşmesi için önerilen sistem şu anladığım kadarıyla:

Dene- olmadı at!

Dene- olmadı at!

Dene- olmadı at!

Dene- olmadı at!

Dene- olmadı at!

882.388.484. deneme

Dene- biraz oldu, şimdi bunu çoğalt!

Evet, 882.388.484. denemede ressam resmini andıran bir resim bulduk. (Bu çok iyimser bir tahmin)

SONUÇ:

Bir resim ressamsız olabilir.

İHTİMAL:

0,00000011332877%

O halde ben bundan şu sonucu çıkarıyorum, yanılıyor muyum?

99,99999988667120% ihtimalle bir tanrı var.

Ama 0,00000011332877% ihtimalin doğru olması daha "mantıklı". Vay be!

21. Yazan: **Uluğ** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

evrimsel bir surec ressamsız bir resim yaratabilir.

Buna bir kaç cihetten cevap vermek istiyorum:

i-) Ressam, elbetteki evrimsel süreci yaratandır. Bu ressam genetik algoritmayı yazan mühendise tekabül ediyor. Yani ortada tasarlanmış bir süreç olduğunu düşünebiliriz. Verilen linkte söylendiği gibi bu algoritmayı biyologlar keşfetmemiş olsaydı mühendisler keşfederdi.

Elbette canlılarda gerçekten de iyi işler çıkaran bir evrim mekanizması var. Bakteriler, şartlar yaşamaları için imkansız hale geldiğinde mutasyonları artırarak(intihar ederek) evrim mekanizmasını devreye sokarlar. (Bonus soru: Bakteriler evrim mekanizmalarını kullanma özelliğini yine evrim mekanizmaları yoluyla mı kazanmışlardır?)

Canlılığın temel taşı olan proteinlerdeki esneklik/kullanışlılık bu mekanizmanın iyi çalışmasındaki temel faktörlerden biridir.

...

ii-) Genetik algoritmalarda hep işe yarayan(fit olan) seçilir. Gerçek hayatta ise yaşamayı beceremeyen ölür. Aslında bu çok önemli bir farktır.

...

iii-) Damlaya damlaya göl olur. Gerçekten de göl olacak bir zemin varsa:-) Böyle bir zemin yoksa damlalar boşa gider... Değişiklikler birike birike büyük değişiklikler ortaya çıkar mı? Yani mikroevrim doğruyken bunun makrosu da doğru mudur?

Mikro evrim örneklerine bakalım:

Bakteri naylon ile beslenmeye başlıyor. Belli bir sıcaklıkta yaşamaya adapte oluyorlar. Bir ilaca direnç kazanıyorlar v.s.

Birbiriyle alakasız bu değişiklikler birikerek canlılarda gördüğümüz sistemleri nasıl oluşturabilir? Birbiriyle uyumlu onlarca, yüzlerce parçayı oluşturan ve sonra bunları birleştirip bir sistem oluşturan mekanizma nedir? Kısaca product integrationı sağlayan mekanizma nedir?

Mühendislik uygulamalarında Genetik algoritmalar(GA) bir problemin çözümünü yaparlar. Çözülecek yüzlerce problem vardır. Bunların bazısında GA'ları kullanabilirsiniz, hatta hepsini GAlar ile çözmüş olabilirsiniz. Ama bu çözümleri uygun şekilde bir araya getirip ortaya bir ürün çıkaran bir bilinç(mühendisler topluluğu) hep vardır. **Boeing'deki mühendislerin kanatlarda GA ile optimizasyon yapması uçakların rastgele ve kendiliğinden(RESSAMSIZ) yapıldığını mı gösterir?**

iv-) Evrimsel bir yaratmanın İslam'a aykırı olduğunu düşünmüyorum. Kuran'da Hz. İsa'nın yaratılışı bir mucize olarak anlatılır. Allah'ın "Ol" demesiyle olduğu anlatılır. Ama yine aynı Kuran'da Meryem'in İsa'yı doğurması anlatılır. Yine sebepler dairesinde hareket edilmiştir...Nasıl dünyamız/evren bu haline bir takım merhalelerle ulaşırsa...

v-) **Yazının başlığı bilimden (aslında) pek de hoşlanmayan bir zihniyeti ifade ediyor.** "Bilimden pek de hoşlanmayan bir zihniyet" ifadesi bile ne kadar bilimperesetce bir ifade. Bilimden hoşlanmak/hoslanmamak ne demek? Bilim de ancak edebiyattan hoşlanmam/hoslanırım, tarihi severim/sevmem cümlelerinde geçtiği şekilde ifadesini bulması gereken bir mefhum değil midir? Pardon unutmuşum, karanlığın üzerine doğan bir güneştir o.

22. Yazan:**Atılım Ateş** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Mehmet Bahadır Bey,

Öncelikle size bir özür borçluyum, çünkü aslında en önemli ortak zeminimizi gözden kaçırarak yapmışım önceki yorumumu: Bu evrene ve onu yaratana karşı duyduğumuz hayret.

Şimdi bakınca yazınızda üç ayrı yaklaşımın iç içe geçtiğini görüyorum, bu üç yaklaşımdan biri ortak zeminimiz olan hayret. Öteki yaklaşım da evrende kuralların ve tutarlılığın var olduğunu, bu kuralların da Allah'ın şeriatı olduğu.

Bu yukarıdaki noktalara dair gerçekten diyebileceğim hiçbir şey yok. Geçen yorumumda sizin hayrete değer bulduğunuz bazı şeylere yaptığım negatif yorumları ise, yazınızdaki üçüncü yaklaşıma karşı bir savunma refleksiyle yazdığımı fark ettim, lütfen kusuruma bakmayın.

Ama bu üçüncü yaklaşım, yani bilimi ve bilim adamlarını kısa yoldan suçlu ilan eden yaklaşım, ki örneklerini bu sitede çok sık görmekteyiz, canımı yakıyor.

Evrene hayret duymak konusunda aramızdaki farkın bilinmeyene hayret duymakla bilinene hayret duymak olduğu konusunda fikrimi değiştirmedim. İnsana pay biçmeye karşı çıkmışsınız, sizce Kur'an okuyan gözün hiç mi payı yok? Biz okumadıkça kitap rafta toz tutar, bundan değil mi ilk emrin "Oku!" olması? Her bilim adamı böyledir diyemem, ama sonuçta bilim adamlarının yaptığı da Allah'ın eserini okumak. Bazı bilim adamları okuduklarından hayrete düşer, bazıları ise hayret hissini yitirmiştir; nasıl ki bazıları Kur'an okuduğunda uyulacak kurallar listesinden ve cehennem korkusundan başka bir şey görmez, bazıları ise yine hayret eder ve aşk duyar ise...

Bilime dair bu sitede yazılan çoğu yazıda olduğu gibi, bu yazıda da yorumlar muhtelif teorilerin tartışılması noktasına doğru kayıyor gördüğüm kadarıyla. Bu gibi platformlarda bilimsel teorilerden çok belki de bilimin hayret uyandırıcı yanlarını ön plana çıkarmaya gayret etmeliyiz ki bu bilim karşıtı havayı azıcık yumuşatabilelim.

1980'de Carl Sagan vardı, 30 yıl sonra yeni kuşaklara bilimin hayret verici yönlerini anlatacak yeni bir elçi gerekiyor sanırım.

Selamlar,

Atılım Ateş

23. Yazan:**Amir Töre** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Uluğ,

"Bilimden pek de hoşlanmayan bir zihniyet" ifadesi bile ne kadar bilimperesetce bir ifade....."

Benim yazdığım sadece bir tespit. Yazarın kullandığı "put" tanımlamasından bilimden pek hoşlanmadığı izlenimi aldım. Tabi ki bilimden hoşlanmak gibi hoşlanmamak da doğaldır. Kimseyi bilimden hoşlanmıyor diye kınamıyorum. Ancak bilimsel yöntemi kabul etmeyenler sanki bilimsevermiş gibi görünmeye çalışırlarsa bunu eleştirmem de doğaldır. Bir kişiye bilimperestlik yaftası yapıştırmak bu kadar kolay değildir.

24. Yazan:**Ekrem Senai** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

"Bu sitede bilim adamlarını kısa yoldan suçlu ilan eden bir yaklaşım" ithamı, sitede anlatılanların iyi okunmadığı anlamına geliyor.

Kusura bakmayın, genelde okurlarımızda böyle bir akıl tutulması görüyorum. Metodolojik natüralizmi eleştiriyorsunuz, hemen "bilim en hakiki mürşittir, her şeyimizi ona borçluyuz bla bla...". Bilim adamları kardinalleşti, kendilerini her konuda söz söylemeye yetkili papa zannediyorlar filan diye eleştiriyorsunuz, hemen "ah bilim çok iyidir, Kur'an bile önce oku demiş bla bla".

Kardeşim biz bilimi eleştirmiyoruz, tekrar yazayım "BİLİMİ ELEŞTİRMİYORUZ". Bize bilimin ne kadar özel, güzel filan olduğunu anlatmayın. Biz de sizinle aynı eğitim sıralarında okuduk, Arabistan'dan filan gelmedik. Bilimin ne olduğunu da, bu işlerin nasıl yürüdüğünü de biliyoruz. "Evrin teorisi ateizme alet ediliyor. Bilimsellikten uzak propoganda yöntemiyle kabul ettirilmeye çalışıyor" diye yazıyorsak buna "evrim çok saygın bir teoridir, evrime karşı çıkmak bilime karşı çıkmaktır" şeklinde karşılık verilmemeli; veya "Bilim kendine hayatı açıklamak misyonunu edinemez" temalı bir yazı yazdıysak bunun karşı argümanı "bilim çok iyi

bir şeydir, herşeyimizi ona borçluyuz” olmamalı. Hele, bir de “siz her fırsatta bilime çakıyorsunuz, sizi gidi gericiler, bilimin aydınlığından korkan örümcek kafalılar sizi...” tarzı yorumları okuyunca benim nevrime dönüyor. Hani bu yorumları yazanlar da MIT’de çift dal yapmış, halen Harvard’da laboratuvar şefliğini sürdüren bilmemkim olsa. En azından bak adam işin içinde hakikaten biz yanlış biliyormuşuz, bilimde vatanlaşma yokmuş filan deriz. Bu sitedeki yazıları yazan adamlar Kral Fahd üniversitesinde veya El-Ezher’de okumadılar. Bu ülkenin üniversitelerinde okuduk. Bir kısmı zaten bilimle iştigal ediyor. Bu işin hocalığını yapan var. Bu yüzden yorumculardan ricam-bir etkisinin olacağını sanmıyorum ama-lütfen burada bize bilimin ne kadar önemli bir şey olduğunu anlatmasınlar. Yazının argümanı neyse onu tartışınlar.

25. Yazan:**Atılım Ateş** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Ekrem Bey,

Benim yorumum üzerinden herkese cevap vermeye çalışmışsınız. Benim yorumumda “bilim en hakiki mürşittir” yollu bir yaklaşım var mı ki? “Kur’an en önce oku demiş, öyleyse bilim iyidir” gibi bir çıkarımda da bulunduğumu sanmıyorum. Tek dediğim, Allah’ın eserini okurken hayret duyan göze de pay biçilmesi gerektiği.

Benim yorumumda evrimle ilgili bir şey yok, araya onu da sıkıştırmışsınız. Üstelik kimseye gericisi ya da örümcek kafalı demişliğim de yok, bana hitaben yazdığınız yorumda bu yollu sözler görünce de benim nevrime dönüyor.

Üstelik bir de “Qualification”larınızı vermişsiniz. Bu mudur yani, diplomalarımızla mı konuşacağız? Her şeylerimizin boyunu ölçüştürdük, sıra diplomalara mı geldi?

Bu sitede bilimle ilgili yazılan yazılara gelen standart cevaplar var sanıyorum, siz de benim yorumumu o standart cevaplardan biri gibi okumuşsunuz. Zaten ben de dikkat ettiyseniz eğer standart yaklaşıma (kanımca bilim adamlarını suçlu ilan eden bakış) standart cevaplar verilmesine (bazı teoriler üzerine odaklanıp işin esasını kaçırmak) itirazımı dillendirdim.

Ben, Mehmet Bahadır Bey’le ortak bir zemin bulduğumu düşünüyorum, ve diyalogumuzun gidişi kendisine “bilimin ışığını” gösterme yönünde değildir kesinlikle. Evrene, Allah’ın eserine hayretle bakan bir insana kendimi anlatmaya çalışıyordum.

O yüzden sizden ricam, kime hınçlandıysanız ona hitaben cevap yazmanız. Güzel gelişebilecek bir diyaloga öfke bulaştırmayın lütfen.

Selamlar,

Atılım Ateş

26. Yazan:**Amir Töre** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Bilimle dinin çatışması konusuna sayın Ekrem Senai’nin yukarıdaki bir yorumu üzerinden devam etmek istiyorum. Sayın E. Senai diyor ki:

“124 bin peygamber olduğuna, tabi ki müslüman olduğum ve peygamberim böyle söylemiş olduğu için inanıyorum. Tabi bu sözün peygambere ait olmaması da mümkün ama Allah’ın insanlarla, peygamberler aracılığıyla seslendiğini ve bunun her zaman ve zeminde olduğunu düşündüğüm için bana oldukça mantıklı geliyor ve kabul ediyorum. 124 bin peygamber gelmiş olması mantığın alamayacağı çok acayip bir şey olsaydı elbette bunu değerlendirirdim. Tarihsel kanıt dediğiniz şeyler yine kutsal metinlere dayanıyor. İnsanlar yazıyı bulalı daha kaç yıl oldu ki benden tarihsel kanıt istiyorsunuz?”

Yani özetle, İslam peygamberinin demiş olduğunu kabul ettiğimiz herşey doğrudur, bununla ilgili başka araştırma gerekmez. İşte bu dinsel bakış açısıdır.

Peki bilim bize ne der? İki şey söyler:

- 1- Söylenen ifade peygambere ait olmayabilir, araştırmak gerekir.
- 2- Söylenen ifade peygambere ait olsa bile, bilim bunun mutlak doğru olduğunu varsaymak zorunda değildir. Zaten bu tür ön kabuller bilimin doğasına zıttır. Somut iddiaların bilimsel yöntemle sınanması gerekir. Bilimsel bakış açısıyla, kimsenin bu durumda dokunulmazlığı yoktur, peygamberlerin bile.

Peki bilimsel bir sınama yaparsak ne bulabiliriz? Biraz uzun olacak, kusura bakmayın. Önce yöntem belirleyelim, diyelim ki yazının bulunmasından önceki dönemlerde gelmiş olabilecek peygamberlerle ilgili bilgiler güvenilir olamaz. Yazının bulunuşundan sonrasını esas alalım. Milattan önce 4000’ den son peygamberin ortaya çıktığı tarihe kadar yaklaşık 4600 yıl süre var. Sayın E. Senai’ nin yorumundaki 20000 yıllık insanlık tarihi süresini esas alırsak, peygamberlerin de homojene yakın bir düzende geldiğini kabul edersek, $124000 \times 4600 / 20000$ hesaplamasından 28520 sayısını elde ederiz. Yani yazının bulunmasından son peygambere kadar geçen sürede yaklaşık 28500 peygamber olması gerekiyor. Peki bunların kaç tanesine ilişkin yazılı kayıt var? Bilmiyorum, ancak hemen hemen hiç düzeyinde olduğunu sanıyorum. Kutsal kitapları da tarihsel bir belge sayıp burada ismi geçen peygamberlerin de gerçekten yaşamış insanlar olduğunu kabul etsek bile muhtemelen 100 sayısını geçemeyiz, 28500’ e göre çok küçük bir sayı. Diğer bir sorun da kutsal kitaplarda yazılı olan peygamberlerin hepsinin Ortadoğu toplumlarına gönderilmiş olmasıdır. Mantıken diğer topluluklara da peygamber gönderilmiş olması gerekir. Bunlara ilişkin belgeler nerede? Nerede Çinlilerin, Hintlilerin, Japonların, Kızılderililerin, Eskimoların, Eski Yunanlıların, Romalıların ve Eski Türklerin peygamberleri? Bir not olarak şunu belirtmek istiyorum. Bir toplumda sivrilmiş, ismi bilinen inanç ve fikir önderleri hemen peygamber olarak tanımlanamaz. Herkesin bildiği gibi, peygamberler Tanrı’ dan aldığı vahyi insanlara ulaştırdığı varsayılan kişilerdir. Yani Buda, Konfüçyüs, Sokrat vb peygamber olarak kabul edilemez. İkinci bir notum da şudur. Herhangi bir topluluğun Tanrısal bir varlığa inanması otomatik olarak burada bir peygamber olduğu sonucunu doğurmaz, insanların inanç şekilleri tarih boyunca bir çok değişkenlik göstermiştir, peygamberlerin varlığı ayrıca kanıtlanmalıdır.

Görüldüğü gibi, 124 000 peygamber iddiası bilimsel sınamadan geçebilecek gibi görünmüyor. Gene de bu iddiayı bilimsel yöntemle ispat etmek isteyen varsa buyursun somut kanıtlarını getirsin, yalnız kanıt olmayan bir iddiaya sırf Peygamber ya da diğer din büyükleri söylemiştir diye körü körüne inanılmasını da lütfen beklemeyin. Unutmayın ki herkes Müslüman olmak zorunda değil.

Sonuç olarak, sanıyorum ki, bu örnek bilim ile dinin nasıl çatışabileceğini açık olarak göstermektedir.

27. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Atılım bey,

Mehmet Bahadır bey'le uzlaşacaksınız diye siteye giydirip duruyorsunuz. Bunu kabul etmem mümkün değil.

Ama bu üçüncü yaklaşım, yani bilimi ve bilim adamlarını kısa yoldan suçlu ilan eden yaklaşım, ki **örneklerini bu sitede çok sık görmekteyiz**, canımı yakıyor.

Bilimi ve bilim adamlarını kısa yoldan suçlu gösterdiği ithamına cevap verdim. Bu cevabı hakettiğinizi düşünüyorum.

Özellikle şu ifadelerinizle:

Bilime olağanüstü mevkiini verenler bizleriz Mehmet bey, ben ve siz bugün bilimin nimetleri sayesinde haberleşiyoruz. Hergün işe giderken bindiğiniz araçlar bilimin nimetlerinden biri. Gece olunca bir düğmeye basıyorsunuz, bilim size ışık sağlıyor. Tüm bu nimetlerin karşılığında para veriyorsunuz, bilime mevki veriyorsunuz.

Bunun, bahsettiğim şey ile birebir örtüştüğünü düşünüyorum. Gece olunca düğmeye basınca bilim bize ışık sağlıyormuş. Bu tarz didaktik ifadeler son derece sinir bozucu.

Üstelik bir de "Qualification"larınızı vermişsiniz. Bu mudur yani, diplomalarımızla mı konuşacağız? Her şeylerimizin boyunu ölçüştürdük, sıra diplomalara mı geldi?

Bunun bu şekilde yorumlanacağını tahmin etmiştim. Söylediğim şey çok basit: Burada bize bilimin ne olduğunu öğretmeye kalkışan adam önce kendi çapını değerlendirmeli. İnsan haddini bilmeli, biraz tevazu sahibi olmalı.

Bu sitede bilimle ilgili yazılan yazılara gelen standart cevaplar var sanıyorum, siz de benim yorumumu o standart cevaplardan biri gibi okumuşsunuz. Zaten ben de dikkat ettiyseniz eğer standart yaklaşıma (kanımca bilim adamlarını suçlu ilan eden bakış) standart cevaplar verilmesine (bazı teoriler üzerine odaklanıp işin esasını kaçırmak) itirazımı dillendirdim.

Valla öyle okudum. Doğru okuduğumu düşünüyorum.

O yüzden sizden ricam, kime hınçlandıysanız ona hitaben cevap yazmanız. Güzel gelişebilecek bir diyaloga öfke bulaştırmayın lütfen.

Peki, yorumumun başındaki hitabı kaldırdım. Lafı ortaya koyayım, kim isterse alsın.

28. Yazan: [HG](#) Tarih: [May 7, 2010](#) | |

"Ancak bu çağlara nasıl geçildiğini mesela ateşin, tekerleğin, yazının ve bunun gibi nice keşiflerin nasıl keşfedildiğini açıklamadı. Oysa bir keşfin oluşabilmesi için başta malzeme, ihtiyaç, akıl yorma ve de en önemlisi bazı ön bilgilerin ve kesinleşmiş temel bilgilerin olması zaruridir"

Merhabalar efendim.

Öncelikle acizane şahsiyetim üniversite öğrencisidir.Yani bizlere bilim yapımcıların ürettikleri bilgileri çeşitli kaynaklar vasıtasıyla öğrenen,sizin deyiminizle "ilm'l yakın" mertebesinin başlangıcındayım.

Uzun zamandır yazılarınızı takip eder,çeşitli mekan ve zamanlarda bu yazdıklarınız aklıma gelir.

Dersin Adı: Medeniyet ve Bilim Tarihi,Bilim felsefesi.

Ders hocası ders kitabı olarak kendi deyimiyle "Dinsiz imansız Allahsız" bir kitap verdi bizlere. Orada Diyor ki:Teknolojini kökeni aslında biyoloji içerisindedir.Bazı maymun ve iri maymunların alet oluşturup kullanmakta ve bunu da kültürel bir süreç olarak nesilden nesile aktarmakta olduğunu söylüyor.Mesele tıppın kökenini şempanzelerin bitkiler ile ilgili bilgi birikimini kültürel olarak aktardığına dayandırıyor. "IMO" adlı bir maymunun plaja atılan bir patatesin üzerindeki kumları ayıklamak için patatesi denizde yıkama pratiğini bulması gibi...

29. Yazar:**Atılım Ateş** Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Ekrem Bey,

İlk yorumumdan aldığınız paragraf için (ve sizin alıntılamaadığınız ama benim gayet negatif bulduğum diğer kısımlar için) zaten özür diledim Mehmet Bey'den, daha ne dememi bekliyorsunuz? Alınganlık yaptım dedim, negatif cevaptı dedim, doğrusunun ortak zemin arayışı olduğunu dile getirdim.

Ben ayıp ettim dedikçe siz üzerime geliyorsunuz, bravo size.

Siteye giydirdiyorsunuz diyerek ne kastettiğinizi de anlamadım. Ortada bilimi sadece roket, uçak, bomba olarak gören bir yaklaşım var, ben de bunu kendi adıma yaralayıcı buluyorum. Bunu dile getiriyorum, ve bunun bu platformda sık yapıldığını söylüyorum.

Öyleyse siz, "siteye giydirdiyorsunuz" diyerek bu yaklaşımın yanlış olduğunu, ama sitede bu yaklaşımın çok taraftar bulmadığını ve benim haksızlık ettiğimi söylüyorsunuz. Söylediğiniz buysa tüm site ahalisinden bu yaptığım yersiz genelleme için özür dilerim, demek ki yazılanların bir kısmını ön yargıyla okumuşum. Yine de bilim konusunda yukarıda bahsettiğim anlayışa sahip yazarlar ve yorumcular var bence, ben de buna dair hislerimi ortaya koydum.

Ekrem Bey, kendinize yapıştırdığınız ODTÜ etiketi sizi otomatik olarak bilim otoritesi yapmıyor, biliyorsunuz değil mi? Daha da önemlisi bir konuda fikir beyan ederken çap çok mu önemli? Eğer birileri sizin sözünüzle hayatına dair önemli bir karar verecekse, evet. Ama neticede bir fikir platformundayız, düşüncelerimizi paylaşıyoruz, farklı bakış açılarını anlamaya çalışıyoruz. Bu platformda kimse benim müridim değil (öyle bir çapım ya da beklentim de yok), kimsenin de müridi değilim. Karşılıklı iki insan olarak konuşmak yerine siz ODTÜ'lü insan kimliğine bürünerek konuşmak istiyorsanız, bir şey diyemem. Ben bu platformda kendime etiket yapıştırmayı izninizle reddediyorum.

Ve farkındaysanız konu yine kaydı gitti. Bunda çok vebalim olduğunu da sanmıyorum.

Selamlar,

Atılım ateş

30. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Amir bey,

Yani özetle, İslam peygamberinin demiş olduğunu kabul ettiğimiz herşey doğrudur, bununla ilgili başka araştırma gerekmez. İşte bu dinsel bakış açısıdır.

Evet doğru anlamışsınız. O dediye doğrudur. Araştırmam da gerekmez. Ben dogmalara inanan bir dinciyim. Haşmetmeablari da tuvaletini bile bilimsel olarak yapan bir şansölyesiniz.

Peki bilim bize ne der? İki şey söyler:

- 1- Söylenen ifade peygambere ait olmayabilir, araştırmak gerekir.
- 2- Söylenen ifade peygambere ait olsa bile, bilim bunun mutlak doğru olduğunu varsaymak zorunda değildir. Zaten bu tür ön kabuller bilimin doğasına zıttır. Somut iddiaların bilimsel yöntemle sınanması gerekir. Bilimsel bakış açısıyla, kimsenin bu durumda dokunulmazlığı yoktur, peygamberlerin bile.

Siz kendi bilimciliğinizle istediğiniz şeyi sınavabilirsiniz. Benim neye iman ettiğim ise sizi ilgilendirmez. Sabahtan beri din ile bilimin kulvarlarının farklı olduğunu, bu yüzden bir çatışmanın ancak bilimin, dinin alanına sarkıp küstahça yargılarda bulunmasıyla mümkün olduğunu söylüyorum. Sayenizde bunun somut bir örneğini görmüş olduk. Melek var mıdır? Görmüyoruz, duymuyoruz, hissetmiyoruz, demek ki yoktur... 124 bin peygamber var mıdır? Ansiklopedide bu konuda bir bilgi yok, demek ki yoktur. İman işte bu sorgulamaların ötesine geçmek demek. "Gayb" diye duyu organlarının ötesinde ve deney ve gözlem dışında bir şeyin olma ihtimalini kabul etmeyen bir insanın iman etme şansı yoktur. Etmesin de zaten. Yeter ki bana neye nasıl iman etmem gerektiğini dikte etmesin.

Mantıken diğer topluluklara da peygamber gönderilmiş olması gerekir. Bunlara ilişkin belgeler nerede? Nerede Çinlilerin, Hintlilerin, Japonların, Kızılderililerin, Eskimoların, Eski Yunanlıların, Romalıların ve Eski Türklerin peygamberleri?

Ne belgesinden bahsediyorsunuz? Nasıl bir belge istiyorsunuz? Size modern tarihçilik 1800lü yıllarda başladı. Mitolojik çağlara ait tarih tamamen incil ve tevatr kaynaklıdır diyorum, ya söylediyimi okumuyorsunuz, ya anlamıyorsunuz. Ne kayıdından bahsediyorsunuz? Peygamber künyesi mi bulalım size, kütük defteri mi istiyorsunuz? Arkeolojik bulgular size tek tanrı inancına dair bir belge sunmaz. Çünkü görünmeyen bir tanrıya tapılıyor. Hazret-i Musa'nın bir peygamber olduğuna dair elimizde bir belge mevcut mu Tevatr dışında. Elimizde ona dair hangi bulgu var? Olanı mümkün mü? Bunu talep etmek bilimselliği bırak, temel zeka fakültelerine sahip olmayan birinin isteyeceği bir şey olabilir.

Bir not olarak şunu belirtmek istiyorum. Bir toplumda sivrilmiş, ismi bilinen inanç ve fikir önderleri hemen peygamber olarak tanımlanamaz. Herkesin bildiği gibi, peygamberler Tanrı' dan aldığı vahyi insanlara ulaştırdığı varsayılan kişilerdir. Yani Buda, Konfüçyüs, Sokrat vb peygamber olarak kabul edilemez. İkinci bir notum da şudur. Herhangi bir topluluğun Tanrısal bir varlığa inanması otomatik olarak burada bir peygamber olduğu sonucunu doğurmaz,

insanların inanç şekilleri tarih boyunca bir çok değişkenlik göstermiştir, peygamberlerin varlığı ayrıca kanıtlanmalıdır.

Al sevgili kardeşim sana [Afrika'daki peygamberler ile ilgili bir tarih kitabı](#). Bunu oku, bize özet çıkar. Bitirince diğer kıtalara ait olanları da vereceğim. Buda'nın peygamber olmadığına dair bilimsel bir deliliniz var mıdır? Sokrat'ın peygamber olmadığına dair bilimsel bir deliliniz var mıdır? Vahiy almadıklarını nereden biliyorsunuz. Bizde peygamber olarak Farsçadan gelmiş olan sözcüğün Arapçası, nebi ve resul olarak değişir. Resul olan peygamberler, kendisine kitap indirilenlerdir ve sayısı bellidir. Nebiler ise, Allah'ın, buyruklarını iletmekle görevli her hangi bir kişi olabilir. Eğer, peygamberlerin izini bilimsel olarak sürmek istiyorsanız, tek tanrı inancının izini sürmelisiniz. Bilim, bize tek tanrı inancının insanlığın yaşıyla ortak olduğunu ve tüm kültürlerle bulunduğunu [söylüyor](#).

Unutmayın ki herkes Müslüman olmak zorunda değil.

Herkes sizin gibi düşünmek zorunda da değil. Biraz da bunun üzerinde düşünün isterseniz.

Sonuç olarak, sanıyorum ki, bu örnek bilim ile dinin nasıl çatışabileceğini açık olarak göstermektedir.

Bu örnek somut olarak bilimi her şeyin açıklamasına kadir bir tanrı olarak gören birinin dinle çatışmasının kaçınılmaz olduğunu somut olarak gösteriyor. Başka bir şeyi değil.

31. Yazar: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Atılım bey,

Üslubunuzdan farklı olduğunuz anlaşılıyor. Sizi yanlış anlamış olabilirim. Bu site, benim için değerli. Yapıcı eleştirilere her zaman açığız ama suçlayıcı ifadeler görünce şalterler atıyor. Bilimle ilgili şu linkteki kitabımızda bu konuda yazılmış yazılar derlenmiş durumda. Bu yazıları insafla incellerseniz bilim düşmanı olmadığımızı, eleştirdiğimiz şeyin pozitivism olduğunu anlayacağınızı umuyorum.

Fazla yükledim, haksızlık ettim özür dilerim.

http://www.derindusunce.org/img/pozitivizm_derin_dusunce_org.pdf

32. Yazar: [Atılım Ateş](#) Tarih: [May 7, 2010](#) | |

Bilimle dinin çatışması konusunda size ilginç gelebileceğini düşündüğüm bir alıntı yapmak istiyorum, tabii ki Gazali'den.

El-Munkızu Min-ad-Dalal, Hilmi Güngör çevirisi, sayfa 30-32'de, Felsefe'nin kısımlarından olarak tanımladığı Riyaziye'ye (hesap, hendese ve heyet ilimleri olarak açıklamış, matematik olarak anlıyorum) dair bir gözlemi var.

Fakat bunlardan iki fenalık doğmuştur. Biri şudur: Bu ilimleri mütala eden kimse ondaki incelikleri ve delilleri hayret ve taaccüp ile karşılar... Zanneder ki felsefecilerin bütün ilimleri açık olmak ve kuvvetli delile dayanmak hususunda bu ilim gibidir. Sonra felsefecilerin küfrünü, Allahı inkar ettiklerini, maneviyata kıymet vermediklerini **şundan bundan işitir**, sırf

onları taklit etmek sebebiyle kafir olurlar.

...

Taklit ile doğru yoldan çıkan bu adama “Bir ilimde mahareti olan kimsenin diğer işimlerde de mahir olması lazım gelmez. Fıkıh, kelim ilimlerini iyi bilen bir insanın tıp ilminde de hazık olması icap etmez...” dense kulağına girmez, kabul etmez.

Gazali, bugünün bazı ateistlerini birebir tanımlıyor, üstelik bundan bin yıl önce. Tabii bu gözleminin bir de öbür yüzü var:

İkinci fenalık, İslam dinin cahil taraflarından gelmiştir. bunlar felsefecilere ait bütün ilimleri inkar etmeyi dine hizmet ve yardım saydılar... Cahillere yakışan bu iddialar, ay ve güneşin tutulmasını kat’i bürhan (akli delil) ile bilen bir kimsenin kulağına vardığı zaman kendi delilinde şüpheye düşmez, ancak islam dininin cahil üzerine kurulduğuna ... hükmeder, felsefeye karşı sevgisi artar, İslam dininden yüz çevirir.

Gazali bu konulara başka eserlerinde de çok geniş yer ayırmış gördüğüm kadarıyla. Bu durumda aslında **insanların zihninde** bilim ve dinin çatışmasının tarihi bizim sandığımızdan eskilere dayanıyor galiba.

Mehmet Bahadır Bey’in de bahsettiği batı etkisi tüm bunların üzerine tuz biber olmuş sanki. Ama bu çatışma sadece batı kaynaklı değil gibi görünüyor, besinin bugün batıdan alıyor gibi dursa da kökleri yine bu topraklarda.

Sorunun kaynaklarından biri insanın çok çabuk taklide yönelmesi, doğru. Ama sanıyorum bir ikinci kaynak da bize yabancı olan bir alanda insanların verdiği emeği göremeyişimiz. Bunu sadece bilim için söylemiyorum: Ben kendi adıma bir ekme fırınında harcanan emeğin bile ayırında değilim. Bize öyle öğretili diye ekmeğe saygı gösteriyoruz, ama saygının kaynağı belki de esas o ekmeği yapanın, o unu öğütenin, o buğdayı biçenin, ekenin emeği. Ve böyle konuştuğuma bakmayın, o ekme fırını karşısında kirpikleri kavlanmayan benim yaptığım gibi boş konuşur.

Aynı şey bilim için de geçerli. Bugün el emeği gibi zihin emeği de var, o da değerli. Gerçekten masa başında insanın dirseği çürüyor, saçına ak düşüyor. Üstelik o gün çalıştığınızın karşılığını o gün görmüyorsunuz, mis kokulu ekme fırından hemen çıkmıyor. Aylarca uğraşıyorsunuz, gözleriniz bozuluyor ekrana bakmaktan, akşam eve gittiğinizde iki kelimeyi bir araya getiremez hale geldiğiniz oluyor. Ve bazen sonuç çıkmıyor, herşey baştan başlıyor.

Sakin yanlış anlaşılmasın, herkes kendi alanında konuşsun demiyorum. Herkes her alanda konuşsun, ama hepimiz biraz daha mütevazı olalım, olmaz mı?

Ve Gazali’nin dediği gibi, ateistin cahiliyle din taraftarının cahili fenalık yapıyor diye bilim adamlarını mahkum etmeyelim. Bilim ile tanrıya ulaşılmaz, yokluğu da kanıtlanmaz. Kimi Allah’ın işlerine hayret eder, kimi etmez.

Selamlar,

Atılım Ateş

33. Yazan: **Amir Töre** Tarih: [May 8, 2010](#) | |

Ekrem Senai bey,

Yazdıklarınızdan alıntılar:

“Haşmetmeablari da tuvaletini bile bilimsel olarak yapan bir şansöyesiniz. “

“Bunu talep etmek bilimselliği bırak, temel zeka fakültelerine sahip olmayan birinin isteyeceği bir şey olabilir.”

Muhatabınızı aşağılamak, hakaret etmek sizin fikrinizin doğru olduğunu göstermez. Benim sizin kişiliğinize karşı en ufak bir aşağılayıcı cümlem olmadı. Ancak siz, fikire fikirle yeterince karşılık veremeyince kolayca hakaret yolunu seçtiniz. Tartışma adabına uymayı becerebiliyorsanız uyun. Sizin fikirlerinize uymayan fikir sahiplerinin kişiliklerine de saygı göstermeniz gerektiğini hatırlatırım.

Konuya devam edersek,

“Gayb” diye duyu organlarının ötesinde ve deney ve gözlem dışında bir şeyin olma ihtimalini kabul etmeyen bir insanın iman etme şansı yoktur.”

Çarpıtmayın. Bahsettiğimiz konu gayb ile ilgili değil. Peygamberler etten, kemikten, canlı insanlardır. Dolayısıyla tarihte yaşadığı iddia edilen peygamberlerin yaşadığını ispat eden bir takım kanıtlar istenmesi gayet doğaldır. Peygamberlerin varlığını soruşturmak meleklerin varlığını soruşturmakla aynı şey değildir. Ayrıca benim sizden talep ettiğim bir müslümana peygamberlerin varlığını kanıtlamanız değil. Müslüman olmayan birine peygamberlerin varlığını nasıl kanıtlayacağınız. “Buna gerek yok, herkes müslüman olmalı” diyorsanız, zaten konuşacak bir şey yok. Ancak ben bu siteyi zaten bunun ötesinde konuşacak bir şeyleri olan insanların yazdığını düşündüğüm için izliyorum. Sizin de bu aşamada olduğunuzu ümit ediyorum.

“Ne belgesinden bahsediyorsunuz? Nasıl bir belge istiyorsunuz? Size modern tarihçilik 1800lü yıllarda başladı. Mitolojik çağlara ait tarih tamamen incil ve tevat kaynaklıdır diyorum, “

Bir çarpıtma daha. Yani ne demek istiyorsunuz ? Tarih 1800 yılında mı başladı? Daha önceki yıllar araştırılmaz mı? Mitolojiden falan bahsetmiyorum. Yazının bulunduğu milattan önce 4000 ve sonrasında bahsediyorum. Bu süreçte incil ve tevat dışında bir çok yazılı belge bulabilirsiniz. Tarihteki hükümdarlar, bilginler, sanatçılar, önde gelen kişilerle ilgili kutsal kitaplar dışında da birçok yazılı kaynağa ulaşabilirsiniz. Peki binlerce peygamber ile ilgili neden kaynak yok? Belgeleri hazırlayanlar peygamberleri önemsiz kişi olarak görmüşler de o yüzden mi kaydetmemişler?

“Hazret-i Musa'nın bir peygamber olduğuna dair elimizde bir belge mevcut mu Tevat dışında. Elimizde ona dair hangi bulgu var? Olması mümkün mü”

Tabi ki mümkün. Biliyorsunuz ki Eski Mısırlılar yazı yazabilen insanlardı, o devre ait pek çok kayıt vardır. Dolayısıyla, Mısırlıların inancına ters düşse dahi, en azından kötülemek amacıyla, peygamber olduğunu iddia eden bir kişiyi kaydetmiş olmaları beklenir.

“Buda'nın peygamber olmadığına dair bilimsel bir deliliniz var mıdır? Sokrat'ın peygamber olmadığına dair bilimsel bir deliliniz var mıdır? Vahiy almadıklarını nereden biliyorsunuz”

Bunlar da açıkça bilimsel yöneme inanmayan bir kişinin sözleri (bilimsel yöntemi bilmiyorsunuz demeyeceğim, yukarıda ODTÜ' lü olduğunuzu belirtmişsiniz, bilmemeniz söz konusu olamaz). Cevap açık ama kayda geçmesi için yazıyorum. İspat yükümlülüğü Buda ya da Sokrat' ın peygamber olduğunu iddia edenlere aittir. Bu da sınamayacak bir konu değil. Buda ya da Sokrat' ın Tanrı' dan vahiy aldıklarını belirttikleri beyanları olduğunun gösterilmesi yeterlidir. Varsa elinizde Buda ya da Sokrat' ın Tanrı' nın elçisi olduklarını belirten sözleri, gösterebilirsiniz. Sakın buna da “Gayb” demeyin.

“Bu örnek somut olarak bilimi her şeyin açıklamasına kadir bir tanrı olarak gören birinin dinle çatışmasının kaçınılmaz olduğunu somut olarak gösteriyor. Başka bir şeyi değil”

Çarpıtma, çarpıtma, çarpıtma.... Benim “bilim herşeyi açıklar, herşeye kadirdir” diye bir sözüm oldu mu? Kesinlikle hayır. Zaten öyle olmadığı da açıktır. Bilimin açıklayamadığı pek çok şey vardır ve öyle de kalacaktır. Aslında sizin bu cümleler dinin kabul ettiği herşeye kayıtsız şartsız inanmakla kendini sorumlu gören dindarların, kendilerini rahatlatmak için yaptığı tipik bir projeksiyon mekanizmasının ifadesidir. Merak etmeyiniz, ben bilime Tanrı gözüyle bakmıyorum, benim gibi düşünenlerin hiç biri de öyle değildir.

34. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 8, 2010](#) | |

Amir bey,

Ucuz taktiklere girmeyelim isterseniz. Size saygı gösterebilmem için aynı saygıyı sizde görebilmem gerekir.

Tarihte yaşadığı söylenen peygamberlerin yaşadığına dair herhangi bir belge yoktur. Hatta Hz.İsa'nın (S) hiç yaşamadığını iddia edenler olduğu gibi, çok şaşırdım Hz.Muhammed'in (S) yaşamadığı iddia edenler dahi mevcut. Bu delil isteme sapkınlığı pozitvizizmle iğdiş edilmiş beyinlerin genel bir alışkanlığıdır. Septisizm dozunda olursa insana bir şeyler öğretir. Herşeyi sorgulamaya başlayan insan ise bence hastadır, tedaviye muhtaçtır. Siz anne babanızın kendi anne babanız olduğundan emin misiniz? Kan tahlili yaptırınız mı? DNA testi sonucunuz var mı? Neden körü körüne onların kendi anne babanız olduğunu savunuyorsunuz. Bir fani adamın (=babanızın) sözüyle mi hareket ediyorsunuz?... İnsanlar her zaman sorgulamaktan “dogmatiklikleri” sebebiyle kaçmaz. Sorgulamak da her zaman bilimsel bir uğraş değildir. Eşim beni aldatıyor mu diye hasta olan insanlar vardır. Eşlerinin cep telefonlarını kurcalarlar filan. Psikosomatik bir durumdur, evlilikleri heder olur böyle adamların. Bizim pozitvizizmle iğdiş edilmiş beyinler de böyledir. Bu adamlar sevemezler, aşık olamazlar, iman edemezler. Bu melekeleri, herşeyi akıl çerçevesine sıkıştırma çabasının bir sonucudur. Bir insanın “124 bin peygamber geldi mi gelmedi mi acaba?” diye düşünmesi böyle psikosomatik bir rahatsızlıktır. “20 bin tane gelse ne olur, 250 bin tane gelse ne olur?”. Bunu tarihe doğrulatsan ne olur, yalanlatsan ne olur? Başın göğe mi erer, imanını mı artar? Bizim eve bir halı yıkama makinesi pazarlamacısı gelmişti. Böyle mavi bir ışık veriyor, havadaki tozları görüyorsun. Sonra tozlar üzerindeki mite'ların yakın fotoğraflarını gösteriyor. Artık o vesveseyle yaşamana imkan yok. Sürekli içinde o maytların seni nasıl kemirdiğini düşünüp duruyorsun. Ben, bu pazarlamacıları kapı dışarı eden bir tipim. Su arıtma cihazcılar da böyledir. Kardeşim ben halimden memnunum. Sizin yönteminiz her bir duyduğunuzu sorgulamaksa buyrun. Benim yöntemime karışmayın. Despotluk bu başka bir şey değil.

35. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 8, 2010](#) | |

Fazla uzatmayacağım. Alakasız bir mevzuda kullandığım bir sözü cımbızlayıp utanmadan kaç gündür aptalca bir tartışmayla meşgul ediyorsunuz.

Tarihteki hükümdarlar, bilginler, sanatçılar, önde gelen kişilerle ilgili kutsal kitaplar dışında da birçok yazılı kaynağa ulaşabilirsiniz.

Ezberden konuşuyorsunuz. Ne kaynak bilirsiniz, ne araştırmışlığınız var, sallayıp duruyorsunuz. Sanki yazının icadından sonra insanlar sayfa sayfa roman, anı kitabı filan yazıp bastırılmışlar!. Elinde belge namına dünyanın 15-20 müzesinde tabletler, anıtlar, hiyeroglifler var. Yılan resmi, el resmi, kafa, kol resmi. Tarihte “ismi” zikredilen hükümdar, sanatçı, önde gelen kişilerle ilgili hiç de öyle çok belge filan yok. Bir araştırın bakalım, bana çok değil, MÖ.4000 ile M.Ö. 3000 arasında yaşamış- az değil 1000 sene içinde yaşamış- 5 tane sanatçı ismi araştırın bulun yazın bakalım. Hz.Musa ile ilgili elinizde belge var mı diye sorunca da şöyle yazmışsınız:

Tabi ki mümkün. Biliyorsunuz ki Eski Mısırlılar yazı yazabilen insanlardı, o devre ait pek çok kayıt vardır. Dolayısıyla, Mısırlıların inancına ters düşse dahi, en azından kötölemek amacıyla, peygamber olduğunu iddia eden bir kişiyi kaydetmiş olmaları beklenir.

Söylediklerinizden şu sonuç çıkıyor. Hz.Musa diye biri tarihte yaşamadı. Çünkü hiyerogliflerde böyle bir şey yok. Bir kafa ile kol resmi var ama ben benzetemedim. Dolayısıyla bilimsel araştırmalarımız bize Musa'nın (S) hiç yaşamadığını söylüyor. Tevrat'ı da yahudiler bir yerlerinden uydurmuşlar. Böylece bilimselliğin üzerine kakamızı yapıp üzerine bir gonca yaprağını konduruyoruz ve eserimizi gururla sergiliyoruz, bravo !

İspat yükümlülüğü Buda ya da Sokrat'ın peygamber olduğunu iddia edenlere aittir. Bu da sınınamayacak bir konu değil. Buda ya da Sokrat'ın Tanrı' dan vahiy aldıklarını belirttikleri beyanları olduğunun gösterilmesi yeterlidir. Varsa elinizde Buda ya da Sokrat'ın Tanrı'nın elçisi olduklarını belirten sözleri, gösterebilirsiniz. Sakın buna da “Gayb” demeyin.

Siddharta'nın Buda olması bir incir ağacı altında vahiy almasıyla olmuştur. Bundan sonraki hayatını tebliğle geçirmiştir.

Bakin şu linkte bu konuda ezberinizi bozacak bir açıklama var:

<http://www.vgweb.org/bsq/revelation.htm>

Ayrıca Sokrat'ında kendisine ilham geldiğine dair [sözleri vardır](#).

Aslında ispat yükümlülüğü size aitti. Çünkü “Buda'nın, sokrat'ın, konfüçyüs'ün peygamber sayılamayacağı” sizin iddianızdı. Ben sadece “why not?” diye sordum. Yoksa hiç de umurumda değil ne oldukları. Ama görüyoruz ki bilim adamları da demek ki farklı bakış açılarına sahip olabiliyor. Bilim bir rehber değil; ancak önümüzü aydınlatan bir ışık olabilir. Işık olsa da yine yolumuzu bulmamız için rehber muhtacız.

36. Yazan: **amir töre** Tarih: [May 8, 2010](#) | |

Ekrem Senai bey,

Ben size şu ana kadar hiç bir saygısızlık yapmamama rağmen siz saygısız davrandığım iddiasıyla aynı hakeratamız üsluba devam ediyorsunuz. Herhalde kendinizi her türlü saygısızlığı yapmakta serbest, karşıdakini ise size saygılı davranmaya mecbur sanıyorsunuz. Bu zihniyette bir kişiyle tartışmaya çalışmak benim açımdan boşa harcanmış zamandır. Sizinle

hakaret yarışına girecek değilim. Empati hissinizin gelişmesi dileğiyle kendi adıma tartışmayı bitiriyorum.

37. Yazan: **Mehmet Bahadır** Tarih: [May 9, 2010](#) | |

Atılım Ateş Bey

Size cevabımı geciktirdiğim için, kusuruma bakmayın. Bilimsel bir seminere katılmak üzere iş gezisindeydim inanın. Gördüğünüz gibi bizler de bilimin içindeyiz ve bilimle uğraşyoruz. Ekrem Senai Bey'in de ifade ettiği gibi burada kimse bilim düşmanlığı yapmıyor. Bilimi ya da bilim adamlarını mahkum etmiyoruz. **Zira ne hakikatın peşindeki bir bilim adamının inkarcı olması mümkündür ne de başka maksatlar taşımadığı sürece bilimin, inkara destek ve temel kılınması mümkündür. Burada tenkit konusu, bilimin bizatihi kendisi değil, dine muhalefet ve inkar adına, bilime biçilen ROledir bütün eleştirilerimiz. Bilimi değil, bir zihniyeti bir algıyı eleştiriyoruz. Ya da kısaca pozitivizm eleştirisi olarak değerlendirebilirsiniz.**

Ortak bir zemin aramanız ve beni anlamaya çalışmanız güzel...Bu üzüntümü hafifletti. (Bu sıralar Sayın D ve Amir Bey fena halde üzmeleler beni).

Amir Bey

Fazla alınganlık gösteriyorsunuz. Ekrem Bey sizin iyiliğinize uğraşiyor. Aşağıda yapacağım hatırlatma da inanın sizin iyiliğinize;(Bunu bir hakaret ya da haşa bir savcılık gibi algılamayın lütfen. Sadece küçük bir hatırlatma...)

Sayın D ve Amir Bey'e bir hatırlatma: "Eğer öldükten sonra gideceğiniz yerin girişinde "size bir uyarıcı gelmedi mi" diye sorarlarsa, "hayır" deme şansınız giderek azalmakta. Bu nedenle Ekrem Bey'in uyarılarını ve bahsettiği davaları ve hatta kamu davalarını da unutmamanızı dilerim.(Gaybı tabii ki Allah bilir.)

Son olarak yorumumu bir alıntı ile bitireyim

Robert Jastrow "God and the Astronomers" (Tanrı ve Astronomlar) adlı kitabındaki şu ilginç yorum dikkatimi çekti.

"... Aklın gücüne inanarak yaşamış bir bilim adamı için, serüven beklenmedik şekilde sona erer. O cehalet dağlarını tırmanmıştır; en yüce zirveyi fethetmek üzeredir, en son kayaya doğru kendini çeker ve tam o sırada, asırlardır orada oturan bir grup ilâhiyatçıyla karşılaşır." 😊

saygılar...

38. Yazan: **aziz yilmaz** Tarih: [May 9, 2010](#) | |

Sevgili Mehmet kardeşim,

Tevazuyuyla kaleme aldığınız yazıları gözlerim hep arıyor.Neden diye soracak olursanız,öncelikle içten yazıyorsunuz.Kibirden kaçınıyorsunuz.Ve ayrıca hep barışı,diyalogu,hoşgörüyü şiar edinerek bu yolda çaba harcıyorsunuz.Bu güzel bir

haslettir. Temiz ahlaktır, saygıdır, sevgidir. Kişinin dünya görüşü, inancı ne olursa olsun bu yöndeki çabalar takdire değerdir ve örnek alınmalıdır. Ben de yaşça benden çok küçük olduğunuzu bildiğim halde davranışlarınızı kendime örnek alırım.

Bu yazınızda da çıkış noktanız aynı olmuş. Özetle birbirinin zıddı gibi görünen iki farklı alanın (din ve bilim) birer rakip değil bilakis birbirinin tamamlayıcısı olduğunun altını çizmişsiniz. Makul ölçüde “buluşturmaya” çalışmışsınız ki, bana göre de doğrusu budur.

Zira ne din, ne felsefe, ne bilim ne de sanat birbirinden kopuk, birbirinden bağımsız alanlar değildir. Neresinden bakarsak bakalım bu alanların birbirleriyle ilişkileri vardır. Hepsinin bir manası vardır. Bu mananın sırlarını tam olarak keşfetmeye vakıf olmasak da insanlık alemi, hakikat ve doğrular kendi içerisinde bir mana barındırır. Ve elbette farklı alanlarda bu mananın sırlarına erişmek isteriz. Bilimle katılırız bu keşif serüvenine, manevi inancımızla bir şey katmak isteriz bazen, bazen de hissettiklerimizi başka yollarla ifade ederiz; yazarken, düşünürken, sorgularken!

Tabii bu çeşitlilik ve ahenk içinde kendimizi gerçekleştirirken rehber edindiğimiz alanlar bazen çakışır, bazen çelişir. Ortak alanlar olabilir, ihtilaflar olabilir. Sanırım yaptığımız da bu. Zira doğrularımız, inadıklarımız vardır. Olacaktır. Ancak inadığımız doğruları asla bir başkasına kabul ettirme yoluna gitmemeliyiz. Zira ortak zemin aramak ya da kendi doğrularımız istikametinde bir başkasını kazanmayı amaçlarken, bazen aradaki duvarlar daha da yükselerek, kazançlarımızı kaybedebiliyor ya da farkında olmayarak uzaklaştırabiliyoruz. O halde bence temel prensip, birbirimizden uzaklaşmak yerine davranışlarımızın anlaşılabilirliği esas alan bir çabaya dönüşmeli. Daha açık bir ifadeyle kimse kimseye bir şey ispatlamak zorunda olmamalı. Fakat maalesef konu din ve bilim ilişkisi olunca sonu gelmez sınamalar, ispat yarışları başlıyor. Durum böyle olunca da hem konu dağılıyor hem de alabildiğine bir rekabet hasıl oluyor. Netice: bir arpa boyu yol almadan kavga ile sonuçlanan tatsızlıklar kaçınılmaz oluyor. Tabii çok daha verimli olacak, istifade edilecek bir istişare de heba edilmiş oluyor. Ki bu noktaya gelmesi gerçekten üzüntü verici.

Yine de bazı alınganlıklar, sertleşen tartışmalar yaşansa da elbette bu tartışmaların bir yararı oluyor. Sonuçta bir amaç için yapıyorsak elbette biraz yıpranmayı göze alacağız. Bu gün olmasa da belki başka bir zamanda doğruyu bulmada bize faydası olacaktır.

Emeğiniz ve çabanız için de ayrıca teşekkür ediyorum.

Ancak başlık konusunda naçizane bir önerim olacak izninizle. Evet biz insanın doğasında kişiyi, bir olay ya da olguyu-hatta cansız bir nesneyi-”putlaştırma” eğilimi var maalesef. Kısacası bu eğilim potansiyelini taşıdığımız bir gerçek. Dolayısıyla putlar yoktur, onları putlaştırma derecesine getiren bizim algı, duygu ve düşüncelerimizdir.

Bundan hareketle bilim bir “put” değildir. Zira bilim put olamaz, bu eşyanın tabiatına aykırı. Ama “bilimcilik adı altında bilim bir dogmaya dönüştürülüyor ve dolayısıyla putlaştırılıyor” dersiniz bu kabul edilebilir bir tespittir. Dolayısıyla bilimle özdeşleşen bir atıf yerine bilimi amacından saptıran anlayışlara gönderme yapan bir başlık daha isabetli olurdu diye düşünüyorum. Zira kendinizi dahil ettiğiniz inançlı müslümanların da bilimle iştigal ettiği düşünülürse-ki bu yerinde bir saptamadır-başlıkta yanlış anlaşılmaya mahal veren bir yorum hatasına neden oluyor. Misal, “putlaştırma” kavramı irdelenirken, bilimden esinlenmiş bir zihniyet algısına işaret ederek kesin bir tanım kullanmak yerine, bilimi modern bir ideoloji

aracına dönüştüren zihin yapısını merkeze alan bir belirleme yazınızla daha uyumlu olurdu.Tabii bu bir öneri,ya da dost tavsiyesi.Elbet yanılmış da olabilirim.Sadece paylaşmak istedim.
Sevgilerimle.

39. Yazan:**Mustafa** Tarih: [May 10, 2010](#) | |

Amir bey yazıyor:

“... İslam’ da sonsuza kadar cehennemde yanma cezası yok mudur? Buna evet diyenlerin cevaplamasını dilediğim bir sorum daha var: Toplum içinde iyi bir insan olan, kimseye kötülük yapmayan, ancak ateist olan; ya da bir Tanrı’ ya inanmasına karşın, dinlerin Tanrı’ sının evreni yaratan Tanrı ile aynı varlık olmadığını, dinlerin insan yapımı olduğunu düşünen bir kişinin sonsuza kadar cehennem ateşinde yanması doğru ve adaletli midir?

Doğru ve adaletlidir. Çünkü Adalet bir kimsenin kendi malini sahib olduğu şeyi arzu ve istegine göre kullanabilir. Herseyin sahibi Allah olduğuna göre O isterse seni yaratır, ihtiyarlastırır öldürür yeniden diriltir sonra hak ettiğin cezayı verir. O sadece Kudret sahibi değil Hakimdir ve Adildir. Kimseye zulm etmez. Bir insan birsey calsa o aldığı şeyin karşılığını veya o şeyi geri iade etmesini arzularız ve buna adil deriz. Neticede suç ve ceza sınırlıdır. Şimdi sonsuz cehennemde yanmağı hak eden ne tür suç işlemiş ona bakalım. Allahu teala her kafiri sonsuz cehennemde yakmayacak. İlahi teklifleri tanıyıp red eden yakacak. Tekliflere kavusamamış kişileri ne cehenneme nede cennete alacak onları yok edecek. İslami tanidikdan sonra ilahi teklifleri red eden sunu red etmiş oluyor. Biraz basit cümleler ile izah edeyim : Allahu teala emr ediyor yarattığı kuluna aklını kullan, peygamberleri dinle ve teklifleri kabul et huzur bul. seadete er. Kendini ve alemleri ve Rabbini tanı. Ahiretdede cenneti ihsan olarak vereceğim. Beni red edersen ve her hayr ve iyiliği ben yarattığım için benim sıfatlarıda red ettiğin için sana hiçbir hayr ve iyilik kalmıyor. Yok olmak bile bir nevi hayrdır sonsuz azaba nisbeten. Ona bile kavusamiyacaksin. Allahu teala bunu bariz şekiller ile anlattı Peygamber efendimiz izah etti. İsteyen inanır hayrlara kavusur isteyen red eder ve neticesinde katlanır. Ahiretde kafirler cehenneme giderken şöyle diyecekler:

“keske aklimizi kullansak idik keske peygamberleri dinlesek idik. Vay halimize.”

Kurani kerimde bu manada geçiyor.

Bütün bu yazdıklarımız mesela İmam Maturidinin “Kitab ut tevhid” isimli eserinde izah ediliyor (Türkçe tercemesi mevcut, Sayfa 470 ve sonrası) tabi benim cümlelerden daha iyi şekilde.

Kısaca İlahi red edene hayrdan ihsan etmek hikmete uygun değil. İlahi teklifi red eden önceden rızasını belirtiyor kabul ediyor cehennemde sonsuz yanmağı kabul ediyor. HZ.Nuha “Hani ilahi azab gelecek idi. Daha gelmedi. Azabi göndersin!” demislerdi kafirler.

Kafiri affetmek hikmetce mümkün değil. Çünkü kafir affi talep etmiyor ve Rabbini kabul etmiyor (teklifi red etmek ile Rabbini red ediyor. Her ne kadar Allaha inansa bile. Hıristiyan der Allaha inandığını ama Allahdan gelen ilahi teklifleri red eder (Kurani) ve dolayısı ile netice aynı yere varır. Rabbini red ediyor.Kafiri günahkar mümin ile aynı tür cezaya kavusmasında hikmete uygun değil. Kafir Rabbini red ediyor. Rabbinden birsey istemiyor. Herhangi hayr beklemiyor. Buda maksimum suç. Ahiretde hiç kimsenin itirazı kalmayacak “bana haksızlık yapıldı veya hak ettiğime kavusmadım” diyecek kimse olmayacak.

“keske aklimizi kullansak idik keske peygamberleri dinlesek idik. Vay halimize.” diyenler kendilerini kritik ediyorlar. Bu noktanin altini cizelim.
Kim olursa olsun hakikati seven ve arastiran dogru yolu arzulayan ve hayatın gyayesini hakikaten bilmek isteyen kisaca “Rabbini arayanı” Allahu teala dogru yola kavusturacagini söylüyor Ankebut suresinde. Bu dünyada akli olan herkeze aynı derece hakikat ve kurtulus yakin. Tabi arzu edene...isteyen aklini ve elcileri dinler isteyen red eder. Allahu teala bize bu hürriyeti dünya hayatimiz icin hepimize vermis.

40. Yazan:**Amir Töre** Tarih: [May 11, 2010](#) | |

Mustafa Bey,

“...Adalet bir kimsenin kendi malini sahib oldugu seyi arzu ve istegine göre kullanabilir. Herseyin sahibi Allah olduguna göre O isterse seni yaratir, ihtiyarlastirir öldürür yeniden diriltir sonra hak ettigin cezayı verir. O sadece Kudret sahibi degil Hakimdir ve Adildir. Kimseye zulm etmez...”

Aslında bu konu din-bilim çelişkisi ile alakalı değil. Çok uzatmak istemiyorum. Ancak bana çok ilginç gelen, değişik fikirleri ve cevapları duymak istediğim bir sorun olduğu için müsaadenizle size bir yanıt vermek istiyorum.

Şöyle bir sahneyi gözünüzde canlandırın lütfen: Günümüzden 200-300 yıl sonra yaşayacak bir robot üreticisi olduğunuzu düşünün. İnsana çok benzeyen robotlar üretiyorsunuz, öyle ki bu robotlar düşünüyor, akıl yürütüyor, acı çekebiliyor. Ürettiğiniz robot tümüyle size ait, sahibi sizsiniz. Günün birinde robotlarınızdan bazıları size diyor ki: “ sen bizi üretmiş olamazsın, biz doğal koşulların etkisiyle ortaya çıktık, kendiliğinden oluştuk”. Siz de, bu durumda, sizin onları ürettiğinize dair kanıtlar ortaya koyuyorsunuz, gerçeği anlatmaya çalışıyorsunuz, onlar sürekli reddediyorlar.

Bu durumda ne yaparsınız? seçenek sunayım:

A- Serbest bırakırım, ne halleri varsa görsünler ilgilenmem, başka robotlara zararları olmadıkça cezalandırmam. Çünkü salt düşünce cezalandırılmaz.

B- Belli süre hapis, kısa süreli acı verme şeklinde cezalar uygularım.

C- Bu robotların varlığını sonlandırırım, bir daha böyle robotlar üretmem.

D- Robotlara ateşte yakma, asit dökme vb çeşitli işkenceler uygularım. Bunları öyle yaparım ki robotun bilinci hiç kapanmaz, sürekli acı çeker, parçaları bozuldukça yenilerim ve işkenceye devam ederim. Dünya durdukça bu cezayı sürdürürüm. Çünkü robotlar benim malımdır, düşünce özgürlükleri yoktur. Benim istediğim şekilde düşünmezlerse onlara en ağır cezayı veririm, bu ceza hiç bitmemelidir.

Ne düşünüyorsunuz? Benim düşüncem odur ki, doğru yanıt A şıkkıdır, 21. yüzyıldaki bilincimize, insan hakları ve düşünce özgürlüğü kavramlarına en uygun olanı budur. Ancak sanıyorum siz D şıkkının doğru olduğu kanısındasınız. Bence bu şık ancak 7. yüzyıldaki toplum yapısı ve hak algılamasına uygun olabilir.

Son söz olarak da şunu söyleyeyim. Kişiliklere karşı hiç bir saygısızlık yapmamaya özen gösteriyorum. Ancak dindarların en ufak bir din eleştirisini dahi büyük bir küfür sayıp

kendilerine yöneltilmiş bir hakaret gibi algılama eğilimi var. Durum bu olunca bazı konularda diyalog zorlaşıyor. Umarım bu sitedeki yorumcular bu algılamayı aşacak olgunluk gösterirler ve din eleştirilerini kendilerine yönelmiş hakaret gibi algılamazlar. Saygılarımla.

41. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 11, 2010](#) | |

Robot, ustasına “hadi len, usta musta yok. Kendi kendime oldum ben!” dediği zaman ustanın tavrı ne olmalıdır?

a) Tabi evladım. Düşüncene saygı duyuyorum. Demokrasi diye bir şey var. Ben zaten sizi ve bütün bu imalathaneyi yeşillik olsun diye imal ettim. Emeklilik, vakit geçmiyor na’parsın?
b) Düşünce suçları şu tarafa lütfen... Robot kardeş, sen öyle odun gibi durmuşsun, hiçbir şey yapmamışsın. Kimseye ne bir faydan, ne bir zararın olmuş. Demokrasi diye bir şey var, neden cezalandırılacağım diyormuşsun. Sen böyle odun gibi durarsın diye mi yaptık seni vicdansız? Sürekli yakıtla besliyoruz. Yakıtını eksik mi bıraktık? Civataların paslanmasını diye özel klima sistemi kurduk insafsız. Eklemlerin gıcırdamasını diye sürekli yağlayıp durduk. Devrelerini sürekli upgrade ettik. Evrile, devrile ben böyle oldum diyormuşsun. Ulan nankör! Ben sana daha ne yapayım? Hello ben buradayım diye el mi sallayayım. Belki oturup düşünürsün diye raf ömrünü de sınırlı tuttum. Belki varlık sebebini düşünürsün, ustanın talimatlarına uymak konusunda adım atarsın diye. Anlamadın ki kaz kafalı... Şimdi ben sana ne yapayım? Orada emirlerime harfiyyen uyan ve ustasına aşkla hizmet eden robotlar bakıyor görüyor musun?. Herhalde onlarla aynı muameleye tabi olmayı beklemiyorsun. Bu adil olmaz öyle değil mi? Sen “özgürüm” diye her bir haltı işlerken onlar talimatların dışına çıkarız da ustamızı rencide ederiz diye titriyorlardı. Sen iyi bir robot değildin. Sorumluluk bilincine hiçbir zaman sahip olamadın. Olanlara burun kıvırdın, hatta dalga geçtin. Bir robot için ustaya ihtiyaç yok, kendi kendine de olabilir, mantıklı olan budur dedin. Şimdi mantıklı olan şey şudur ki: Usta, yapılış amacı dışına çıkan bu robotu cezalandıracak. Çünkü ancak bu şekilde sorumluluklarının bilincinde olan ve ustasını tanıyanla eşit duruma gelebilirsin. Merhamet uğruna adaletten taviz verilemez. Hiçbir devlet, yönetimini tanımayan asileri cezasız bırakmaz. Bana ne kanundan, kanun tanımam, bilmem demen seni sorumluluktan kurtarmaz. Bana 2.şık çok makul geldi.

Ayrıca, hiçbir kötü düşünce masum kalmaz. Varlığım tesadüf eseri ve ölünce yok olacağım diye düşünen bir adam mesela bir can kurtarmak için hayatını tehlikeye atmaz. Atarsa bu düşüncesine aykırı bir anormalliktir. Ve emir için binlerce insanın ölümü için bir düğmeye basmak onun için çok fazla bir şey ifade etmez. Belki, hayatında hiç böyle imtihanlara maruz kalmamış olabilir. Ama maruz kalırsa sonucun ne olacağını bilmemiz, bize aslında düşüncenin de sonucu besleyen önemli bir kaynak olduğunu ispat ediyor. Önemli olan her türlü imtihandan başarılı olarak çıkacak insanlık düzeyine erişmektir. Bunun nasıl olacağını insanlara fiilen anlatmak için de bütün peygamber ve veliler ağır imtihanlardan geçirilirler. İman, Allah var mı yok mu dan ibaret bir şey değildir. Hele biraz büyüün anne-babanızın harçlığından uzak kalın, hayatın hiç öyle “düşünce suçu” basitliğinden kalmadığını göreceksiniz. Her nefesin imtihan.

42. Yazan: [Mehmet Bahadır](#) Tarih: [May 11, 2010](#) | |

Sevgili Aziz Bey

O kadar yapıcı, narin ve zarif bir üslubunuz, ince düşünceleriniz ve güzel ahlakınız var ki; kamil insan olma yolunda “**işte budur**” diyorum. “İşte benim “OL”mak istediğim, varmak istediğim

nokta” diyorum inanın. Demek ki alınacak daha çok mesafe, daha çok yolum var diyorum kendi adıma. Ve kendi inanç penceresinden bakarak, yolun sonunda Peygamber Efendimin (S.A.V) kucak açarak beklediğini hayal ettim bir an için ve çok duygulandım. Bana bu ulvi duyguları yaşattığınız için, ne kadar teşekkür etsem azdır.

Ancak inandığımız doğruları asla bir başkasına kabul ettirme yoluna gitmemeliyiz. Zira ortak zemin aramak ya da kendi doğrularımız istikametinde bir başkasını kazanmayı amaçlarken, bazen aradaki duvarlar daha da yükselerek, kazanacaklarımızı kaybedebiliyor ya da farkında olmayarak uzaklaştırabiliyoruz. O halde bence temel prensip, birbirimizden uzaklaşmak yerine davranışlarımız anlama ve anlaşılmalı esas alan bir çabaya dönüşmeli.

Ne kadar güzel tespitler Aziz Bey. Bu tespitlere katılmamak mümkün mü? İnsan bazen duygusal davranıyor. Duygu aklın önüne geçebiliyor. Ve bu durum beraberinde ister istemez hataları da getiriyor malesef. Bu bağlamda farkında olmadan, bilmeden sürçi lisan ettiysem, gönül kırdıysam tüm okurlardan özür dilerim...

Başlık meselesine gelince... Tavsiyenizi, önerinizi dile getiriş tarzınız dahi bir zerafet kokuyor Aziz Bey. Çok teşekkür ederim ve kesinlikle haklısınız. Yorumlarımda da belirtmiştim burada eleştiri konusu bizatihi bilimin kendisi değil...

Aslında yazının mesajı, başlığa da bir şerh mahiyetindeydi. Bunu okurlar çözsün istedim. Bir de önyargılı bakışların insanları nasıl ters köşeye yatırabileceğini göstermesi bakımından belki de faydalı olmuştur. Ya da ben yanıyordum...

Yazı başlığının tasarrufunu Sevgili Mehmet Yılmaz Bey'e bırakmak istiyorum. Gerçekten onun düşüncelerini de merak ettim şimdi 😊
Bu vesileyle Mehmet Yılmaz Bey'e sevgilerimi göndereyim...

Muhtemelen bir sonraki yazı olarak düşündüğüm “Varlığın Anlamı” adlı yazımın ön paragrafından, Senai Demirci'den bir alıntı ile bitireyim...

Bilgi kabuk, amel özdür, ihlas ise özün içinde yağ... Kabuk öze zarar gelmesin diye çok değerlidir. Öz de içindeki yağ hatırına saklanır. Kabuğun içinde korunmaya değer olmayan öz yoksa, neye yarar? İçinde yağ yoksa, öz ne ne işe yarar?

Değerli yorumunuz, güzel tespitleriniz ve ince ruhlu tavsiyeniz için çok çok teşekkür ederim.

Kardeşiniz MB

43. Yazan: [hülya erkurt](#) Tarih: [May 13, 2010](#) | |

din çevrelerinde, alabildiğine yaradılış ve evrim tartışması var, birileri her an evrimcilere küfredip kafir ilan ediyor, merak ettiğim, bir gün evrim red edilmez şekilde isbatlanınca, dinci çevreler Allah a imandan vaz mı geçecek?
dinle bilim gazzaliden beri küs değil mi zaten?
hemen hristiyanların üzerine gidilir, kilise çatışma vs , müslüman alemi de kendi ortaçağına girmiş değil mi?
herşey sebeblerle olup bitiyor ve matematik sağlam bir temelde duruyorken, kainatın yaşının

yaşamının bu kuraldan ayrı olması mümökün müdür?kainatta düzenli kurallı bir sirkilasyon,dogum yaşam ve ölüm süreçleri varken ve genişleyen bir evrende beslenme,yani maddenin yoğunlaştığı bir atom altı geçişkenliginden bahsediliyorken,mucize iln etmek etik mi?

bilim cüze bakar,kuralları bulur faili aramaz,bilim adamı çalışandır,karşılığını da alır,aradığını aradığı kadar bulur,neticede herkes istifade eder..ama deseydin ki,bilim bazı tekellerin elinde ve tüm insanlığın faydasından çok,bazı elitlere hizmet ediyor ve gelecekte de meçhul hedefler var..o zaman başka detaylar girerdi..bilimi dinle kuşatmadan dini bilimle kuşatabilirsek,insanlık için ileri gitme şansı da dogabilir

44. Yazar:[Ekrem Senai](#) Tarih: [May 13, 2010](#) | |

din çevrelerinde,alabildigine yaradılış ve evrim tartışması var,birileri her an evrimcilere küfredip kafir ilan ediyor,merak ettiğim,bir gün evrim red edilmez şekilde isbatlanınca,dinci çevreler Allah a imandan vaz mı geçecek?

Evrim bir gün “red edilmez şekilde ispatlanınca” sözünüz zımnen ortada red edilebilecek bir teorinin varlığını ve elinizde “reddedilemez deliller” olmamasına karşın teorinin gerçekliğine “iman” ettiğinizi ispatlıyor. Böyle iman hiçbir müminde yok. Bu yüzden merak etmeyin “dinci”ler sizden çok daha açık görüşlüdür. İspat edildiğinde elbette ikna olurlar.

dinle bilim gazzaliden beri küs degil mi zaten?

“Dinle bilim küslüğü” filmi bir Hristiyan yapıtıdır. Bizde bu filmi ezber eden bilimperestlerin din hazımsızlığı vardır sadece.

herşey sebeblerle olup bitiyor ve matematik sağlam bir temelde duruyorken,kainatın yaşınının yaşamının bu kuraldan ayrı olması mümökün müdür?

Determinizmlle kimsenin bir sorunu yok. Yalnız Newton mekaniğinin üzerinden 200 yıl geçti. Artık görecelilik, kuantum, kaos teorisi filan konuşuluyor. CERN’de adamlar kilometrelerce boru düşüyor nasıl oldu da oldu diye. Sizin kadar geniş açıları yok demek ki, nedensellikten bir sonuca ulaşamamış garipler.

kainatta düzenli kurallı bir sirkilasyon,dogum yaşam ve ölüm süreçleri varken ve genişleyen bir evrende beslenme,yani maddenin yoğunlaştığı bir atom altı geçişkenliginden bahsediliyorken,mucize iln etmek etik mi?

Bu bahsettiğiniz şeyler mucize değil midir? Böyle fine-tuned evrendeki sürekli sirkülasyon, genişleyen evrende atom altı geçişkenlikleri size nedensellik ilişkileri ile açıklanabilecek basitlikte geliyorsa zaten siz mucizenin ne olduğunun farkında değilsiniz demektir hanımefendi.

bilim cüze bakar,kuralları bulur faili aramaz,bilim adamı çalışandır,karşılığını da alır,aradığını aradığı kadar bulur,neticede herkes istifade eder..

Bu biraz Türk milleti zekidir, çalışkandır deyişi gibi oldu. Bu kadar bilimi seven insanların neden muhasebeci, bankacı, sigortacı filan olduğunu çok merak ediyorum. Bu aşk u şevkle dağlar delmeleri lazım halbuki.

ama deseydin ki,bilim bazı tekellerin elinde ve tüm insanlığın faydasından çok,bazı elitlere hizmet ediyor ve gelecekte de meçhul hedefler var..o zaman başka detaylar girerdi..

Exactly! Girelim şu detaylara lütfen.

bilimi dinle kuşatmadan dini bilimle kuşatabilirsek,insanlık için ileri gitme şansı da dogabilir

Kimse kimseyi kuşatmasa, haddini bilse de insanlığı kurtarmak misyonunu da üzerine almasa. Hem, bilim cüze bakar, kuralları bulur diyorsunuz, hem de bilimin dini kuşatmasından bahsediyorsunuz.

Ateizm kendini bilime yanaştırıp destek arıyor. Bildikleri de bir evrim teorisi. Onun aşkına bilim aşığı oluveriyorlar. Çok merak ediyorum. Bir gün kuantum teorisi ispatlanırsa ateistler materyalizmden tövbe edip idealist mi olacaklar? Bu imanla hiç sanmıyorum.

45. Yazan:**durhat** Tarih: [May 13, 2010](#) | |

@hülya erkurt,

din çevrelerinde,alabildigine yaradılış ve evrim tartışması var,birileri her an evrimcilere küfredip kafir ilan ediyor,merak ettiğim,bir gün evrim red edilmez şekilde isbatlanınca,dinci çevreler Allah a imandan vaz mı geçecek?

merrak ettim,itirazınız yaradılış ve evrimciliğin tartışılmasına mı yoksa bu tartışmaya dindarların(özelinde müslümanların)katılmasına mı?

şayet prensipte konunun tartışılmasına karşı iseniz,zanedersem sadece dindarların kafa yorduğu bir tartışma alanı değil;evrim teorisinin ortaya çıkmasından bu yana birbirinden oldukça farklı görüşlerle akademik çevrelerde tartışılmalan bir konu.ayrıca evrim teorisinden önce de evren ve yaradılış fikri filozofların başlıca tartışma ve çalışma alanı olmuş.

özetle konu sadece dindarlar tarafından tartışılmıyor.ama dindarların tartışmaya dahil olması özel bir nedenden ötürü kimyanızı bozuyorsa o ayrı.dolayısıyla asıl sorunuzun “dinci”diye yaftaladığınız çevrelere duyduğunuz tahammülsüzlükten kaynaklı olduğu çok net anlaşılıyor.bu tahammülsüzlük psikolojisinin nereden beslendiği konusuna girmeyeceğim.

ancak bu psikolojinin dışında da olaylara ne kadar dar bir ufuk penceresinden baktığınızı o kadar ele veriyorsunuz ki.bakın burada bilim ile din ilişkisi konu edilmiş(kimsenin kimseye küfür ettiği de yok,gayet medeni bir tartışma)siz ise bodoslama evrim ve yaradılışa getirdiniz konuyu.ha,evrim ve yaradılış da pekala tartışılır ve tartışılıyor ama ne hikmetse bunu sakıncalı buluyorsunuz.neden?çünkü tartışmaktan korkuyorsunuz,çünkü tabuların arkasına gizlenmek daha kolay geliyor,çünkü her eleştiriyi kutsalınıza bir saldırı,şahsınıza yapılmış bir hakeret olarak algılıyorsunuz.oysa benim bildiğim,bilim yanlısı böyle bir psikolojiye hapsedmez kendini,tartışmaktan çekinmez.

onun için kusura bakmayın siz bilim yanlısı falan olamazsınız.olsa olsa “bilimcilik” zırhı altında sağa sola saldırmayı marifet sayan biri olabilirsiniz.ateist falan olduğunuzu da düşünmüyorum.ateizm(ya da ateistlik)bir düşünce biçimidir,bir inançtır.sıkı sıkıya sloganlara,dogmalara sarılmak değildir.hele milliyetçilik hiç değildir.

sanırım sizin,kaptırdığınız çelişkilerin nasıl anlaşılacağı gibi bir kaygınız bulunmuyor.biraz ondan biraz bundan...duruma göre yani.neden olmasın meşreb geniş olunca hem milliyetçi,hem şöven,hem slogancı,hem dogmatik;ama bilimden yana,ateist,biraz da sosyalist!hepsi bir arada olabilir dimii yani:))

fazla söze gerek yok,sevan nişanyan'ın yazısının altına bıraktığınız yorum her şeyi açıklamaya yetiyor.isterseniz o yorumu kopyalayarak bilim üzerine verdiğiniz yukarıdaki nutukla birleştirelim nasıl bir kombinasyon oluştuğuna siz karar verin.

46. Yazan: [hülya erkurt](#) Tarih: [May 13, 2010](#) | |

neden zıpladınız ki,bir şey mi sarsıldı,sizler azınlık bilinci ve din çatısı altında üstelik,örgütlü ve desteği kuvvetli bir araya gelip kötü bir kompozisyon çizebiliyorsunuz. ben buna hayretimi henüz gideremedim,sekiz senedir..

Harun yahya gurubu gibi ve nerdeyse tüm din adına konuşanlar ,dindar oldugunu savunanlar ,evrime dogmatik bakmıyor mu.Karşıt yaradılış teorisini dayatmıyor mu ,evet.Bu bilgiyi vahy den mi alıyorlar?hayır..hem her şeyi Allah yarattı,hem dini o indirdi dendiğinde zaten dinle bilimin çatışması mümkün degildir,eger birbirlerini dogrulamayan bir noktada çatışmışlarsa birinden biri yanlış olmalı,önermesinin bir sonucu olarak yazılan bu yazı ,islamın bilimle kıyasıya mücadele halinde oldugunun farkında degildir.

.....

yazıdan ne nevtan çıkar ne de cern de aranandan farklı bir kuram iyi tahlil ediniz.

kuşatma meselesi ise binlerce örnekle dolu en yakını ,cerndeki çalışmalarını şeytanilikle özdeşleştiren kitleleri izleyiniz.

sahi o bahsettiniz yorumu bulamadım ,yapıştırırsanız memnun olurum..umarım tüm yorumlarım yayınlanır

47. Yazan: [MY](#) Tarih: [May 13, 2010](#) | |

“Yazı başlığının tasarrufunu Sevgili Mehmet Yılmaz Bey’e bırakmak istiyorum. Gerçekten onun düşüncelerini de merak ettim şimdi 😊

Bu vesileyle Mehmet Yılmaz Bey’e sevgilerimi göndereyim...”(MB)

Eyv. Güzel kardesim ve Sevgili Sadik Yorumcumuz Aziz Bey.

ikinize de katilMAdigim noktalar var sanirim, açayim:

insanların fikirlerini sonuna kadar saygıyla dinlemek, mümkün merteye her inanca ve inançsızlığa baskı yapmadan bir arada yaşamının yollarını bulmak... çok sempatik geliyor kulaga ama eninde sonunda göreceli ahlâka yani ahlaksızlığa açılan bir tünele girme tehlikesi yok mu?

Bilimin PUT haline gelmesine ne adına olursa olsun saygı duyamayız. Bütün vicdan sahibi insanlar buna direnmelidir. Pozitivist inanca saygı duyamayız. Bunun gerekçelerini konuyla ilgili kitabımızda anlatmistik:

http://www.derindusunce.org/img/pozitivizm_derin_dusunce_org.pdf

Simdi bu konudan yani bilimcilikten kopmadan ahlâkî rölâtivizmi, çoklu ahlâk yaklasimini ele alalim, bizim onaylamadigimiz ahlâkî hatalari ne derecede kabul edebiliriz?

Meselâ kız çocuk istemeyen bir ailenin kürtaj yaptirma hakki var mi? Sakat dogacak bir çocuğu öldürme hakkimiz var mi daha dogmadan?

Yeni Gine’li Şimbüs halkının anneleri için ilk doğan erkek çocuğu öldürüp yerine bir köpek ya da domuz yavrusu emzirmek adettendir. Bir annenin kendi çocuğunu öldürmeyi reddetmesi ise bir suç. (J. Poirier, Histore des Moeurs - Gelenekler Tarihi 1990)

Ama çocuk katli için bu kadar uzaklara gitmeye gerek yok. Napoleon 12 yaşındaki çocuk askerleri(!) kullanmadı mı kutsal(!) vatan toprakları uğruna? Ya Nazi Almanyası Berlin’i savunurken Rus tanklarını patlatmak için çocukları göndermedi mi üstün(!) Alman milletini temsilen?

Burada bireysel psikolojik bozukluklar değil söz konusu olan. Toplumun ahlâkî ve vicdanî “doğruları” çocuk kurban etmeyi destekliyor. Eğer bir çılgınlıktan bahsedilecekse kollektif olabilir ancak. Toplum bir bütün olarak çocuk öldürmeyi meşrulaştırmıştır.

Sadece Türkiye’de değil Ortadoğu’nun bir çok yerinde ve tabi İsrail’de ölmek, öldürmek, yaşamdan daha yüce(!) değerler uğruna kendini feda etmek öylesine derin biçimde işleniyor ki kafalara, bireyler yaşayan birer ölüye dönüşüyorlar. ([Yahudi oldukları için mi zalimler?](#) isimli kitabımız, sayfa 7-8)

Gördüğünüz üzere **bir arada yaşamasına imkân olmayan** ahlâkî referanslar vardır ve bunlar Nasreddin Hoca fikrasındaki gibi “**sen de haklısın, sen de haklısın, saçmaladığımı söylüyorsun? Öyleyse sen de haklısın**” diyerek aynı çatı altında toplanamaz. Liberaller bunu yapmak istiyorlar ama olmuyor, olmayacak da.

Evet, ulus-devletlerin, fasist diktatörlerin, komünist partilerin tepeden inmece merkezî hukuk/ahlâk anlayışı çökmüştür. Ama bu MUTLAK anlamda iyi/kötü ayırımının YOKLUGUNA işaret etmez.

Bugün insanlık dalları bulutlara degen ama kökleri toprağın derinlerine inMEMİS bir ağaç. Teknolojik ve ekonomik seviyemizin çok altında bir BİLGELİK ve MANEVİYAT seviyemiz var. Ne Kâinat’i anlıyoruz ne birbirimizi ne de kendimizi. Elinde dolu bir silah verilmiş bebek gibiyiz.

Zulümlerden, soykırımlardan vb üzüntü duyan, kendini sorumlu hisseden aydınların yapması gereken iş zannettiklerinden de zor: Hakikat’i bulmak. **Bir başka deyişle eski çağlarda hiç gerekmediği kadar(?) Hakikat’e ihtiyacımız var. Yani dini inancı, siyasî görüşü ne olursa olsun hemen her insanın vicdan huzuruyla boyu egeceği bir ahlâkî referansa ihtiyacımız var!**

Bu çetrefilli konuyu size [Schopenhauer’dan \(1788-1860\)](#), bir benzetme ile anlatayım: Bir kirpi sürüsü düşünün. isinmak için birbirlerine yaklaşıyorlar. Fazla yaklaşıncaya dikenleri birbirlerine batıyor ve uzaklaşıyorlar. O zaman da üsüyorlar. Yeniden biraz yaklaşıyorlar.

İşte insanlık bugün bu kirpi sürüsüne benziyor. İyilik ve kötülüğün menzili yani dikenlerimizin uzunluğu 40.000 km olmuştur. Yani gezegenimiz kadar.

inanmıyor musunuz? BlackWaters gibi bir firmayı ele alın meselâ. Paralı asker sağlıyor. Irak’ın işgalinden beri sürekli sivilleri öldürerek gerginliği tirmandırdı. Kendisine olan ihtiyacı arttırdı!

Resmen kiralık katiller sürüsü. Dünyada istediginiz yerde istediginiz yeri bombalatabilir, sivilleri öldürtebilirsiniz. Hem de tamamen YASAL olarak. Bu firmanın hisse senetleri dünya borsalarında alınıp satılıyor. Siz belki İstanbul'daki bir aracı kuruluştan satın alacağınız finansal bir ürün ile bu firmaya ortak olabilirsiniz. Farkına bile varmadan! Veya Fransız Dassault. Halepçe katliami sırasında Kürtleri bombalayan Mirage uçaklarını üreten, Saddam'a satan ve pilotları eğiten firma.

Uzatmayalım. Yaptığımız veya yapmadığımız her şeyin menzili artık 40.000 km. Ucuz olduğu için filan marka çin mali bir ayakkabı alıyorsanız adını bile bilmediğiniz yerlerde çinli köylülerin devlet tarafından köleleştirilmesine de ortak oluyorsunuz!

Küresel Piyasa sayesinde(!) suç ile suçlu birbirinden koparıldı, SORUMLULUK görünmez kılındı. Biz önümüzdeki kırmızı düğmeye basıyoruz, bizim gibi farz edelim 1000 veya 10.000 kişi daha basıyor, sonuç olarak çin'de, Arjantin'de veya Irak'ta bir çocuk ölüyor. O çocuğun kani Piyasa'da aklanıyor(!) ve bize maaş veya hisse senedi getirisi olarak geri dönüyor.

Neden bir insanı tabanca ile öldürmek bıçakla öldürmekten kolaydır? Arada mekanizma vardır. Suç alettedir(!) Uçaktan bomba atmak daha da kolaydır. Şimdi piyasa sayesinde öldürme/sömürme/fuhuş gibi suçları küçük parçalara, hisse senetlerine böldük. Herkese cinayetlerin 1/1000 gibi bir kısmı düşüyor. Eskiden bu SORUMLULUK/VİCDAN TRANSFERİ bürokrasi aracılığıyla yapılırdı. Kemalistler, Stalinistler, Naziler vb bizim için neyin iyi olduğunu bilirlerdi(!) Emir kulu olan ALLAH'ın kulu olduğunu unuttu. Diyarbakir Cezaevinde o kadar Kürd'e böyle işkence yapıldı. Ermeniler 1915'te emir-komuta zinciriyle yok edildi.

Şimdi fasizmin modası geçti. Küresel Piyasa'yı keşfettik. En masum ekonomik aktivitelerimiz ile en kanlı silah tüccarları, çevre katilleri aynı sermaye pazarında. piyasaya yatırım yapıyoruz. Paranın rengi, kokusu, dini, milliyeti yok.

Bunun için ahlâkî görecelik sakattir diyorum. Bunun için Hakikat'e ihtiyaç var. Bunun için liberallerin ve kimi demokratların(?) savundugu "herkesin ahlâki kendine" ya da "ahlâk bireyseldir/içseldir" gibi ilkeler çok sakat.

Piyasa ahlak üretmiyor. Kötülük de üretmiyor. Ama biz "küçük" suçlarımızı, para hirsimizi piyada akliyoruz. Fiati çok ağır :(

Not: İran'da olduğu gibi kafasına her havlu saranın karisinin sabahlığı ile sokaga çikip "ben Ayetullah'im, artik vicdana ihtiyaciniz kalmadi" demesi de bence aynı kapiya çikiyor. Bu konuyu İran kategorisinde atesli biçimde tartismistik zaten.

48. Yazan:**durhat** Tarih: [May 13, 2010](#) | |

Yazan:hülya erkurt Tarih: May 13, 2010 |

Nutuktan bazı kelimeleri alıp ,olumsuzluk yüklemek de ince sanat olsa gerek. Onu sevmenizi beklemek, anlamaya çalışacağınızı ummak hele hele düşmanı olmayacağınızı beklemek safdillik olur..elbette düşmansınız ve ardınızda koskoca küresel emperyalizm var..çıkarlarınız ve düşmanınızın ortaklığı siz ,yobazları ve azınlıkları,yeni azınlıkları,hülasa

Türk düşmanlarını biraraya getirmiş bir de kukla iktidar vermiş olsa da ...çok güvenmeyin bence,biz de Atatürk eksik olmaz,çakalın hükmü kurt gelince kalmaz,daha ayaga kalkan yok diye,kurt soyu kesik sanmayın..

buyrun hüllya hanım.yoksa başkasına mı ait bu yorum.

şimdi bilimsellik ve objektiflik iddiasında olan birinin yazacağı şeyler mi bunlar.bakın,bu başlık altına bıraktığınız bir önceki yorumunuzda bilim,evrim,yaradılış vs ne varsa önünüze katmıp götürmüşsünüz.neyse de.birileri Atatürk hakkında bir şey konuşunca neden “yalancı”,“düşman”falan oluveriyor.yoksa bu kompleksli ruh hali de “bilimsellik”konusu mu oluyor.

düşünce özgürlüğüne duyduğunuz bu tahamülsüzlüğün gerekçesi nedir?

neymiş efendim?”nutuktan bazı kelimeler alınıp olumsuzluk yüklenmiş”miş!kelimelerin listesi sözkonusu yazıda mevcut.dilerseniz bir daha gözden geçirebilirsiniz.peki sözkonusu kelimelerin anlam karşılıkları mı sizce olumsuz yoksa buna dikkat çekilmesi mi?

misal size ait alıntıladığım iki paragraflık yorumunuzun ikinci paragrafında “sevgisizlik”,“anlaş-sızlık”,“düşman-lık”,“küresel emperyalizm yandaşlığı”,“çıkarıcılık”,“düşmanla ortaklık”,“yobaz-lık”,“türk düşmanlığı”,“kukla iktidar-lığı”...paragrafın neredeyse yarısı.bereket yorum kısa da bilgi dağarcığınızı bu kadarla sınırlamışsınız.”çakal,”kurt” metaforları da cabası.

sormak lazım bu saydırdıklarınızın hangisi olumlu?ha,sizce birileri bunu fazlasıyla hakediyordur.fikir babında siz de bir güzel sıraladınız.okey.peki şimdi bu kelimelere ben mi olumsuzluk yüklemiş oluyorum,yoksa kendiliğinden mi olumsuzluk yüklü?ne demeliydim?bu kadar pozitif(!) bir dili övmeli miydim yoksa?siz yüklediğinizi yüklemiştir zaten,yeni anlamlar yüklemeye ne hacet?

yok yok bence ince sanat diye buna denir:)fazla mütevazı olmayın,ince sanatta bence üstünüze yoklelinize sağlık çok da güzel icra etmişsiniz sanatınızı.sakın vazgeçmeyin.devam edin önyargılarınızla yaşamaya.sakın sorgulamayın,her fırsatta nefretinizi kusun.sonra da bir güzel bilim üzerine ders verin.ne diyeyim,hepsi bir arada içinize siniyorsa mesele yok,yola devam.

49. Yazan: [hüllya erkurt](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

Elbette ben yazdım,bilakis bilim adına sosyal bilimlerin hakkını yemeden yazdım hakikat bu..oldukça doğru tesbitler ve yerinde..sizleri burda yazanları yazılanların bazısını okuyunca da ha da kuvvetlenmiş kanaatler..sosyoloji bölümleri adam gibi çalışsa idi ölçümlenmiş olarak da sunardım..

elbette düşmansınız ve ardınızda koskoca küresel emperyalizm var..çıkarlarınız ve düşmanınızın ortaklığı siz ,yobazları ve azınlıkları,yeni azınlıkları,hülasa Türk düşmanlarını biraraya getirmiş bir de kukla iktidar vermiş

bak burayı hele çok begendim bir kez daha bir kez daha gözlerinize sokarak haykırıyorum..

50. Yazan: [ÖR](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

Hülya Hanım,

Sitemize hoş geldiniz. Zıt fikirlerdeki okurlarımızla tartışmayı her zaman faydalı bulduk. Yalnız rica ediyorum üsluba dikkat edin ve hızlı yaftalamalardan kaçınin.

Bir konuda çok ters düştüğünüz bir yorumcu bir başka konuda “müttefikiniz” olabilir 😊

Bu bakımdan had bildirme, gün gösterme mekanından yazMAmaya gayret gösterin.

Saygılar

51. Yazan: [hülya erkurt](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

teşekkürler..

tansiyonum düşüktür, bu sitede fırladı kan beynimde fırlıdak gibi dönüyorken haddi aşarsam özür dilerim..ama kabul ederim ki çok detaylı okumadan araştırmadan, yazdım..daha dikkatli olmam gerektiğinin farkındayım..hb

52. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

Hülya hanım,

sizler azınlık bilinci ve din çatısı altında üstelik, örgütlü ve desteği kuvvetli bir araya gelip kötü bir kompozisyon çizebiliyorsunuz.

elbette düşmansınız ve ardınızda koskoca küresel emperyalizm var..çıkarlarınız ve düşmanınızın ortaklığı siz ,yobazları ve azınlıkları,yeni azınlıkları,hülasa Türk düşmanlarını bir araya getirmiş bir de kukla iktidar vermiş

Her yorumunuzda azınlık, dış destek filan gibi komplolar çiziyorsunuz. Bu hain yaftalaması artık kabak tadı verdi. Ülkede kimlerin yıllardır nasıl hainlik yaptıkları ortaya çıktı. Şimdi eğer bu sitenin bir bağlantısının, sponsorunun olduğunu iddia ediyorsanız bunu ispat edin, yoksa müfterisiniz, tükürdüğünüz suratınıza yapışır. Bu sitenin hosting'ine bile kimse sponsor değil, cepten ödüyoruz. Bu manyak paranoyalardan kendinizi kurtarınız. Bir fikriniz varsa efendice ifade edersiniz. Sürekli hain olmakla yaftaladığınız insanlarla sağlıklı bir tartışma olmaz. Biz de buna izin vermeyiz.

Bu site rehabilitasyon merkezi değil, sinir boşalması oluyorsa tansiyon haplarınızı alıp sitenin başına öyle oturun lütfen.

53. Yazan: [durhat](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

çok önemli bir noktaya temas etmişsiniz.evet Bir konuda çok ters düştüğünüz bir yorumcu bir başka konuda “müttefikiniz” olabilir :)(mehmet yılmaz)

evet,oldukça yerinde bir saptama bence.ama bunun idrak edilmesi biraz da araştırmaya bağlı.tabii bir de “aykırı”fikirlere tahammül edilebilmeli(kabul edilmeli demiyorum).kısacası katılmadığı fikrin sahibini düşman,hain,ajan,işbirlikçi vs ilan etmeden de tartışmak mümkün.

neyse konuyu çok da uzatmak istemiyorum.ne de olsa hanımefendinin tansiyon problemleri varmış.umarım buranın “birbirinin gözünün içine bir şeyler sokma”yeri değil bir fikir platformu olduğunu kendisi de anlamıştır.

54. Yazan:[Ekrem Senai](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

Bir ilave: Çok kadınla tartıştım. Bir kadın için fazla faşist argümanlara sahipsiniz. Lütfen cinsiyetiniz neyse ona uygun bir nick yazın. Milleti aldatmayın.

55. Yazan:[aziz yılmaz](#) Tarih: [May 14, 2010](#) | |

Selamlar Mehmet(Yılmaz)bey,

“Şurasına katılmıyorum” diyebileceğim bir yer yok yorumunuzda.Çağımızın önlenemeyen “küresel felaketi”i ancak bu kadar anlatılabiliirdi.Araya serpiştirilmiş foto.lar ise,insanlığın halen karşıkışıya bulunduğu ve gelecekte belki de daha ciddi tehditlere dönüşebilecek tüm felaketlerin birer ibretlik belgesi gibi.Kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyorlar çünkü.Teşekkür ediyorum emekleriniz için.

Dedim ya itiraz edilecek bir şey bırakmamışsınız.Geriye yanıtı henüz bulunmamış/bulunamayan bir kaç soru kalıyor sadece:

İnsanlığı iştahla bu çılgınlığa sürükleyen şey nedir?

Ve bu cinnet halinden,bu çılgınlığın pençesinden insanı/insanlığı kurtarmanın bir yolu var mıdır?

İnsan eliyle yeryüzünün cehenneme dönüşmesi karşısında duyduğumuz hayret,maalesef çaresizlik hissiyle sorulara dönüşür ve yine bu sorularda düğümlenerek öylece kalır.

Kınıyoruz,insanlık suçu diyoruz,çılgınlık diyoruz,belki vicdanımız sızlıyor...Fakat diğer yandan farkında olmadan bu kirli çarkın ortağı ya da parçası oluyoruz.İki farklı nedenle:

Birincisi küresel egemenliğin biz insanlara boyun eğdirerek oluşturduğu entegrasyon.Savaş endüstrisi,silahlanma,nüklüer kirlilik vb tahrip araçlarının ta gündelik yaşantımızın içine sokulması.Bu anlamda oluşturulan sisteme biz insanların dolaylı katılımı,”fiili ortaklık”.

İkincisi ve belki de daha önemlisi ise,bu makenizmanın bilişim teknolojileri aracılığıyla evlerimize kadar girmiş olması...Rahat koltuklarımızda bu dehşetin tanığı durumunda olmamız.Ve bu tanıklığın geçici bir olumsuz imge yaratması dışında kötülüğün sıradanlaşması.

Kısacası garip bir döngü ama gerçek.Irak'ta bir pazar alanına tahrip gücü yüksek bir bomba atılıyor...Yüzlerle ifade edilebilecek insan kayıpları yaşanıyor...Her taraf kan,ceset dolu,yıkılan yapı ve insan cesetleri birbirine karışmış,feryatlar,ağıtlar yükseliyor ama sehpaımızın üzerinde çayımız kahvemiz duruyordur.Ya da mutlu bir aile yemeğindeyizdir.Bir an boğazımıza düğümleniyor belki.Peki ya sonrası?Ardından bir magazin haberi.O kareler unutulup gitmiştir.Belki de akşam yürüyüşüyle devam edecek programımız.

Hayat böyle bir şey.Sıradanlaşan kötülük,acı ve neşe,seninç ve keder...Beklenen,umud edilen bir dünya ile gerçekte yaşanan bambaşka bir dünya!

Bütün bunlar elbette göreceli ahlak dediğimiz menşei bize ait tasavvur ve düşünce dünyamızın birer sonucu, kaçınılmaz yansımaları. Suçluyuz ve sorumluyuz tüm kötülüklerden. Doğru. Ancak bundan bilimi sorumlu tutamayız. Bilim evet sebeptir... Atom bombası keşfedilmeseydi Nagazaki ve Hiroşima'da insanlar saniyeler içinde topluca ölmeyebilirlerdi. Ya nüklüer füzeler, roketatarlar, kimyasal silahlar, ölümcül gazlar? Hepsi de bilimin eseri.

Sonuç: Bilimin kötü amaçlara araç edilmesi yine insanın eseridir. Bilim karşıtı veya yanlısı olmak neyi değiştirebilir ki? İran Irak savaşını hatırlayalım her iki taraf da müslümandı. Fakt hiçbir taraf bu bilim eseridir diye teknolojik silahları kullanmaktan kaçınmadı. Bugün islam adına yola çıkan ve dünyayı kana bulayan silahlı örgütler de bu "nimetten" sonuna kadar faydalanıyor. Peki burada ahlak'ı nereye koyacağız? Bu çlgınlığı önleyecek ahlaki kriter ne olmalıdır?

Dolayısıyla evet, liberalizm sanıldığı gibi toz pembe bir dünya yaratamaz. Aksine bizatihi liberalizmin bu başaşağı gidişatı, kaosu yaratan bir yapıya sahip olduğu düşünülebilir. Çünkü bombaların patlamasına asıl neden olan da liberalizmin "bırakınız yapsınlar" ilkesinden kaynaklıdır. Bombalar, kimyasal silahlar boşuna atılmıyor çünkü. Daha fazla pazar alanı, daha fazla otorite, daha fazla güç! Sonrası malum, insan katlini ve doğa tahribatını mubah sayan ve birbirini besleyen devasa bir makenizma, vahşi bir döngü... Güç için "öteki" yok edilecek, ne varsa tahrip edilecek. Bunun için de araçlara, yokedici araçlara ihtiyaç olacak. Arz talep yani. Savaş nedeni için bahaneler gerekçeler uduurularak talep oluşturulacak, talebin karşılınması için de silah üretilecek. Üretildikçe para muslukları akacak. Sistemin devamlılığı için ha bire ortalık karıştırılacak, gizli servislerle, ajanlarla, türlü komplo ve entrikalarla "piyasa" canlı tutulacak. Döngünün işleyişi özetle budur. Kısacası kendi kendini yenileyen devasa bir sistem.

Neyse bu konulara girinci toparlayamıyorum.

Kafamı kurcalayan şey şu: Peki ne yapmalıyız, hangi ahlaki normu ilke edinmeliyiz ki bu sistemi dönüştürebilelim. Devlet ve kurumların belirli bir disiplinle bunun üstesinden gelebileceği kesin. E kurumların etkisini ortadan kaldırmayı ilke edinen liberalizm de beraberinde farklı kaoslar yaratacağına göre bunun makul çözümü ne olabilir?

Netice itibariyle son derece karmaşık bir durum. İş çözüme geldiğinde benim şahsen beynim stop ediyor.) Yani bilime karşı değilim. Asla da putlaştırma gibi bir eğilim içinde de olmadım. Dindar olmamakla beraber dine de karşı değilim. Fakat bu "olmak ya da olmamak" durumu maalesef memnun olmadığımız dünyayı değiştirmeye yetmiyor.

56. Yazan: [Mehmet Yılmaz](#) Tarih: [May 15, 2010](#) | |

"Kafamı kurcalayan şey şu: Peki ne yapmalıyız, hangi ahlaki normu ilke edinmeliyiz ki bu sistemi dönüştürebilelim. Devlet ve kurumların belirli bir disiplinle bunun üstesinden gelebileceği kesin. E kurumların etkisini ortadan kaldırmayı ilke edinen liberalizm de beraberinde farklı kaoslar yaratacağına göre bunun makul çözümü ne olabilir?" (Aziz Yılmaz)

ister süper liberal isterse süper merkezietçi olsun rejimler iyiligin garantisi olamazlar. iyilik transfer edilemez, delegasyonu yok bu isin 😊 iyiligin bekçisi insandır. insan ise manevî boyutu haizdir. Bu maneviyati yani însan'ın mânâsini göz ardi eden her çözüm aslında

çözumsuzlüktür. Hangi manevî boyut? İslam? Hristiyanlık? Budizm? Hümanizm veya modern seküler bir felsefe? hangisi?

Hız Gazâlî'den (mealen) şu cümleyi okumuştum: "insanlar arasında din çoktur, ALLAH katında din tekdir"

Sizin ve benim vicdanımız aynı yönü gösterdiği için bir yorumluğuna olsun sizi "dindar" kabul edeyim ve size "islâmî" bir yanıt vereyim müsadenezle 😊 Zira çizdiğiniz kara tablo (ki gerçektir) karşısında dayanmak zor. ALLAH'a inancım olmasa ya kafayı yerdim ya da "vur patlasın, çal oynasın" diyen bir zevkperest olurum.

islâmî cevap diyorum, zira İslam'a göre ALLAH insani çok özel bir biçimde yaratmıştır, insana kendi "Ruh'undan üflemiş", bize "emanetini" vermiştir. Yani biz insanlık olarak bu dünyayı yok etmek ya da cehenneme çevirme özgürlüğüne (=sorumluluğuna) sahibiz. Terside doğru.

Bu özgürlüğün her bir insan tarafından idraki kanaatimce çok mühim. Öyle bir çirpida söyleniveren bir kelime "özgürlük" ama determinizmden kaçabilen tek canlıyız biz:

Bir taşı bırakıyorsunuz, düşüyor. Bir hayvan düşmanını görünce ya kaçıyor ya da üstüne atlıyor.

ama insan düşmanlarıyla dost olmak için gerekli erdeme, akla, zekâyâ, diplomatik-psikolojik-ekonomik bilgilere sahip. Bakın siz hiç gitmediğiniz, dilini bile bilmediğiniz ülkelerde ölen çocuklar için üzülüyorsunuz. Neden? Demek ki içinde bir güzellik saklı. Sizin, komsularınızın hatta irkçilerin, katillerin içinde de saklı aynı güzellik ama uykuda.

ikinci önemli nokta bu. Yani her bir insan bütün insanlığı kurtarabilecek güçte bir güzellikle doğuyor. Bunu da idrak etmemiz lâzım ki şu an çok uzagiz. [Derin İnsan](#) kitabının Güzellik Matkabi isimli bölümünde anlatmıştım bunu bütün detayıyla.

islâmî takilacaz dedik ya, devam 😊

Sonuca odaklanmak İslam'a uygun değil. Müslüman "iyi ama benim çabamla ne olabilir ki?" demez.

Karamsar Müslüman Olur mu? isimli yazıda da bunu anlatmıştım:

<http://www.derindusunce.org/2009/12/14/karamsar-musluman-olur-mu/>

eger bu fikirleri beğenirseniz devam edelim, olmazsa canınız sağ olsun 😊

Muhabetlerim ve dualarımla

57. Yazan: **aziz yılmaz** Tarih: [May 15, 2010](#) | |

ister süper liberal isterse süper merkezîyetçi olsun rejimler iyiliğin garantisi olamazlar. iyilik transfer edilemez, delegasyonu yok bu işin 😊 iyiliğin bekçisi insandır. insan ise manevî boyutu haizdir. Bu maneviyati yani insan'ın mânâsını göz ardı eden her çözüm aslında

çözumsuzlüktür. Hangi manevî boyut? İslam? Hristiyanlık? Budizm? Hümanizm veya modern seküler bir felsefe? hangisi?

Rejimler iyiliğin garantisi olamazlar elbet.Geçtim “iyilik”in garantörlüğünü,rejimlerin en kaba biçimiyle işleyen savaş,yıkım,sömürü,talan vb sonlandırma gibi işlev veya caydırıcılığa sahip olduğu dahi düşünülemez.Tarih bunun örnekleriyle dolu.Komünist rejimler,faşist rejimler,ulus devlet modelleri,totaliter yönetimler,diktatörlükler,sosyal demokrasiler...İçeriği ve tanımı ne olursa olsun insanlığa yeni bir kazanım getirmemiştir hiç biri.Aksine daha derin,daha travmatik,daha tahripkar sonuçlarıyla ağır bedeller ödettirmiş insana/insanlığa.

Dediğiniz gibi bu deneyimlerin her biri hesapta “iyiliğin transferi”ni hedeflemiş oluyordu:Varolan “eski/kötü”nün yerine “yeni/iyi”olanı koymak.Dönüşüm dediğimiz şey.Ancak dönüşüm adına yapılan hesaplar tutmadı ve beklenen sonucu vermedi.Bu da “iyilik transfer edilemez”tezinizi doğruluyor.Ve evet galiba iyiliği transfer edecek delegasyonlar henüz keşfedilmedi.Burada hemfikiriz.

Devamla,”iyiliğin bekçisi insandır” demişsiniz.Yalnız bana göre burada dikkatinizden kaçan bir ayrıntı var:rejimleri kuran/bekçilik eden de insan.Bu nedenle bence sorun bu “bekçiliğin”doğru yapılmamasıyla orantılıdır.Hukuk sistemini ele alalım.Görevi adaleti tesis etmek,hak ve hukuku sağlamaktır.Dolayısıyla her devlet/ülke/topluluk böyle bir mekanizmaya ihtiyaç duyar...Normlar belirler,suçları(kötülükleri)önlemek için yaptırımlar(ceza)uygular.Zira salt insanların iyi niyetine bırakılacak/terkedilecek bir alan değildir.İnsanın manevi boyutu,insan olma manası elbette önemlidir.Fakat ya bir şekilde bu mananın farkında olmayan insanlar var ise?İşte bir adalet ve hukuk sisteminin zorunluluğu tam da burada ortaya çıkıyor.Demek ki ortalama uyumu sağlayacak kurumlara da ihtiyaç var.Lakin uygulayıcısı yine de insandır;manevi boyutu ne olursa olsun.İster dini inancı esas alsın ister modern seküler bir felsefeyi.Sonuçta iyi adına kötü icra ediliyorsa bu sistemin değil bizatihi insanın zaafıdır.

Yine örneğimize dönelim.Bir yargıç,savcı veya avukat düşünün.Tutun ki görevini kötüye kullanmış olsun.Herhangi bir nedenden ötürü(kişisel çıkar, taraf olma ya da bencillik sonucu)vicdani kanaatiyle adalet değil adaletsiliğe neden olsun.Peki bundan ötürü hukuk ve adalet gereksizdir ya da iyinin transferi bu yolla sağlanamaz diyebilir miyiz?

Sonuç olarak bana göre sorun “iyiliğin transfer edilmesi”eğiliminden kaynaklanmıyor,aksine “transfer” hatalı yapılıyor(dur).Yoksa her insan bir şekilde iyi ve doğru olanı tasarlayabilir.İnsanların idealleri kadar doğal bir şey yoktur.Ha,bu ideallerin,tasarıların dayanak noktaları(manevi boyut) farklı olabilir sizin de değiştiğiniz üzere.Ama sadece birinden birine iman etmek de yeterli olmayabilir.Zira birey iyi adına mükkemel bir donanımına sahip olabilir;erdem ve ahlak,salih amellere de.Ne var ki bir insanın böyle bir tutum ve kişiliğe sahip olması,kontrol ve denetimi ele geçirmiş güç imparatorluklarının zorbalıklarını engellemeye yetmiyor.Sonuçta buna dur diyecek delegasyonlar da olmalı.Sanırım eksik olan bu.

Son olarak bir örnek daha vermek istiyorum.Şayet bugün BM dediğimiz uluslararası bağlayıcılığı haiz kuruluş adeleti,barışı,evrensel değerleri korumayı amaçlasaydı,ABD Irak’a girip tarumar edebilir miydi?Ya da İsrail Filistin halkına zulmederek bu halkı yoketmeye kalkışabilir miydi?Oysa istense pekala böyle bir misyonu üstlenebilir.

Sevgili can dostum Mehmet bey, ne demek devam edelim mi? Sizin görüşleriniz benim başımın tacıdır. Okudukça feyz alıyorum, öğreniyorum, zenginleşiyorum. Elştiriye de her zaman açığım. Lütfen müsterih olun, inandığınız şekilde düşüncelerinizi paylaşın benimle. Kendimi müslüman hissetmeyebilirim. Henüz başaramadım. Ama müslümanca yapacağınız sohbet, öneri, nasihat benim için ayrı bir değerdir bunu böyle bilin.

İlerde fırsat buldukça devam etmeye çalışırım.

Sevgi ve dost selamlarımla.

58. Yazar: **aziz yılmaz** Tarih: [May 16, 2010](#) | |

...ama insan düşmanlarıyla dost olmak için gerekli erdeme, akla, zekâya, diplomatik-psikolojik-ekonomik bilgilere sahip.

Bakin siz hiç gitmediginiz, dilini bile bilmediginiz ülkelerde ölen çocuklar için üzülüyorsunuz. Neden? Demek ki içinizde bir güzellik saklı. Sizin, komsularinizin hatta ırkçılarnın, katillerin içinde de saklı aynı güzellik ama uykuda.

İlk cümleden başlarsak;

insanlar arasındaki dostane ilişkilerin kurulması için değindiğiniz bilgi ve insani donanımlar şarttır, gereklidir. Zaten bu potansiyelin varlığı oranında “düşman-larıyla”tanımı yerini “diğer farklı unsurlara-dinler, medeniyetler, kültürler, topluluklar, aidiyetler vb-bırakacaktır. Ne var ki arzu edilen bu ilişkiler kurulamıyor. Nedeni elbette tersi karakterlere sahip olmaktan kaynaklı olabilir. Lakin en üstün zekanın bile düşmanlığı ortadan kaldıracığına dair şüphelerim var. Zira insan eliyle yapılmış en korkunç felaketlerin beslendiği kaynak zekadır. Bakınız hitler örneği. İşi insan ırkları arasında ayırma, genetik özelliklere (üstün insan/üstün ırk)vardıracak kadar gözü dönmüş bu insanın zeka yoksunluğu çektiği söylenebilir mi? Sanmıyorum. Aynı şekilde akıl için de benzer durum geçerlidir. Akıl aynı zamanda muhsebe etme yetisidir. Yalnız bu muhasebe iyi-kötü ayırımında görecelik arzeder. Zira bir eylem ya da tasarı için işletilen akıl, akleden için doğrudur, yapılması gerekendir fakat bu aklın yol açtığı sonuç bir başkası için yıkım olabilir. Diplomatik-psikolojik-ekonomik birikime gelelim.

Hitler Nazi vahşeti boyunca diplomasiyi tamamen devre dışı bırakmadı. Müteffikleri, dostları, düşmanları vardı. Fakat nasıl bir diplomasi icra ettiği tüm sonuçlarıyla ortadadır. Demek ki yanlış yapıldığında diplomasinin de pek kıymeti harbiyesi kalmıyor.

Peki psikolojik olarak dengeli miydi? İşte burası tartışılır. Gelgelelim itiaat kültürüne ikna etmeyi başararak yığınları arkasında sürükledi ve sadist emellerine ortak etti.

Ekonomik faydacılık da bu noktada tartışmaya değerdir. Ekonomi üretim, istihdam, verim ve paylaşımın konusudur. Toplumsal görev dağılımı ve sosyal paylaşım gibi dengeler bu işleyişin temel taşıdır. En üst verim hedeflenir ve dengeler bunun üzerine kurulur. Ancak maksimum üretim ve yüksek oranda üretim her zaman sosyal adaleti (paylaşımı) sağlamayabilir. Nitekim de yeryüzünde bu anlamda büyük mağduriyetler yaşanmadığını söyleyemeyiz. Sömürü ve insanlar arasındaki gelir dağılımında uçurumlar olduğu sürece huzursuzluklar da eksik

olmayacaktır. Fakat burada asıl söylemek istediğim şey, gelenekselleşmiş insan emeği sömürüsüne dikkat çekmek değil.

Şöyle düşünelim, insanları zor şartlar altında karın tokluğuna köle gibi çalıştıran bir işveren düşünelim. Peki insanları emeklerini satarak bu duruma razı eden sistem kimin fikri olabilir? Bence bu sistem yine ancak ekonomik bilgi ve birikimden destek bulacaktır. Kaynağı budur çünkü. Sonuç ise aynıdır: Hırsını ve bencilliğini tatmin eden için bu sistem doğrudur ama milyonlarca aç için sefalettir, işkencedir.

Dolayısıyla hadise gelip vicdan dediğimiz şeye dayanıyor. Her şey orada başlar ve orada biter. Dini inanç ya da modern seküler düşünce... vicdan kararmış olduktan sonra karmaşa ve kaos çeşitli biçimlerde karşımıza çıkmaya devam edecek.

Hitlerle başladık onunla bitirelim.

Bir dönem geldi ve tarihte yankıları hiç bitmeyecek bir katliama neden oldu. Kötülüğün sembolü olarak daha uzun zamanlar hafızalarda kalacak muhtemelen.

Peki bu kötülükleri işlemesine sebep ne idi?

Ateist olduğu için mi?

Hıristiyan olduğu için mi?

Alman olduğu için mi?

Bilim yanlısı/karşıtı olduğu için mi?

Tersinden bakalım,
acaba?

Tanrı inancı haiz biri olması onu bu suçtan alıkoymıydı?

Ya da yahudi veya budist?

Kürt, Arap, Rum?

Bilim yanlısı, evrimci?

Sonuç olarak iyilik-kötülük isteği bence bireyin inancı ve/veya inançsızlığıyla doğrudan ilgili değildir. Bunun kaynağı vicdandır, merhamet duygusudur.

Ancak vicdan ile merhamet gibi duygular ölçülemez ve dolayısıyla bilimin konusu olamazlar. Bu noktada bilim adına yanıltıcı çıkarımlar olabilir ve algı biçimi kesinlik atfedilerek bir dogmaya dönüştürülebilir. Bu muhtemeldir elbe ve bu yöntemde ısrar edenler vardır. Bunlara da bilimperest der geçeriz. Zira içi boşaltılarak ideolojiye dönüştürülen bir anlayış bilim olmaktan çıkarak bir tapınma aracına dönüşür.

Ve evet bir altta dediğiniz gibi her şeyden önce insanın içinde güzellikler saklı ve bu güzellikleri ortaya çıkarmamız şart. Zaten uykuda olan bu güzelliklerin varlığını idrak ettiğimizde vicdan bizi ait olmamız gereken yere götürecektir. Kafamız karışık olsa bile “çoklu dinler”den Allah katında tek olan dine geçmek için engel nedir ki?

59. Yazan: **Toprak** Tarih: [May 17, 2010](#) | |

Sorun şu ki Mehmet Bahadır Bey, dinin her konuda hemen hemen her önemli bilimsel soruya hazır bir cevabı zaten var. Kainatın yaşı kaç senedir? Dünyanın şekli nedir? Canlılık nasıl ortaya çıktı? Canlılar arasındaki çeşitlik neden kaynaklanır? Depremler nasıl oluşur?

Hastalıklara ne yol açar? Faizin ekonomideki işlevi nedir? Her dinin (hatta dinlerin her bir mezhebinin) bilimin araştırma sahasına giren böyle sorulara, kendine göre verdiği bir cevap var. Hazırda cevap olduğu için, bilim adamı bağımsız olarak araştırıp kendi cevaplarını bulmak istediğinde, önce bir ne gereği var tepkisiyle karşılaşır. Bilim adamının o cevaplardan şüphe etmesi hoş karşılanmaz. Din adamlarına göre, bilim adamının görevi, dini cevapları destekler nitelikte bulgular ortaya koymaktır. Bilim adamının bulduğu cevap bunlarla çelişirse, o cevap önce inkar edilir. Bilim adamı ısrar ederse, dinsizlikle suçlanabilir. Ortaçağ Avrupasında bilimin gelişmesini engelleyen temel sebep, kilisenin bu katı yaklaşımıdır. Bu tutum, bugün de gelişmenin önüne engel olarak var olmaktadır.

Bugün dünyada, içlerinde bazı Müslümanların da bulunduğu, milyonlarca insan dünyanın yaşının 7000 seneden az olduğuna inanıyor. Bu inancın neresini bilimle bağdaştırabiliriz? Bu insanlar arasından çıkan ve inancıyla araştırması arasına makul kalınlıkta bir çizgi çekemeyen birinin, doğru bilgiyi bulmasını bekleyebilir miyiz?

Bir de, hangi hususların bilimsel olduğu meselesi var. Şu cümleyle başlayan paragrafi ele alalım: “Evet, deney ve gözlemine alamadığı hususları bilimsel kabul etmeyen...” Burada şöyle bir yanılmanız var. Bir meselenin bilimsel olmaması onun önemsiz olduğu anlamına gelmez. Bilim adamları kendilerini, deney ve yahut gözlem yoluyla elde edilen bulgularla test edilebilen soruların cevaplarını aramakla kısıtlamışlarsa ne olmuş? O soruların hangi ilhamlardan kaynaklandığı, o çabanın hangi güçten beslendiği, elde edilen sonuçların ardında bir mana olup olmadığı gibi sorulara da başkaları cevap üretsin. Onların bu çabasına bilim yerine, felsefe veya din denmesi bu çabanın değerini olumlu ya da olumsuz etkiler mi?

Sizi anlıyorum. Bilimin ele aldığı soruları önemli, diğerlerini önemsiz bulan bir anlayış var. Ama çağdaş bilim o anlayışı aşıyor zaten. Günümüzde biliminin tek ihtiyacı, ilgilendiği dar alanda bağımsızca çalışabilmek. Din adamları ve filozoflar bilimin elde ettiği sonuçlara istedikleri gibi mana vermede serbestler. Yeter ki, dindarlar bilimsel yayınlara ve ders kitaplarına inançlarını sokmak için baskı yapmasınlar.

60. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 17, 2010](#) | |

Sayın Toprak,

Kilise-bilim adamları ilişkilerini kesip İslam’a yapıştırınca böyle abukluklar oluyor işte. Ortaçağ’da Hristiyanlar bu çekişmeleri yaşarken İslam dünyası Aristo’yu, Platon’u Yunanca’dan Arapça’ya çevirmiş; tıptan matematiğe, optikten sosyolojiye kadar daha sonra Avrupa’ya miras bıracağı müthiş bir medeniyeti hazırlıyordu. Din’i batı klişeleriyle okumanız çok üzücü. Sizler yarın bu ülkenin aydını olacaksınız. İnanılmaz şeyler söylüyorsunuz.

Bugün dünyada, içlerinde bazı Müslümanların da bulunduğu, milyonlarca insan dünyanın yaşının 7000 seneden az olduğuna inanıyor.

Bugün dünyada dünyanın yaşının 7000 seneden az olduğuna inanan TEK BİR müslüman dahi yoktur. Bunu nereden çıkartıyorsunuz Allah aşkına? Saç baş yolmamak mümkün değil. İnsanlık tarihi filan demek istediniz yanlışlıkla yazdınız herhalde. Veya ömrünüzde hiç müslüman görmediniz, Kuzey Kutbunda mı yaşıyorsunuz?

Din bilime karışmasın derken de skalayı öyle açmışsınız ki ne istediğinizi anlamak mümkün değil. Bilim adamı müslüman, hristiyan olmasın, hepsi ateist olsun mu diyorsunuz, ne

istiyorsunuz?

Din, doğa olaylarının nasıl olduğuyla ilgilenmez sayın Toprak, “neden” olduğuyla ilgilenir. “Nasıl” olduğuyla ilgili insanlar bilim ortaya çıkardıktan sonra belki ayetlerden yorum çıkartabilirler, bu ayrı bir şeydir. Ama tutup hiçbir müslüman, “Kur’an ayetinde böyle diyor, bilim böyle demiyor, bilim adamlarına ölüm!” filan demez. Olmayan şeyler üzerinden, ortaçağdaki kilise-bilim çekişmesini malzeme edip zorla müslümanlarla bilim adamlarını kavga ettirmeye çalışmanız abes. Yok böyle bir sorun. Varsa söyleyin. Mesela deyin ki bilmem kim hoca, bilimin şu bulgusuna Kur’an’a dayanarak karşı çıkıyor! Var mı böyle bir durum? Niye yok bir muhasebesini yapın bakalım.

61. Yazan: [Mehmet Yılmaz](#) Tarih: [May 17, 2010](#) | |

Aziz Bey Kusura bakmayın isyerimde acayip yogunluk var, yanit verecegim size.

Dostlukla

62. Yazan: [Toprak](#) Tarih: [May 17, 2010](#) | |

Ekrem Senai Bey,

Anladığım kadarıyla, siz hiç Cübbeli Ahmet Hoca’yı dinlememişsiniz. Kendisini Müslüman’dan sayar misiniz bilmiyorum, ama inanın ben de az saçımı başımı yolmuyorum kendisini dinleyince. Maalesef muhteremin videolarından tek tek örnekler arayıp size sunacak zamanım yok. Dünyanın ömrünün 7000 yıl olduğunu da, böyle bir videoda kulaklarımla duydum; ve bu duyduğum tek saçmalık değildi. Bana inanmayabilirsiniz; ama Google’da “dünyanın ömrü 7000 yıldır” diye aratırsanız, dünyada buna inanan Müslüman olup olmadığını öğrenebilirsiniz. Aslında şu kadarcık şeyi kendiniz de yapabildiniz; ama bir Müslüman’ın böyle laf etmeyeceğine o kadar sıkı iman etmişsiniz ki, celallenip basit bir arama dahi yapmadan inkarı seçmişsiniz.

63. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 18, 2010](#) | |

Sayın Toprak,

Google’da bahsettiğiniz aramayı yaptım. Tüm linklere teker teker girdim. Hepsinde istisnasız, Adem (S)’dan itibaren dünyanın yaşı 7000 olduğundan bahsediliyor. Dünya gezegeninin 7000 yıl önce yaratıldığına dair tek bir link bulamadım. Sizin bulun benim gözüme sokun, ben de hakikaten böyle müslümanlar da varmış diyeyim. Hiç gocunmam, gurur meselesi yapmam. Cübbeli Ahmed Hoca’yı da araştırdım. Adamcağız, şunu söylemiş:

... İslam kaynaklarında, ehli sünnet ve İslam kaynaklarında bu süre Efendimiz (sav)’den geçti 1430 sene, İsa (a.s.)’dan arası 500-550 sene geçiyor. İsa (a.s.), Musa (a.s.) arası belli, işte diyelim 2000 sene ... Şu anda İbrahim (a.s.) süresi bile 5000 senedir ortalama, buradan Adem (a.s.)’a bile gidilse 7000 gibi bir süre çıkıyor, yani 7000 gibi Adem (a.s.)’dan beri, buna şimdi ayet yok garanti veremeyiz, hadiste yok, yani hadis de olmadığı için garanti veremeyiz AMA YILLAR BELLİDİR ... (CÜBBELİ AHMET HOCA, 2 AĞUSTOS 2009, TEKE TEK)

Hatta adamcağıza yüklenmişler, nasıl hadis yok dersin filan diye.

Dünya gezegeninin yaşı konusunda ise herhangi bir ayet, hadis bulunmadığı için yorumda

bulunan pek bir alim yok. Sadece Bediüzzaman- nereye dayandırıyor bilmiyorum- evrenin yaşının 126 milyar sene olduğunu, canlıların yaratılmasının da 200 bin sene olduğunu söylüyor.

Ah efendim, nasıl 200 bin sene der, yobaz işte, milyonlarca sene geçmiştir filan diyebilirsiniz tabi. Ama, adam bunu dayatmıyor ki kimseye, kendi görüşünü söylüyor. İsabet etmezse bu kendi hatası olur, bunun dinlei diyanetle bir ilgisi yok.

64. Yazan: [Ekrem Senai](#) Tarih: [May 18, 2010](#) | |

Bediüzzaman şöyle bir hesap yapmış bu arada:

“Rivâyet-i meşhure ile zaman-ı Adem’den kıyamete kadar eyyam-ı şeriye (şer’i gün çeşitleri) ile tabir edilen 7000...

Şu halde nev’-i insanın ömrü yedi bin sene eyyam-ı ma’lume-i arzıye (dünyanın malum günleri) ile olsa, Küre-i arzın (dünyanın) hayata menşe’ (kaynak) olduğu zamandan harabına (yıkılışına) kadar eyyam-ı şemsiye (güneş günleriyle) ile iki yüz bin seneden geçer ve şemsüşşümüse (en büyük yıldız) tabi ve âlem-i bekadandan ayrılıp küremize bakan dünyaların ömrü şemsüşşümüsün işaret-ı Kur’âniye ile her günü elli bin senelik olmasına binaen yedi bin sene o eyyam ile yüz yirmi altı milyar sene yaşarlar (kainatın ömrü).” (Osmanlıca Mektubat Fihrist Kısmı ve Rumuzat-ı Semaniye Risalesi)

65. Yazan: [MY](#) Tarih: [May 18, 2010](#) | |

« Dediğiniz gibi bu deneyimlerin her biri hesapta “iyiliğin transferi”ni hedeflemiş oluyordu:Varolan “eski/kötü”nün yerine “yeni/iyi”olanı koymak.Dönüşüm dediğimiz şey.Ancak dönüşüm adına yapılan hesaplar tutmadı ve beklenen sonucu vermedi.Bu da “iyilik transfer edilemez”tezini doğruluyor.Ve evet galiba iyiliği transfer edecek delegasyonlar henüz keşfedilmedi.Burada hemfikiriz. »(AY)

Aslında iyiliği hiç bir zaman transfer edemeyeceğiz, otomatik vitesle bağlanabilen bir iyilik/erdem/ahlâk olamaz. Sistem, anayasa, ideoloji de olamaz. Hangi rejimi seçersek seçelim insan faktörü belirleyici olacaktır.

“Normlar belirler,suçları(kötülükleri)önlemek için yaptırımlar(ceza)uygular.Zira salt insanların iyi niyetine bırakılacak/terkedilecek bir alan değildir.İnsanın manevi boyutu,insan olma manası elbette önemlidir.Fakat ya bir şekilde bu mananın farkında olmayan insanlar var ise?İşte bir adalet ve hukuk sisteminin zorunluluğu tam da burada ortaya çıkıyor.Demek ki ortalama uyumu sağlayacak kurumlara da ihtiyaç var” (AY)

Aslında hukuk yani objektif biçimde tarif ettiğimiz “erdem” ile günlük hayatta objektif olarak yaşadığımız erdem arasında bir açıklık/boşluk var. Bu da hep olacak. Çünkü hukuku inşa edenler içerisinde yaşadıkları dönemin koşullarına göre yaparlar. Meselâ ortaçağda Avrupa’da hırsızlık yapanlar idam edilmiş. İslâm’da kol kesme var meselâ. Bugün bir cep telefonu çalan kişinin elinin kesilmesi ne kadar saçma? Ya da internetten hırsızlama MP3 indiren her gencin elinin kesildiğini veya idam edildiğini düşünün.

Ama kıs gelirken bir ailenin kilerini boşaltan veya çölde bir adamın devesini çalan için aynı şey söylenebilir mi? çölde bir insanı devesiz bırakmak ile onu öldürmek arasında ne fark var? Veya bir köylünün tarlasını süren atını çalmak onun bütün ailesini ölüme mahkum etmek değil mi?

Demek ki hukuk objektif, herkes için aynı, mekanik bir sistem. Erdem ise kişiden kişiye, zamandan zamana yaşanış itibariyle sübjektif. Ama özünde altın bir kural var: “Sana yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma ve kendin için ne istiyorsan başkaları için de iste”.

Kur’an, Budizm, Konfüçyanizm, Hıristiyanlık, Yahudilik... bildiğim bütün dinî ve felsefî referanslar bunu söylüyor. Devletin görevi ulusal/liberal/merkezî olmak değil bu altın kuralın uygulanmasını kolaylaştırmak olmalı. Türkiye’ye uygulayın: Türkçe’nin yasaklanması hoş bir şey mi? Değil. O zaman Kürtçe’yi de yasaklamayacaksınız.

“Yine örneğimize dönelim.Bir yargıç,savcı veya avukat düşünün.Tutun ki görevini kötüye kullanmış olsun.Herhangi bir nedenden ötürü(kişisel çıkar,taraf olma ya da bencillik sonucu)vicdani kanaatiyle adalet değil adaletsiliğe neden olsun.Peki bundan ötürü hukuk ve adalet gereksizdir ya da iynin transferi bu yolla sağlanamaz diyebilir miyiz?”(AY)

İnsanî anlamda “iyi” kanun olamaz. “iyi” ile kullanışlı, faydalı kelimelerini eş anlamlı kullanıyoruz ama bu bir hata. İyilik insanlara mahsus. İyi buzdolabı, iyi silah, iyi bomba olmayacağı gibi “iyi” kanun da olmaz bence. Kanunlar aletler gibidir.

“...Lakin en üstün zekanın bile düşmanlığı ortadan kaldıracığına dair şüphelerim var.Zira insan eliyle yapılmış en korkunç felaketlerin beslendiği kaynak zekadır.Bakınız hitler örneği.İşi insan ırkları arasında ayırma,genetik özelliklere(üstün insan/üstün ırk)vardırca kadar gözü dönmüş bu insanın zeka yoksunluğu çektiği söylenebilir mi?Sanmıyorum.Aynı şekilde akıl için de benzer durum geçerlidir.Akıl aynı zamanda muhasebe etme yetisidir.Yalnız bu muhasebe iyi-kötü ayrımında görecelik arzeder.Zira bir eylem ya da tasarı için işletilen akıl,akleden için doğrudur,yapılması gerektir fakat bu aklın yol açtığı sonuç bir başkası için yıkım olabilir. ...” (AY)

Unutmayalım ki akıl ve zekâ aynı şey değildir. Derin insan ve Derin Göz kitaplarda açıklamaya çalıştığım temel bilgilerden biri bu:

http://www.derindusunce.org/img/derin_insan.pdf

http://www.derindusunce.org/img/derin_goz.pdf

Aş, eş ve düşmana yönelik zihnî faaliyetler akıl değildir. Ne yazık ki Batı’nın etkisiyle biz kendi dilimizi bozduk. Rasyonalizm’e hatalı olarak Akılcılık dedik. Neden hata? Zekâmı kullanarak bir atom bombası yaparım. Akılım bunun bir şehire atılmasına engel olur.

Hız. Gazâlî’nin dediği gibi akıl hak ile batılı ayırd etmeye yarayan ilâhî bir nûrdur. Zekâ ise hayvanlarda da vardır. İslâmî kaynaklarda bazen Akl-ı meaş ve Akl-ı mead ayrımı yapılır. Akl-ı dünya, Akl-ı ilâhî. Neticede bu ayırım aramakta olduğumuz Hakikat’in bir parçasıdır. Sadece islâm’a özgü de değildir. Meselâ Hıristiyan Filozof Sören Kierkegaard Türkçeye “YA, YA” diye çevrilen şahane bir kitabında aynı şeye işaret eder.

Ekrem Senai kardeşim Araf Dağına Tırmanış adlı çok güzel bir makale çevirmişti.

Kierkegaard’dan da bahsediliyor bu sayfada:

<http://www.derindusunce.org/2009/06/29/araf-dagina-tirmanis/>

İnsan maymunlaşabilir mi? adlı makalemde biri TATMİN diğeri MUTLULUK arayan bu iki zihnî faaliyetten (akıl ve zekâ) çok detaylı biçimde bahsetmişim.

<http://www.derindusunce.org/2008/04/11/insan-maymunlasabilir-mi/>

“Ekonomik faydacılık da bu noktada tartışmaya değerdir.Ekonomi üretim,istihdam,verim ve paylaşımın konusudur.Toplumsal görev dağılımı ve sosyal paylaşım gibi dengeler bu

işleyişin temel taşıdır.En üst verim hedeflenir ve dengeler bunun üzerine kurulur.Ancak maksimum üretim ve yüksek oranda üretim her zaman sosyal adaleti(paylaşımı)sağlamayabilir.Nitekim de yeryüzünde bu anlamda büyük mağduriyetler yaşanmadığını söyleyemeyiz.Sömürü ve insanlar arasındaki gelir dağılımında uçurumlar olduğu sürece huzursuzluklar da eksik olmayacaktır.Fakat burada asıl söylemek istediğim şey,gelenekselleşmiş insan emeği sömürüsüne dikkat çekmek değil. (AY)

Buradaki endişelerinizi anlıyor ve paylaşıyorum. İki makalede kimsen yanıtladığımı düşünüyorum bu sorgulamaları. Söz konusu yazıların dahil oldukları seri devam edecek elbette.

Liberalizmin kusurları serisi:

<http://www.derindusunce.org/2010/04/13/bireysel-ozgurluk-yetmez/>

<http://www.derindusunce.org/2010/05/18/liberalizmin-kusurlari2-calisan-bireyleri-intihara-surukler/>

“Şöyle düşünelim,insanları zor şartlar altında karın tokluğuna köle gibi çalıştıran bir işveren düşünelim.Peki insanları emeklerini satarak bu duruma razı eden sistem kimin fikri olabilir?Bence bu sistem yine ancak ekonomik bilgi ve birikimden destek bulacaktır.Kaynağı budur çünkü.Sonuç ise aynıdır:Hırsını ve bencilliğini tatmin eden için bu sistem doğrudur ama milyonlarca aç için sefalettir,işkencedir” (AY)

Bireysel ahlâk kavramı sanırım hatalı şey. Ahlâk insanların birbirlerine ve canlı hayata (hak sahiplerine) karşı görevleri ise ancak grup ahlakı olabilir. Bireysel kısmı sakat buluyorum. Bu sebeple üşenmeden herkes bunun tarifine çalışmalı. Göreceli ahlâk, ahlâksızlıktır.

**“Tersinden bakalım,
acaba?**

Tanrı inancı haiz biri olması onu bu suçtan alıkoyr mıydı?

Ya da yahudi veya budist?

Kürt,Arap,Rum?

Bilim yanlısı,evrimci?

Sonuç olarak iyilik-kötülük isteği bence bireyin inancı ve/veya inançsızlığıyla doğrudan ilgili değildir.Bunun kaynağı vicdandır,merhamet duygusudur.”(AY)

Son yıllarda anladım ki Kimil Müslümanı olmak ile Müslüman olmak arasında dağlar kadar fark var :)

“Ancak vicdan ile merhamet gibi duygular ölçülemez ve dolayısıyla bilimin konusu olamazlar.Bu noktada bilim adına yanıltıcı çıkarımlar olabilir ve algı biçimi kesinlik atfedilerek bir dogmaya dönüştürülebilir.Bu muhtemeldir elbe ve bu yöntemde ısrar edenler vardır.Bunlara da bilimperest der geçeriz.Zira içi boşaltılarak ideolojiye dönüştürülen bir anlayış bilim olmaktan çıkarak bir tapınma aracına dönüşür.”(AY)
Bu bir manifesto gibi, imzamı koyuyorum altına.

66. Yazan:[MY](#) Tarih: [May 18, 2010](#) | |

Ve evet bir altta dediğiniz gibi her şeyden önce insanın içinde güzellikler saklı ve bu güzellikleri ortaya çıkarmamız şart.Zaten uykuda olan bu güzelliklerin varlığını idrak

ettiğimizde vicdan bizi ait olmamız gereken yere götürecektir. Kafamız karışık olsa bile “çoklu dinler”den Allah katında tek olan dine geçmek için engel nedir ki? (AY)

Bazı insanlar ateşin haberini alır ve varlığını kabul ederler. Bu onlara yeter. Sizin (ve benim) gibi insanlar ise hem ateşi görmek, çitirtisini duymak, is kokusunu içlerine çekmek ve sıcaklığını ellerinde hissetmek isterler. Neden? ALLAH bizi böyle yaratmıştır da ondan. Eğer bir gün ateşin yanına varırsanız hepimizin imreneceği bir Müslüman olacaksınız :) O’na emanet olun

67. Yazan: **Ölümlü** Tarih: [May 25, 2010](#) | |

Geçenlerde dünyanın en çok izlenen dizilerinden birisi olan lost final bölümünü yayınladı. Kendi gözlemlerime göre bilimi bir put olarak algılayan, bilimin insanı kurtaracağını sananlar çok büyük bir hayal kırıklığına uğradılar. Herkes aklındaki tüm sorularına cevap bulacağını, bilimsel açıklamaların kendilerine yeni birşey kazandıracığını sanırken dizi birtakım dini sembollerle ölümün tek gerçek son olduğunu ve ölümden sonra bir hayat olduğunu anlatarak bitti.

Aslında dizi yapabileceği en güzel sonu yaptı. Kuantum kuramı, manyetizma, paralel evrenler gibi konular hakkında birşeyler öğrenmek tabiki güzel ama eğer mesleğiniz dışında bu konularla ilgileniyorsanız bu bir hobi ve meraktan öte birşey değildir. Cennet cehennem yada cinler, şeytanlar ve meleklerin bilimsel açıklamaları varolabilir. Ama bu açıklamalar ne işe yararki, bilim bize sadece sayılar ve rakamlar verir. Birşeyin “nasıl” çalıştığını söyler. Önemli olan o şeyin neden varolduğu değildir?

Üretim-tüketim çağında teknoloji insanlara rahat bir hayat sunsada, önemli olan bu hayatta ne yaptığımız değildir? Bizi biz yapan bildiklerimiz değil yaşadıklarımız, seçimlerimiz ve yaptıklarımız değildir? Herşey bitince cenaze namazında “merhum ne bilirdi” değil “merhumu nasıl bilirdiniz” diye sormayacaklarını?

Ülkemizin kalkınması için bilim ve teknolojik ilerleme önemli olabilir ama bu ilerlemeyi meslek sahipleri çalışarak gerçekleştirir. Gerçek kalkınma sevgi, hoşgörü toplumu oluşturmakta yatar. Hobi ve merak için bir şeyler öğrenmek güzel olmakla birlikte insana tek katacağı şey kibirdir. Bilimin tüm insanlara bir kurtarıcı olarak sunulması gerçek olmayan bir ütopyadır. 60-70 senelik bir hayatta en hakiki mürşit ilim değildir, imandır.

68. Yazan: **Amir Töre** Tarih: [May 25, 2010](#) | |

Sayın Ölümlü,
60-70 yıllık hayatımızda, içinde yaşamak zorunda olduğumuz doğayı kavramaktaki en güvenilir yol bilimdir. Bilimi değersiz ve önemsiz bir şey gibi algılamak/algılatmak toplumların gelişimini baltalayıcı rol oynamaktadır. Bilimin kimseye kurtarıcı olarak önerildiğini düşünmüyorum, olsa olsa bilim, kurtarıcılara pek de ihtiyacımız olmadığını bize öğretmektedir o kadar. Evrenin akla sığmayan boyutları içinde bize düşen kısmın sadece o 60-70 yıllık hayat olması, bunun ötesinin olmaması ihtimalinin de olduğunu unutmamak gerekir.

69. Yazan: **Ölümlü** Tarih: [May 25, 2010](#) | |

Sayın Amir Töre,

60-70 yıllık yaşamda doğayı kavramak ne işimize yarıyor? Bilim ve teknolojinin sürekli ilerlemesi dünyadaki açlığı, yoksulluğu, zalimliği bitirmeye yettini sizce? Bilim nedir biliyorsunuz, örneğin sizinle mesajlaşırken kullandığım bu bilgisayardır, muhabbet olmasa bilgisayara, bilime ne gerek var.

Saygılarımla.

70. Yazan: **Atılım Ateş** Tarih: [May 25, 2010](#) | |

Sayın Ölümlü,

Bu bilgisayar olmasa bu kadar farklı görüşten bu kadar çok insanla haberleşme imkanınız olur muydu? İhtiyaçtır imkanı doğuran, doğru. Ama bir sebep-sonuç ilişkisi sonuçları değersiz kılar mı?

Bence bilimin metotlarını ve bilim yoluyla üretilenleri, çekiç ya da kerpeten gibi birer araç gereç olarak da görebiliriz. Birisi çıkıp çekicinin dünyanın tüm sorunlarına çözüm olacağını söylerse onun deli olduğunu düşünürüz doğal olarak.

Ama başınızın üstünde bir dam olsun istiyorsanız çekiç şart, var mı bundan ötesi? Çekiç ile baş ağrısı dindirmeyi vaat eden de dinlemeyin, neden baş ağrısına iyi gelmiyor diye şikayet eden de...

Hele sadece dua ederek, iman edip bekleyerek başınızın üzerine bir dam kurabileceğini söyleyenden köşe bucağ kaçın. İmanın yanında bir çekiç ve çekici kullanacak maharetli bilek de olmalı ki başımızın üzerinde bir dam olsun.

İşte doğayı kavramak bir yandan bu işe yarıyor, bir yandan da, eğer doğanın da Allah'ın eseri olduğunu düşünürsek, hayret uyandırıyor. Tabii herkeste değil...

Selamlar,

Atılım Ateş

71. Yazan: **Ölümlü** Tarih: [May 25, 2010](#) | |

Sayın Atılım Ateş,

Yazdıklarınıza katılıyorum. Başarılar, selamlar.

72. Yazan: **Fakir** Tarih: [Kas 14, 2011](#) | |

Bu makale bana Hannah Arendt'in bir kitabını hatırlattı: [Geçmişle Gelecek Arasında](#). Düşünürseniz atom bombasını atıp yüzbinlerce sivil öldürmek için « rasyonel » sebepler vardı. Guantanamo'da bir sürü masum insanı işkence ile inleyen amerikalılar da binlerce « american lives » korumak için 50 kişiye eziyet etmeyi « mantıklı » buldular. Hatta ve hatta adil !!!!

Mehmet Bahadır, sizin sessiz takipçilerinizdenim. Bir yorumunda şöyle yazdığınızı hatırlıyorum (Hz Ömer'in sözleriyle) : « **Aklınız yok muydu ? diye soran gence cevaben,**

aklımız vardı ama imanımız yoktu » Evet, putlaştırılmış akıl artık akıl değildir. Bu konuda ne kadar yazılsa azdır.

73. Yazan:**Yusuf Nevai** Tarih: [Kas 25, 2011](#) | |

Evet kainattaki her hadise, yaşadığımız her anımız, düşünen bir insan için, Allah’a götüren birer ayet olması gerekmez mi? Aksi takdirde her türlü bilimi sular seller gibi yutmuş da olsak, “Kitap yüklü merkepler” ötesine varabilir miyiz sizce?

Koskoca bir felsefe tarihi, çekilen onca fikir çilesi, düşünceleri uğruna ölen filozoflar...Aklını arayan insanoğlunun bu eşsiz serüveni bu tip bir saldırıyı haketmiyor. Bu insan aklına yapılmış dogmatik bir saldırdır.

Yazar başta tavrını zaten oryantalist bir bakış açısı ile belli ediyor. Doğu*Batı! Kültürel bir olgu mudur akıl? Yoksa doğanın evrensel yasaları sadece batı aklına mı hitap ediyor? İnsan aklı söz konusu olunca Doğu*Batı ayrımı acınaklı bir kapalı sokaktır. Hiç bir yere ulaşamazsınız. Din genelde, özelde ise İslam adı altında kurumşallaşan sosyal yapılar muhakkak insan aklına set vurmaya zorundadır. Bütün fikirsel veya dini paradigmlar dünyayı belirli bir çerçeve içinden algılamayı zorunlu kılar. İslam/ı tamamen dini-imani kaygılar ile bundan msütesna tutma çabası apaçık dogmatik bir tavidir. Kaldı ki bizatihi bilimin kendisi bile bunun dışında değildir. En şiddetli positivist mantığa sahip olsa bile...

Ayet-i kerimeleri maddi alemin içinde hüküm süren fiziksel yasalar ile kıyaslamak, buna delil olarak sunmak skolatizm değil de nedir? Ya dini algıda bir problem var ya bilime olguda...Yaratıcı bir Kitap indirdi ise akli olmak zorunda değildir ki? Kaldı ki ayetin bir değer*akıl çerçevesi olamaz, bunlara konu edilemez. Çünkü doğruluğunu ispat edemezsiniz. Sınayamazsınız. Deneyemezsiniz, ölçemez, gözlemleyemezsiniz...İnanç kavramı zaten özünde bir nedene yada mantıksal bir düzene yada bilimsel bir gereğe dayanmak zorunda değildir.

Bunun üzerine uzun uzadıya konuşmak doğru değil zira bütün bu problemler KARANLIK! çağda konuşulmuş açıkça tartışılmıştır. Bütün bu tartışmaları okumadan, dahası felsefenin ne tür bir etkinlik olduğunun bile farkına varamadan, felsefenin güdümünde yol bulan bir bilimi anlayamazsınız.

Felsefe tarihini hiç okumadan bu çeşit değerlendirmeler içine girmek haddimizi aşmak değil midir?

İslam dini olarak lanse edilen yapı bilime karşı değildi de bütün o kelam tartışmaları, sapkınlık suçlamaları, feylesoflara dindışılık ithamları, Ali Kuşçunun gözlemevinin yıkılması, Piri Reis/in asılması...İslam literatürünün tapınak dini haline sokulması...İnsanlardan dinin uzaklaştırılması, araya din adamlarının konulması...Hutbeleri bile arapça okuyorlar! Bilime katkısı olan bir anlayış olabilir mi? Halk Türk, Pers başka bir millet hutbe niye Arapça be adam? Daha bunun gibi binlerce olay... İnsanlar eğer çıkarlarına! aykırı ise değil bilime varlığın kendisine bile karşı çıkarlar...Romantik savunmalar ile bu dine hizmet edilmedi, edilmiyor...

74. Yazan:**Mehmet Bahadır** Tarih: [Kas 25, 2011](#) | |

Sn. Yusuf Nevai

“Bilim tarafsızdır”, “Doğrunun ölçütü bilimdir”, gibi pozitivist akideler artık eskisi kadar taraf bulmuyor bulamıyor üzgünüm. Kainatın ya da bilimin nasıl ilahi isimleri bildiren ayetlere dönüşeceğini belki bir yazıyla size ispat edeceğim. Bakar gözünüz hala göremezse, görmek için oturup ölümü bekleyeceksiniz. Öyle ya da böyle mutlaka göreceksiniz. Ama ya şimdi ya da sonra...

75. Yazan:**Mehmet Bahadır** Tarih: [Kas 25, 2011](#) | |

Fakir kardeşim
teşekkür ederim. Dediğiniz gibi, putlaştırılmış akıl/bilim artık akıl/bilim değildir.

saygılarımla

76. Yazan:**Yusuf Nevai** Tarih: [Kas 25, 2011](#) | |

“Bilim tarafsızdır”, “Doğrunun ölçütü bilimdir”, gibi pozitivist akideler...

Bunlar Positivist akideler değil, bunlar insan aklının, insan düşüncesinin vardığı diyalektik duraklardır. Positivizmin eleştirisi ayrı bir olay, aklın eleştirisi ayrı bir olay, algılamanın, duyuların eleştirisi ayrı bir olay, bilimin eleştirisi ayrı bir olay, din apayrı bir olaydır. Bunlar farklı alanlar olup, aydınlanma çağının düşünürlerinin aksine farklı yöntemlere, farklı ilgi alanlarına, farklı kavramsal çerçevelere ve farklı kavramlara sahiptirler.

Yazar yazısında hemen hemen hepsini yapmaya çalışmıştır ki, ortaya tam bir karmaşa çıkmıştır. Hiç bir akli düzen vahye dayalı bir varsayım ile çürütülemez.

Tahrif edilmiş Hıristiyanlıkla (Vatikanizm) bilim arasında ortaya çıkan bu tarihsel çatışma, İslam ile bilim arasında da varmış gibi gösterilmesi de ayrı bir trajikomik bir hadisedir.

Bu durumun tıpkısının aynısı vardır İslamda, İslamda böyle bir kurum yoktur da daha doğrusu oluşturulmuştur! İslam tarihinde hilafet meselesi ile başlamıştır bu süreç. Ne tip krizlere yol açtığı tarihi kaynaklardan öğrenilebilir.

İşte adına “Allah” dediğimiz sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi, dinin de ilmin de gerçek sahibidir.

Bediüzzaman’ın ifadesiyle;

“Bir köy muhtarsız olmaz. Bir iğne ustasız olmaz sahipsiz olamaz. Bir harf kâtipsiz olamaz biliyorsun. Nasıl oluyor ki nihayet derecede muntazam şu memleket hâkimsiz olur?”

Evet böyle bir şey ihtimal dahilinde bulunmuyor. Hiçbir şey sahipsiz değil. Hiç kimse başıboş değil. Öyle değil mi ?

Bu pasajdan hemen önce modern bilim sayesinde öğrenilen bir takım gerçekler sıralandıktan sonra, Bediüzzamana sözü teslim etmek akıl karı mıdır? Bediüzzaman bir bilim adamı değildir. Kaldı ki bu alıntı hiç bir yeni fikir ortaya sermemektedir. Determinizm ilkesi ortada iken bu sözün manası ne olabilir ki? Eğer Bediüzzaman bir bilim felsefecisi olarak ortaya bir takım eleştiriler koyuyorsa hemen kulak kabartıp dinleyelim. Ancak böyle bir şey söylemiyor.

Hayata dair fikirlerini belki deneme türüne benzer biçimde ifade ediyor. Bediuzamanı subutsuz alıntılara alet etmek hiçte hoş değil...

Evet kainattaki her hadise, yaşadığımız her anımız, düşünen bir insan için, Allah'a götüren birer ayet olması gerekmez mi? Aksi takdirde her türlü bilimi sular seller gibi yutmuş da olsak, "Kitap yüklü merkepler" ötesine varabilir miyiz sizce?

Niye götürecektir Allah/a sahiden? Götürse ismi bu kadar kafir olmazdı yeryüzünde bila kayd-u şart bütün bilim adamları iman ederdi. Etmediler, etmiyorlar. Evet onlar kitap yüklü eşşektelerde semer niye bizim sırtımızda? Burada dine sakat bir bakış açısı var. Din bilimi tarafından doğrulanmaya muhtaç değildir. Ama geçmişte bilim din tarafından doğrulanmaya muhtaç edilmiştir. Vahiy daha 'iyi' daha erdemli bir dünyaya davet çağrısıdır. Bunun ilksel şekillerini, temel tavırlarını belirler. İçinde bir kısım bilgiler*aforizmalar*etik kurallar*hukuksal kurallar/normlar*ahlak felsefesi ve metafizik vardır...Ancak modern anlamdaki bilgi ile inzal olduğu anda ki bilgi anlayışlarının farklılıkları ortaya konmadan günümüze ışık tuttuğunu söylemek abes olur. Mesela Kur'an-ı Kerim bir metindir. Kutsal bir metindir. Dönemi itibari ile çok felsefi devrim ortaya koymuş,İslamın temel akideleri sembolik anlatımlar ile ortaya konmuştur. İnsanın ereklere ve gerekleri özlü bir şekilde açıklanmış, inkarın mantığı ortaya konulmuş, iman ilkeleri belirlenmiştir. Dahası insanları akletmeye çağırıştır. Bütün bunlar olumlu ve güzel şeyler ancak bunlar 'Din' kavramı içinde metafiziksel, epistemolojik, ontolojik, etik tartışmalardır. Bilim ile dini karşılaştırmak ise abestir. Muhaldir. Çünkü ilgi ve alakaları farklı noktalaradır. Positivist bilim dinin alanına girdiğinde pozitivistliğinden taviz vermiş felsefe yapmaya başlamıştır. Bunu yapmış bilim insanları olmuştur. Geçmişte din adamlarının felsefe yaparak bilimin alanına girdikleri gibi. Bugün bu iki kurum aydınlanmadan başlayarak birbirinden ayrı tutulmaya çalışılmaktadır. Bunun eleştirisini yapabilirsiniz. Modern Bilimin eleştirisini yapabilirsiniz. Ancak çıkış noktanızın akıl olduğuna, mantık olduğuna dikkat ederek...yani felsefe yaparak, felsefi argümanlar ortaya koyarak...Dogmalarla değil...

İnsanlığa faydadan çok zarar getirmiş, imandan çok inkar hesabına kullanılmış olan günümüz bilim anlayışı, vicdanını ve insanlığını askıya almış robot insanların elinde kaldığı ve Allah adına okunmadığı müddetçe insanlığın, kendi eliyle yontup sonrada taptığı gibi, bu modern puttan daha çok çekeceği var demektir.

İnsanoğlu evet arzu ve hevesleri tahtında bir çok metayı/eşyayı putlaştırmaktadır. Buna dinde dahildir, Tanrıda....Putlaştırma, sonsuza iraksak bir fayda marjı elde etmek amacı ile somutlamadır...Din bundan müstağni değildir...Hiçbir inanç ve hiçbir fikirde öyle.

Bakar gözünüz hala göremezse, görmek için oturup ölümü bekleyeceksiniz. Öyle ya da böyle mutlaka göreceksiniz. Ama ya şimdi ya da sonra...

Şimdi bu şamanlık değil mi? Yazılarını ilgi ile bekleriz ancak daha akla ve mantığa dayalı olsun, felsefe ise felsefe yapın,hipotez ise hipotez, teori ise teori...Hangi konuda yazmak istiyorsanız onun kavramsal çerçevesinden çıkmayın. Yoksa hakikaten saçmalamak kaçınılmaz olacak...Lütfen sadece bir fikir üzerinde yoğunlaşın, daldan dala konmayın ki biz aciz yorumcular daha somut eleştiriler ortaya koyabilelim. Daha anlaşılır tartışmalar içine girebilelim...Yukarıdaki yazının olmaması bu bakımdan...Çünkü felsefeden uzak, akıldan uzak...Sadece dedikodu.

77. Yazar: **Dersimli** Tarih: [Kas 25, 2011](#) | |

M. Bahadır ne demiş : Evet kainattaki her hadise, yaşadığımız her anımız, düşünen bir insan için, Allah'a götüren birer ayet olması gerekmez mi? Aksi takdirde her türlü bilimi sular seller gibi yutmuş da olsak, "Kitap yüklü merkepler" ötesine varabilir miyiz sizce?

Y. Nevai ne demiş? : Koskoca bir felsefe tarihi, çekilen onca fikir çilesi, düşünceleri uğruna ölen filozoflar...Aklını arayan insanoğlunun bu eşsiz serüveni bu tip bir saldırıyı hakletmiyor. Bu insan aklına yapılmış dogmatik bir saldırdır.

"Aklını arayan insanoğlu" derken aslında Y.Nevai insanlığın aklını kaybetmiş olduğunu kabul etmiş. Ya da baştan beri akılsız olduğunu, bu akli aradığını ima etmiş. İnsan aklına dogmatik saldırdan yakınan Y. Nevai'nin kendisi insanlığa toptan akılsız diyerek en büyük hakareti yapmış. Ama yine de MB'yi suçluyor.

Peki M. Bahadır gerçekten saldırdıyor mu akla? "Kitap yüklü merkepler" derken aklını kullanmadan malumat biriktirmenin anlamsız olduğunu vurguluyor. Yanlış hatırlamıyorsam bu benzetme Mevlânâ Hazretlerine ait. Gazâlî Hazretleri ise Mişkat-ül Envar'da (mealen) "bir ilmin eftalyeti bildirdiği şeyin şerefiyle, yüceliğiyle bilinir" der. ALLAH'ı bildiren/bulduran ilim yücedir. Tabiat'ı gözleyerek iman eden, okula gitmemiş bir insan 5 dil bilen profesörden üstündür. Zira hidayete er(dir)meyen ilim boştur, gereksizdir. Hatta vakit kaybirdır, günahdır. Y. Nevai acaba bu iki büyük zatı da "insan saldırmakla" mı suçluyor? Y. Nevai fikir tartışmasına mı geldi yoksa M. Bahadır'a kişisel taarruz etmeye, cidal yapmaya mı çalışıyor? Yoksa Y. Nevai DD okurlarının aklına hakaret etmeye mi geldi?

78. Yazar: **Dersimli** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai ne demiş?: Yazar başta tavrını zaten oryantalist bir bakış açısı ile belli ediyor. Doğu*Batı! Kültürel bir olgu mudur akıl? Yoksa doğanın evrensel yasaları sadece batı aklına mı hitap ediyor?

Cevap verelim: Batı filozofları içinde AKIL üzerine yazmış, köşe taşlarından biri Kant'tır. Aklın ne olduğunu, nasıl işlediğini, sınırları olup olmadığını sorgulamıştır. Kant'ın yazdığı Arı aklın Eleştirisi, Pratik Aklın Eleştirisi, Yargı işlevinin eleştirisi gibi eserleri okursak ne buluruz?

Kant insana hiç bir empirik fayda sağlamayan, iyi/kötü ayrımı yapan, güzel/çirkin ayrımı yapan akli işlevlerden bahseder meselâ. "Gökteki yıldızların güzelliğine, içimdeki iyiliğe şaşarım" demiştir. Metafizik Hayret'in üzerine parmak basmıştır.

İslâm'da da akl-ı meaş vardır. Cismanî varlığı ihata eder. İnsanın hayatta kalmasını, karnını doyurmasını, cinsel arzularını tatmin etmesini, soyunu sürdürmesini sağlar. İslâm'da bir de akl-ı mead vardır. Bu ise alimlerimize göre "**Hakikat'i bulmaya yarayan ilâhî bir nûrdur.**" İnsan iyi/kötü ayrımını bununla yapar. Öleceğini, kendini Yaratan'ın önünde hesap vereceğini bu akilla idrak eder. İrfan ve ilimle terbiye olan âhiretini düşünen akıl. Geleceği kavrayan akıl budur. **Akl-ı Mead'a benzer kavramlar Kant'ın eserlerinde vardır.**

Biz eğer Kant'ın kitaplarını basarken yazar ismi olarak Ahmet/Mehmet koymuş olsak Türkiye'nin çeyrek aydınları "dogmatik" diyerek burun kıvrır. Ama Kant görünce alkış tutarlar. M. Bahadır oryantalist midir bilmiyoruz ama **Yusuf Nevai görünüşe göre oksidentalit yani BATICI. Hem Batı meraklısı hem de sözleri kulaklarımıza BATIYOR ve kalplerimizi ACITIYOR.**

Madem ki “oryantalist” ilân edilmiştir M. Bahadır, biz iyice oryantalist yobaz(!) olmak için biraz daha doğuya gidelim, Japonya’dan bir ilim adamının kitabına bakalım: İbn Arabî’nin Fusûs’undaki Anahtar-Kavramlar, [Prof. Dr. Ahmed Yüksel Özemre’nin tercümesi](#)

“İbn Arabî’nin telâkkisine göre, insânın ALLAH’a karşı yegâne isâbetli ve doğru tutumunun tenzîh ve teşbîh’den oluşan âhenkli bir tevhîd (birlik) olduğu ve böyle bir tevhîdin yalnızca “keşif”den doğan mistik sezgiye dayanarak gerçekleşebildiği geçen bölümde, sanırım, eterince açıklanmış bulunmaktadır.

Beşerin, henüz daha keşifle nûrlanmamış olan Vehm’ini izlediği zaman, her münferit putun gerçekten de bağımsız ve kendi kendine yeterli olan bir ilâh gibi tapınıldığı sapık bir putperestliğe düşmesi muhakkaktır. Böyle bir ilâh beşerin zihninde oluşan temelsiz bir vehmin somut bir şahsiyet kazanmasından başka bir şey değildir. Ve bunun sonucu da, hiçbir zaman tenzîh düzeyine yükselmeyecek olan çığ bir teşbîh olur. Öte yandan eğer beşer ALLAH’a Vehm’in yardımı olmaksızın Akl’ın yönünü izleyerek yaklaşmayı denerse ister istemez sonunda soyut bir tenzîh’e sürüklenip kendisi de dâhil olmak üzere âlemde görünen her şeyde cârî olan ilâhî Hayat hakkında kör olacaktır.

Kısacası, tenzîh ile teşbîh’i bağdaştıran en doğru tutum Kesret’de Vahdet’i ve Vahdet’de de Kesret’i, ya da Kesret’i Vahdet ve Vahdet’i de Kesret gibi görebilmektir. Bu türden bir zıtların çakışması’nın (yâni Batı’nın irfân öğretilerine göre “coincidentia oppositorum’un) gerçekleşmesini İbn Arabî Hayret diye isimlendirmektedir. Aslında bu, metafizik bir hayrettir; çünkü burada Vücûd’un (yâni varlığın) Tek mi yoksa Çok mu olduğuna karar verebilmesi bakımından âlemde gördüklerinin gerçek tabîati, beşere engel olmaktadır.”

79. Yazar:**Sinem R.** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Kültürel bir olgu mudur akıl? Yoksa doğanın evrensel yasaları sadece batı aklına mı hitap ediyor? (YN)

Sayın YN’ye sormak lazım: Akıl bilimsel olarak var mıdır? Nerededir? kaç kilodur? Kaç metredir?

“Doğanın evrensel yasaları” derken YN acaba insan aklını ampirik bir kalıba mı hapsedmek istemiş? Elle tutulan, gözle görünen dünya dışında bir **varlık olmadığını** mı iddia etmiş? Kendisi pozitivist olduğu için mi “ötekileri” dogmatik sanıyor? Sakın asıl dogmacı YN olmasın?

80. Yazar:**B. Tosun** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

NY gecmis olsun, fena ayar vermisler, yerinizde olmak istemezdim 😊

81. Yazar:**Dersimli** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai ne demiş? : İnsan akli söz konusu olunca Doğu*Batı ayrımı acınaklı bir kapalı sokaktır. Hiç bir yere ulaşamazsınız. Din genelde, özelde ise İslam adı altında kurumşallaşan sosyal yapılar muhakkak insan aklına set vurmaya zorundadır. Bütün fikirselsel veya dini paradigmlar dünyayı belirli bir çerçeve içinden algılamayı zorunlu kılar. İslam/ı tamamen

dini-imani kaygılar ile bundan msütesna tutma çabası apaçık doğmatik bir tavidir. Kaldı ki bizatihi bilimin kendisi bile bunun dışında değildir. En şiddetli positivist mantiğa sahip olsa bile...

Cevap verelim: “İslam adı altında kurumşallaşan sosyal yapılar” diyorsunuz. Bu sizin din dışından dine bakışınızın bir neticesi. Kadınları anlamayan erkekler gibisiniz. Kendiniz Müslümanların hissettiklerini hissetmediğiniz için sadece sosyolojik bir fenomen görüyorsunuz. Bunda bir sorun yok. Kabul edelim. Gençler de yaşlıları anlamaz. Amerikalılar ise Türkleri anlamaz, ilh.

Yusuf Nevai ne demiş? : Ayet-i kerimleri maddi alemin içinde hüküm süren fizsel yasalar ile kıyaslamak, buna delil olarak sunmak skolatizm değil de nedir? Ya dini algıda bir problem var ya bilime olguda...Yaratıcı bir Kitap indirdi ise akli olmak zorunda değildir ki? Kaldı ki ayetin bir değer*akıl çerçevesi olamaz, bunlara konu edilemez. Çünkü doğruluğunu ispat edemezsiniz. Sınayamazsınız. Deneyemezsiniz, ölçemez, gözlemleyemezsiniz...İnanç kavramı zaten özünde bir nedene yada mantıksal bir düzene yada bilimsel bir gereğe dayanmak zorunda değildir.

Cevap verelim: Ama “ben iman ve/veya İslâm’a dair bir şey hissetmiyorum demek ki bu yoktur” demeye kadar götürüyorsunuz işi. Yani siz her şeyi bildiğiniz/hissettiğiniz konusunda bir iddiaya sahip oluyorsunuz. Gerçek bilimsel duruş agnostik olmalıydı. Siz ateist imanı haiz bir mü’minsiniz. Ama farkında değilsiniz.

82. Yazan:**Dersimli Tarih:** [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai : Bunun üzerine uzun uzadıya konuşmak doğru değil zira bütün bu problemler KARANLIK! çağda konuşulmuş açıkça tartışılmıştır. Bütün bu tartışmaları okumadan, dahası felsefenin ne tür bir etkinlik olduğunun bile farkına varamadan, felsefenin güdümünde yol bulan bir bilimi anlayamazsınız. Felsefe tarihini hiç okumadan bu çeşit değerlendirmeler içine girmek haddimizi aşmak değil midir?

Cevap: Bu satırları okuyanlar size soracaktır: Felsefe polisi misin be adam? Neyin felsefe olduğunu ve olmadığını senden mi öğreneceğiz? Kırmızı kar gösterme hakkını nereden ve kimden alıyorsun?

Not: Biraz edepsizce yazdım, zira “insan insanın aynasıdır” 😊

Yusuf Nevai : İslam dini olarak lanse edilen yapı bilime karşı değildi de bütün o kelam tartışmaları, sapkınlık suçlamaları, feylesoflara dindışılık ithamları, Ali Kuşçunun gözlemevinin yıkılması, Piri Reis/in asılması...İslam literatürünün tapınak dini haline sokulması...İnsanlardan dinin uzaklaştırılması, araya din adamlarının konulması...Hutbeleri bile arapça okuyorlar! Bilime katkısı olan bir anlayış olabilir mi? Halk Türk, Pers başka bir millet hutbe niye Arapça be adam? Daha bunun gibi binlerce olay... İnsanlar eğer çıkarlarına! aykırı ise değil bilime varlığın kendisine bile karşı çıkarlar...Romantik savunmalar ile bu dine hizmet edilmedi, edilmiyor...

Cevap: Dine hizmet ne zamandan beri sizin derdiniz oldu? Hidayete mi erdiniz son 24 saat içinde? Sosyolojik YAPI(!) dediğiniz dinimize hizmet size dert mi oldu? 14 asırlık medeniyetin metinlerini, alimlerini, siyasal, askerî ve ilmî sorunlarını 4 satır yoruma sığdıracak ilmî(!) kudreti haiz olduğunuzu mu vehmediyorsunuz? Kendini Tanrı zanneden ateistlerle çok karşılaştım. Ama sizin kadar kibirlisini ilk defa görüyorum. Ateistlerin dogmatik ve romantik

saldırıları ne ateizme ne de Müslümanlara hizmet etmiştir. Özeleştirisi gereklidir ve yapılmaktadır. “Dışarıdan” gelen YAPICI eleştiriler de başımızın üstüdedir. Ama siz iyice kin kismaya başladınız. Böyle giderse ben de bozacağım ağzımı. Haberiniz olsun.

83. Yazan:**Suna (Roma)** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

“Bilim tarafsızdır”, “Doğrunun ölçütü bilimdir”, gibi pozitivist akideler...

Bunlar Positivist akideler değiller, bunlar insan aklının, insan düşüncesinin vardığı diyalektik duraklardır. Positivizmin eleştirisi ayrı bir olay, aklın eleştirisi ayrı bir olay, algılamının, duyuların eleştirisi ayrı bir olay, bilimin eleştirisi ayrı bir olay, din apayrı bir olaydır. Bunlar farklı alanlar olup, aydınlanma çağının düşünürlerinin aksine farklı yöntemlere, farklı ilgi alanlarına, farklı kavramsal çerçevelere ve farklı kavramlara sahiptirler.

bal gibi de pozitivist akideler bunlar. Ama sizin kendi akideleriniz olduğu için size “normal” geliyor. Otobanda ters yonde giden sofor gibisiniz.size göre inananlar ters yonde gidiyor 😊 umutsuz bir diyalog bu. hristiyan italyanlarla anlamak sizin gibi pozitivistlerle anlamaktan daha kolay, ne aci degilmi 😞

84. Yazan:**Dersimli** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai : Bu pasajdan hemen önce modern bilim sayesinde öğrenilen bir takım gerçekler sıralandıktan sonra, Bediuzzamana sözü teslim etmek akıl karı mıdır? Bediuzaman bir bilim adamı değildir. Kaldı ki bu alıntı hiç bir yeni fikir ortaya sermemektedir. Determinizm ilkesi ortada iken bu sözün manası ne olabilir ki? Eğer Bediuzzaman bir bilim felsefecisi olarak ortaya bir takım eleştiriler koyuyorsa hemen kulak kabartıp dinleyelim. Ancak böyle bir şey söylemiyor. Hayata dair fikirlerini belki deneme türüne benzer biçimde ifade ediyor. Bediuzamanı subutsuz alıntılara alet etmek hiçte hoş değil...

Cevap: Bilimsel gerçeklere bakıp “vay canına!!!” demek değil inanmak. Bir harfi, bir sembolü okurken nasıl şekilden, suretten mânâya “gidiyorsak” o şekilde Kâinat’a bakınca da Hakikat’e gitmek mümkündür. İşte zahirden sırra intikal etmek budur. Kur’an’da Nûr suresinde “ALLAH alemlerin nûrudur” denildiği zaman 40 mumluk ampul anlıyorsanız sizinle bırakın felsefe konuşmak, oturup çay içmek bile bir azap olur. M. Bahadır size göz/bakmak vs açıklamış zaten. Körsünüz güzel kardeşim, körsünüz. ALLAH acil şifa versin.

85. Yazan:**Dersimli** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai : Niye götüreceksin Allah/a sahiden? Götürse işi bu kadar kafir olmazdı yeryüzünde bila kayd-u şart bütün bilim adamları iman ederdi.

Cevap: Hayır efendim. Öyle değil. Eğer bilimde şu kadar yol alana herkes imana gelseydi iman etmek determinizmin kapsamında olurdu. “Ah? Ne? İnanmıyor musun? Git filanca kitabı oku, filanca adamı dinle” derdik. Gökyüzünde “inanmayan eşşoolu eşektir” yazsaydı ya da her günah işlediğimizde kafamıza bir çekiçle vurulsaydı herkes bir tür “iman” üzere yaşardı. Ama bu beşerî korkudan kaynaklanan sahte bir iman olurdu. Akl-ı meaş kapsamına girerdi.

Karşıdan karşıya geçerken bakıyor musunuz iki tarafa? Neden? Ezilmemek için. Peki ceza kesecek polis yokken bile arabanızı bir hastahane önüne koymamak için mahallede 80 tur atabiliyor musunuz? Haa. İşte o akıl başka, bu akıl başka. İnsan hürdür. Hayvan serbesttir. Bakın MY ne güzel anlattı bunları, siz ki felsefe seviyorsunuz:
<http://www.derindusunce.org/2010/10/05/hayvan-serbesttir-insan-ozgurur/>

86. Yazan:**Dersimli** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai: "...Vahiy daha 'iyi' daha erdemli bir dünyaya davet çağrısıdır.. Mesela Kur'an-ı Kerim bir metindir. Kutsal bir metindir. Dönemi itibari ile çok felsefi devrim ortaya koymuş,İslamın temel akideleri sembolik anlatımlar ile ortaya konmuştur. İnsanın ereklere ve gerekleri özlü bir şekilde açıklanmış, inkarın mantığı ortaya konulmuş, iman ilkeleri belirlenmiştir. Dahası insanları akletmeye çağırıştır..."

Haydaaa... Bu ne TUTARSIZLIK. Yukarda dediklerinizin tersini söylüyorsunuz. YILDIRIM gibi gelen bir iman?

87. Yazan:**Dersimli** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

Yusuf Nevai: Lütfen sadece bir fikir üzerinde yoğunlaşın, daldan dala konmayın ki biz aciz yorumcular daha somut eleştiriler ortaya koyabilelim. Daha anlaşılır tartışmalar içine girebilelim...

Cevap: Haydaaaa. Bu ne tevazu? İslâm dairesine girip de dinî değerleri bu kadar hızlı özümseyen birini görmemiştım. Ateist Yusuf Nevai gitti, küstahlık ve kibir yerini mütevazî bir Müslüman'a bıraktı. Mehmet Bahadır, sizin ellerinizden öperim. 24 saatte hidayet, edep, takva... Işık hızında oldu. ALLAH yâr ve yardımcınız olsun. Ne olur daha çok yazın. Daha çok insanı Cehennem'den kurtarın. Dualarım sizinle güzel kardeşim.

88. Yazan:**MY** Tarih: [Kas 26, 2011](#) | |

"inanmak" kelimesini çok farklı anlamlar için kullanıyoruz, ateistlerin anlaması zor ama hata galiba biz Müslümanlarda, iyi anlatamıyoruz. inanmak aslında bir tür his. sıcak, soğuk gibi, korku gibi, bayagi hissedilen bir şey ALLAH'a inanmak. Ama inanan için o "kapı" kilitli değil, YOK(!)

Meselâ klasik müzikten anlamayan için Mozart, Sibelius veya Pergolesi fark etmez, hepsi için GIYGIY derler. Ama fırsat olsa yavaş yavaş öğrenebilir, hatta kendisi bir enstrüman bile çalabilir.

Damak tadı veya güzellik için de bu böyledir. Batan bir güneşin ısıkları suya vurmuş, önünden kuslar geçerken **"amaaan bak bak su, ne anlıyorsunuz bundan?"** diyen bir insana güzellikten bahsedemezsiniz. O "his" onda yoktur. Gözleri doğustan kör olan bir insana renklerden bahsetmek gibi bir şey bu.

Onun için (sanırım) ateistler açısından mü'min "**baskasinin anlattıklarına kuvvetle güvenen bir tip. Aklını kullanmıyor, bu güven zaten aklın alternatifi.**"

Günlük hayatta da "inanmak" kelimesi ihtimal, güven, tahmin gibi anlamlarda kullanılıyor, ateistler biraz da bundan aldaniyorlar:

- 1) TV'deki hava durumunda yarın havanın güneşli olacağı söylendi. **INANIYORUM. (= geleceğe dönük ihtimal yüksek)**
- 2) Babası Okan'a Tanrı'dan, Cennet ve Cehennem'den bahsetti. Okan inanmıyor. çünkü Babası daha önce bisiklet alacağına söz vermişti ama tutmadı sözünü. **(=güvenmiyor)**
- 3) Devlet Bahçeli basbakan olacağına (kendi kendine) inanıyor.
- 4) Kilicdaroglu "iktidara gelirse mazot 1 lira olacak" dedi. Bazı seçmenler inandı.

89. Yazan: **elif dedim** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

"Ey insan! Heybeti görmek için Arş'a bak. Genişliği görmek için Kürsü'ye bak. Yazıyı görmek için Levh'e bak. Yüksekliği görmek için göklere bak. Bilgiyi görmek için kalplere bak. Aşk'ı görmek için bilgiye bak. Ve Sevgili'yi görmek için Aşk'a bak. Ama ya bakmasını/görmesini bilmiyorsan?"

90. Yazan: **elif dedim** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

"Ey insan! Heybeti görmek için Arş'a bak. Genişliği görmek için Kürsü'ye bak. Yazıyı görmek için Levh'e bak. Yüksekliği görmek için göklere bak. Bilgiyi görmek için kalplere bak. Aşk'ı görmek için bilgiye bak. Ve sevgiliyi görmek için Aşk'a bak. Ama ya bakmasını/görmesini bilmiyorsan?"

91. Yazan:**elif dedim** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

“Her gün bir kainat ölür. Bir tazesi yerine gelir.” diyor Bediüzzaman. Öyleyse bugüne yeniden, yeni baştan iman edilmelidir. Bugün yenidir ve yeni bir mümini hak eder. Bu sabah tazedir; taze bir mümin bakışını bekler. Bugünkü tenimiz yenilenmiş olarak yanımızdadır.; içinde yeniden iman etmiş bir kalbi barındırmak ister. Dünün imanının bugünün imanına yetmeyeceğini bilen “iman edenler” bugün bir daha iman ederler. [Ey iman edenler, iman edin] (Nisa 136)

92. Yazan:**elif dedim** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

“ Ey kulum, hatırla ki bir zamanlar ismin anılmıyordu., eksikliğin çekilmiyordu. Ne arayanın vardı, ne bekleyenin ne sevenin. Sana ihsanda bulundum. Kimseler seni görmezken ben gördüm seni. Seni bilinir kıldım. Aranır eyledim. Sevdiklerinin gözünde ve gönlünde yer edindin. Adam sınıfına geçtin. Seni bilinir kılarken, Kendi bilinmemi senin bilmene havale ettim. Seni var kılarken, Kendi varlığını senin anlayışına emanet ettim.Seni görünür kılarken, Kendi güzelliğimi senin kulluğunla görünür kılmayı tercih ettim. Dilersen beni unutabilirsin. Dilersen beni bilinmez kılabilirsin. İstersen, Ben yokmuşum gibi yaşayabilirsin. İstersen, Beni gözetmeyebilirsin. Sana ihsan ettiğim gibi, kimseler görmezken Ben seni gördüğüm gibi, şimdi de sen Bana ihsan eyle. Kimselerin görmediği gözetmediği Ben’i sen gör ve gözet. Beni özünde, sözünde, yüzünde görünür kıl. Varlığın Bana ayna olsun. Kulluğun Beni görünür kılsın.” [Allah sana nasıl ihsan ettiyse, sen de ihsan eyle.] (Kasas 77)

93. Yazan:**Yusuf Nevai** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

Muhatabı anlamsız sorulara boğarak iş yaptığı zannetmek bir acizliktir. Hepinize cevap yetiştirebilir ama amaç laf yarıştırmaktan öte bir şey olsun. Felsefe tarihi okumadan, en azından Epistemoloji okumadan bu tür tartışmalara girişmek fevkalade cahilce. M.Bahadır/ın ilk yazısında acınaklı bir halde kendisini göstermiş bu durum. Ben kendilerini tanınam, emeğine sonsuz saygı duyuyorum, benim eleştirim eserine. Çamur atmak niyetim değil yanlış anlaşılma istemem. Söyledikleri, ileri sürdükleri ile ilgiliyim. Bu konuda kafanızda kurgu içinde olmayın.

Bilgi denir? Bilginin, gerçek bilginin kaynakları nelerdir? Sorularına getirilen evrensel cevaplar/getirilmek istenilen- bilginin veya bilgi edinme süreçlerinin olabildiğince nesnel olması, kişiden kişiye, kültürden kültüre değişmemesi, evrensel olması, kaynağının, çıkarımının, ölçümünün, teorisinin, yasasının gerekçesi, kanıtlamaları, mantıksal yapıları tutarlı, sonucunun geçerli olması....diye uzatılır mevzu. Ancak bütün bu epistemolojik kavramların ayırdından olmadan, sırf Müslüman! duygularını tatmin etmek için doğu*batı nutukları atmak gülünç ötesi bir dramadır. Onlara göre öyle, iman yoksunu imandan ışığını almayan bilim kördür. Bu önermenin dayanağı ne, gene iman edilmesi gereken iman edilen bir takım kabuller, inançlar...

Bilimin modern bir put olup olmaması bakınız Bilim Felsefesi ile ilgili bir konudur. Bediuzamanla veya bir ayet-i kerime ile bir alakası yok. Bilimin putlaştırıldığını söyleyebilirsiniz amenna, bu iddianızı bir takım kutsal dayanaklara, kutsallaştırılan argümanlarla yani inançlarınıza dayanarak yapamazsınız. Bu yönetime itirazımdır. İçerik ile sonsuz kadar uzayabilen diyalektik bir çözüm ortaya konulamayabilir ama yöntem yanlış

olduğu sürece hiç bir şey ortaya koyamazsınız fikir namına...Savunduğunuz, söylemek istediğiniz şeyden önce nasıl söylediğiniz ile ilgili travmalar aşılıyor beynimiz.

İbn Arabî'nin telâkkisine göre, insânın ALLAH'a karşı yegâne isâbetli ve doğru tutumunun tenzîh ve teşbîh'den oluşan âhenkli bir tevâhid (birlik) olduğu ve böyle bir tevâhidin yalnızca "keşif"den doğan mistik sezgiye dayanarak gerçekleşebildiği geçen bölümde, sanırım, eterince açıklanmış bulunmaktadır.

İsimler farklılaşıyor da hatalar aynı kalıyor. Sezginin bilimsel bilginin veya daha genel anlamda bilginin kaynağı olduğu öğretisi bir takım ezoterik mistik akımların oraya koyduğu ispatlanamayacak ama inanca konu yapılabilecek bir iddia. Üstünde tartışmak yersiz.

İslâm'da da akl-ı meaş vardır. Cismanî varlığı ihata eder. İnsanın hayatta kalmasını, karnını doyurmasını, cinsel arzularını tatmin etmesini, soyunu sürdürmesini sağlar. İslâm'da bir de akl-ı mead vardır. Bu ise alimlerimize göre "Hakikat'i bulmaya yarayan ilâhî bir nûrdur." İnsan iyi/kötü ayırımını bununla yapar. Öleceğini, kendini Yaratan'ın önünde hesap vereceğini bu akılla idrak eder. İrfan ve ilimle terbiye olan âhiretini düşünen akıl. Geleceği kavrayan akıl budur. Akl-ı Mead'a benzer kavramlar Kant'ın eserlerinde vardır.

İslamda böyle şeyler yoktur, siz kafanızdan uyduruyorsunuz. İslam böyle bir paradigma ortaya koymuyor, İslam ile müslümanların felsefesini birbirine karıştırmayın...Şimdi akıl yok diyen Müslüman olamaz mı? Mead'ı ne meaş ne?

İnsanlar tarih boyunca kutsal kalelere çekilip oradan savaştılar. Konuya dini bir kaynağa dayandır ve kutsal bir örtü ile örterse bütünü mesele halledilir. Çünkü din! sorgulanamaz iman edilir! O yüzden kainatı bir öküz sırtında taşıyor ile açıklamaya çalışmayı hiç sorgulamaz insan zihni. Bunu iste yukurdaki insanlarda yapıyorlar. Olay sadece fikirlerin doğruluğu ve yanlışlığı, iddiaların tutarlı, geçerli, gerekçeli, evrensel olup olmadıkları ile ilgili.

Birisi diyor ki "Bilim tarafsızdır", "Doğrunun ölçütü bilimdir", gibi pozitivist akideler' pozitivism imiş! [Positivizm](#) deyince ne anlıyor insanlar! Ben henüz anlayamadım.

"inanmak" kelimesini çok farklı anlamlar için kullanıyoruz, ateistlerin anlaması zor ama hata galiba biz Müslümanlarda, iyi anlatamıyoruz. inanimak aslında bir tür his. sıcak, soğuk gibi, korku gibi, bayagi hissedilen bir şey ALLAH'a inanimak. Ama inanimayan için o "kapi" kilitli değil, YOK(!)

Konu inanimak ile alakalı değil konu dogmalardan hareketle bilim eleştirisi yapmak! Ben ortaya konulan şey tutarlı değil, mantıksız diyorum insanlar inanimaktan bahsediyor! Ayrıca 'inanmak'ın hissetmek ile alakası olsa idi(yada hissetmek gibi olsa idi) Kur'anı-ı Kerimde boyuna 'hiç hissetmezler mi? Hiç hissetmeyecekler mi' gibi tekrarlar olurdu oysa 'Hiç akletmezler mi, artık düşünmeyecekler mi' mealinde sözler var.

Toplu olarak tekrar ediyorum, benim şu itirazım hususunda söyleyecek bir şeyiniz varsa tartışma devam edebilir. Yoksa ben kafir olurum size inanan olursunuz ve ayrı dünyalarda yaşadığımızı inandırmaya çalışırsınız kendinizi olur biter.

“Oku, Yaratan Rabbinin adıyla! O, insanı “alak”dan yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir. Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder. (Alak Suresi 1-7.Ayet)”

Evet, bilimin açıklayamadığı veya ısrarla açıklamaktan kaçındığı soruların cevabı burada...

Bu tip bir yaklaşım, yani kutsal metinlerden tümdengelimsel olarak bilgiye ulaşılabilir mi? Sorum bu benim. Ben eşşek miyim, yoksa bütün bir felsefe tarihi yalan mı söylüyor?

Veya Allah Kur/an-ı Kerimde fiziksel evreni, doğanın işleyisini açıklamak zorunda mı? Kutsal metinler(ayetler*hadisler) bilginin doğaya dair bilginin konusu yapılabilir mi? Bilim felsefesinin konusu yapılabilir mi?

94. Yazan:**Yusuf Nevai** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

“Ey insan! Heybeti görmek için Arş’a bak. Genişliği görmek için Kürsü’ye bak. Yazıyı görmek için Levh’e bak. Yüksekliği görmek için göklere bak. Bilgiyi görmek için kalplere bak. Aşk’ı görmek için bilgiye bak. Ve Sevgili’yi görmek için Aşk’a bak. Ama ya bakmasını/görmesini bilmiyorsan?”

Ben zannediyorum bu dünyadan değilim. Yada çok anlaşılmas bir dil kullanıyorum. Yada bu insanlar düpedüz felsefe husunda cahil. Zerre mantıktan nasibini almamışlar mı..Kismeye sataşmıyorum. Ancak bu bakış açısı değil mi insanı körelten yok eden...Hiç bir şekilde ispat konusu olmayacak, bu iddialar, inançlar. Bunlar fikir mi?

95. Yazan:**Yusuf Nevai** Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

Sayın YN’ye sormak lazım: Akıl bilimsel olarak var mıdır? Nerededir? kaç kilodur? Kaç metredir?

“Doğanın evrensel yasaları” derken YN acaba insan aklını ampirik bir kalıba mı hapsedmek istemiş? Elle tutulan, gözle görünen dünya dışında bir varlık olmadığını mı iddia etmiş? Kendisi pozitivist olduğu için mi “ötekileri” dogmatik sanıyor? Sakın asıl dogmacı YN olmasın?

Ben sizin ne demek istediğinizi anlamadım. ‘Elle tutulan, gözle görünen dünya dışında bir varlık olmadığını mı iddia etmiş?’ bu demek istediğiniz maddeciliktir. Positivizm böyle bir soru ile ilgilenmez ki bu konuda bir fikri olsun.

Önerme(1) Eğer ben pozitivist isem ve Önerme(2) siz pozitivizmin ne olduğunu biliyorsanız ve Önerme (3) siz bana ‘Akıl bilimsel olarak var mıdır? Nerededir? kaç kilodur? Kaç metredir?’ şeklinde bir soru soruyorsanız, o halde olası sonuç önermesi(1); ya ben bir pozitivist değilim, olası sonuç önermesi(2)yada siz pozitivizmin ne olduğunu biliyorsunuz.

Bakın konu insanların ortaya koydukları iddiaların doğrulukları ile ilgili ama önce şeklen doğru düşünmenin ölçütü olan mantığa uyup uymama meselesi. Bundan sonra söyledikleri şeyin*önermelerin*teoremlerin doğru olup olmadığını tartışabiliriz. Bunun için rehberimizi akılsa; modern akıl, kutsal metinleri bilginin -kesin olarak doğaya dair bilgilerimizin-kaynağı olarak görmez.

Bundan başka klasik olarak Ad Hominem ve Petitio Principi ve karikatürize etmek şeklinde biçimsel olmayan naktık yanlışları yapıyorsunuz* yapıyoruz...

96. Yazan: [MY](#) Tarih: [Kas 27, 2011](#) | |

Herkes kendi ilâhini biliyor. Görünen o ki kimi ALLAH'a tapıyor, kimi bilime. Ama bilime tapanlar bunun bir ilah olduğunun farkında degiller. Peki. Olur. Siz bilirsiniz.

97. Yazan: [Dersimli](#) Tarih: [Kas 28, 2011](#) | |

@Yusuf Nevai,

Adeta [Auguste Comte](#) ile konuşuyor gibi oldum, siz de belki bir gün onun gibi bir kilise kurarsınız, ritüeller ihdas edersiniz, dünyevî bir ahiret bile tarif edersiniz 😊

ama bunu yapan ilk insan siz olmayacaksınız, sizden önceki pozitivistler çoktan yaptılar bunları.

Pozitivist dogmalar bunlar. Sizinle daha fazla konuşmakta fayda görmüyorum. Ama yazar MB'nin hakkını yediniz. **"kişisel hücum etmiyorum"** dediniz ama kişisel bir hesaplaşma şekline saktunuz. Bu da seviyeyi düşürdü ister istemez. Neyse.

Ayrıca dinsel kavramları, inananları kâh hor gördünüz, kâh övdünüz. Bir "spoiler" olabilir misiniz? Yoksa [bipolar disorder](#)'dan muzdarib iyi niyetli bir insan? Mümkün her ikisi de.

Eh, bir ayet ile bitirelim sözü: "Senin dinin sana, benimkisi bana"

98. Yazan: [Yusuf Nevai](#) Tarih: [Kas 28, 2011](#) | |

Aynı tipik cevaplar. Biz Allah/a tapıyoruz. O yüzden kainat bir öküzün üzerinde yuzuyor. A.Comte ile konuşmuyorsunuz.sadece sizin ön kabul dünyanızda yaşamayan birisi ile. İşin en tuhaf tarafı pozitivismi dogmalık ile suçlamanız. Oysa sizin bu tavrınızı dogmalık ile suçlayan pozitivism değil insan aklı, yani felsefe.

Sözde müslüman zihinlerin çıkmaz sokağı. Mantığın bittiği yerde Tanrı başlar! Yine yenileyeceğim itirazımı yine iman duvarına çarpmana ümidi ile. beni sizin inancınız ilgilendirmiyor. ama en azından kutsal metinlerden bilgi edinebileceğinizi iddia ediyorsanız bunun epistemolojizini ortaya koyun bakalım. oda yok. olmayacak.

inanın MY beyin yazdıklarından sonra Dersimlinin yazdıklarını okumadım, aklımdan geçenin aynısı idi MY ile aynı düzlemde. Demek ki iş biraz düşünmeye gelince sığınılacak kutsal kale aynı. Akla çağırınca insanları bizim dinimiz bize seninki sana.

İşin acınası yanı ben bir müslümanım, söylediklerimde kafirlik yok. ama beni kafir ilan etmekte bir beyis görmüyorlar. velev ki müslümanlık adına konuşanların yönetsel şüpheye bile dayanacak halleri bile yok. Bir deyişte söylenildiği gibi bal mumumdan inançlara sahip olduğunuz müddetçe güneşten uzaklaşın...Siz akıldan, akıl yürütmelerden güneşten kaçır gibi kaçın...

Olayda zaten doğu*batı meselesi. biraz ismetözel. çıkar beynini gitsin...

99. Yazan: **elif dedim** Tarih: [Kas 28, 2011](#) | |

Bir deyişte söylenildiği gibi bal mumumdan inançlara sahip olduğunuz müddetçe güneşten uzaklaşın...Siz akıldan, akıl yürütmelerden güneşten kaçır gibi kaçın...(YN)

Sizin güneşiniz (rehberiniz) bilim olabilir. Bizim güneşimiz İslamiyettir. İslamiyet güneş gibidir, üflemele sönmez; gündüz gibidir, göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendine gece yapar.

100. Yazan: **MY** Tarih: [Ara 10, 2011](#) | |

Pozitivist bir gün doktora gitmiş, dert yanmış:

- Doktor bey bana bir şeyler oluyor, iyi değilim.
- Anlatın, neyiniz var?
- Aldığım nefesi verirken kesik kesik çıkıyor ağzımdan, karnım kasılıyor, yüzüm geriliyor, yanaklarım kulaklarıma doğru çıkıyor. Bakın böyle oluyorum: Ha! Ha! Ha!
- Korkacak bir şey yok, tıp dilinde buna gülme diyoruz.

Evet, pozitivistler herşeyi parçaladıkları için mânâyı kaybediyorlar. Aşkı, korkuyu, sevinci hormonal "fenomenler" sanıyorlar. Hakikat'in tezahürü yok onlar için, sadece tezahür var. Sebebi? Eşya. Eşyanın sebebi? O da eşya. Biz buna "pozitivist iman" diyoruz. Çünkü pozitivistlerin bilimsellikle ilişkisi koptu. Bilimsellik değil bilimcilik peşindeler. Bilimi putlaştırdılar. Semavî dinlere alternatif bir ilahiyat ürettiler:

"...Yerçekimi gibi bir kanun var olduğu için Kâinat kendi kendini hiçten, yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Dışarıdan bir etki/yardım olmaksızın yarat(-ıl)ma hiçlik/yokluk yerine bir şeyin var olmasının sebebidir, Kâinat'ın ve bizim NEDEN var olduğumuzun cevabıdır. Kâinat'ı başlatmak için bir ilk sebep olarak Tanrı'ya gerek yoktur. [...] Tanrı'nın yokluğu ispat edilemez ama bilim Tanrı'yı gereksiz kılar. Dünyamız Fizik Bilimi tarafından yaratılmıştır." (The Great Design, Stephen Hawking)

Filozofların binlerce yıldır sordukları "nereden geliyoruz? Nereye gidiyoruz? Neden varız?" gibi sorulara Tanrı'sız bir cevap vermeye çalışmış filozof Hawking. Ama özde yeni bir şey yok. Asırlardır Dehrîlik, Ateizm, Materyalizm, bilimcilik ve Pozitivizm gibi etiketlerle karşımıza çıkan hep aynı felsefî duruş bu. Ne yazık ki Ateist mirasa yeni bir şey de katmıyor İngiliz filozof. İmansızlık imanı diyebileceğimiz o iki bin yıllık kısır döngüye hapsediyor kendisini:

- Fizik kendi kendini yarattı,
- Fizik yaratılmaya muhtaç değildir,
- Fizik eksi sonsuzdan artı sonsuza kadar vardır,
- Fizik kimseye muhtaç değildir, her şey Fizik'e muhtaçtır.

İhlâs Suresi'nde ilâhî isimler yerine Fizik kelimesini yazarsanız zaten buna benzer bir şey bulursunuz. Aslında Filozof Stephen Tanrı'yı tefekkürle bulmuş ama ona "Fizik" adını vermiş. Hatta bir de Kıyamet günü tasarlamış. "Uzaya taşınmazsak yok oluruz!" diyor. Yani Ahir Zaman'da bulunuyoruz. Kıyamet yakın (100-200 yıl). Fizik Tanrısı'nın razı olacağı şekilde O'na hizmet edin, uzaya taşının, Sırâtal müstakîm'den ayrılmayın, Mâlikî yevmiddin olan Fizik Tanrısı'nın gazabından kurtulun. Ve leddâllîn Amin!

Evet... Biraz İhlâs Suresi, biraz Fatıha derken... Bilimin, bilimsel şüphenin ruhuna da el Fatıha! Filozof değil bir rahip demek lâzım Hawking'e çünkü artık bilimle, bilimsellikle bir ilgisi yok söylediklerinin, bal gibi bir amentü bu. (Bkz. [Salgam suyu varsa Tanrı'ya lüzum yoktur](#))

101. Yazan:**otomatik mandalina** Tarih: [Ara 11, 2011](#) | |

Mehmet Bey,

Hawking, Tanrı mevzubahis olduğu zaman saçmıyor ama iktibas ettiğiniz cümlelerde mühim bir hakikate de işaret ediyor : Evren kanunlarla yönetilir ve metafizik bir müdahale yoktur. Müdahale ile yaratma birbirinin müteradifi değildir.

Bilindiği üzere Allah sadece fiziksel âlemde değil, aynı zamanda melekut âleminde de misal âleminde de ve künhüne vakıf olamadığımız ve fakat İbn Arabi gibi, Cili gibi, İmamı Rabbani gibi zatların müşahadelerine dayanarak bize haber getirdiği diğer âlemlerde de fitri kanunlar vazetmiştir. Ve kanunlar, Allahın "Rahman" isminin tecellisidir. Bu nedenle yaratılmış her şeye vasidir. Latif varlıklardan kesif varlıklara, canlı olanlardan cansızlara kadar bütün mahlukat, bir kanunlar setine tâbidir, ki bu kanunların hiçbir istisnası yoktur.

Sözgelimi bir deprem olduğunda birileri "İşte siz terör örgütünü korudunuz, başınıza bu iş geldi" şeklinde söylemlerde bulunuyor. Oysa 1) Deprem olduktan sonra Allah bir açıklama yapmıyor, bu nedenle terör örgütünü korumakla deprem arasında bir nedensellik vardır demek açıklama olamaz 2) Eğer fiziksel evrendeki sonuçlar, fiziksel evrende bir neden bulamazsa, information set boş kalır, ki bu nedenle bu cümle yine açıklama olamaz.

Bu minvalde, Hawkingin söylediklerini ele alırsak, evet Big Bang'in öncesini (şayet varsa), fiziksel kanunlardan vabeste kabul etmek doğru olmayacaktır. Unutmayalım ki "şeylerin her düzleme görüntüleri tamdır". Yani işin (mesela Big Bangin ya da depremin) melekut yönü olsa da, fiziksel görüntüsü tamdır. Yani meleklerden hiç bahsetmeden sadece fizik kuralları ile Big Bang (ve öncesi varsa) açıklanabilir. Veya singularity'den ve quantum fluctuationdan bahsetmeden sadece manevi kurallar ile Big Bang açıklanabilir. Bu ikisi peşpeşe değildir. Tamamen aynı şeyin farklı düzlemlere aksidir.

Bir başka örnek. İntihar etmiş birini düşünün. bu kişi niçin öldü sorusuna :

1) Çünkü boğazındaki damarı bir bıçak kesti, kan dolaşımı durdu

2) Çünkü hayat anlamsız geliyordu, hayatta tatminsizdi

3) Çünkü trafik tıkalı idi, ambulans geç geldi, acildeki doktorlar da yetersizdi, gerekli müdahalede bulunamadılar

4) Çünkü antidepresan ilaçlarını düzenli alamadı, bu yüzden depresyonu devam etti.

Bu açıklamaların hepsi kendi düzlemi içinde tam. Hatta öyle ki, mesela trafik düzlemi için o kişinin depresyon ilaçlarını alıp almaması sıfır önemde. Yine mesela duygusal düzlem için de, trafiğin tıkalı olması sıfır önemde. Zaten her düzlemde "tamlik" bulunmasa idi, kanun geliştiremezdik, Hawking de fizik yapamazdı.

Son bir örnek. Big Bang olayını da, deprem olayını da ve duaların kabul edilmesini de, mucizeleri de, sadakanın bereket getirmesini de şöyle anlatmak mümkün : Nasıl ki bir tepegöze, farklı birkaç asetat koyarsınız ve perdeye birbirine girmiş görüntüler çıkar; öyle de Allahın Rahman isminin nuruyla (tecellisiyle), farklı âlemlerdeki farklı kanunlar process eder ve fiziksel aleme yansımalarıyla “birbirine girmiş gibi gözükür” olaylar vücuda gelir. Hakikatte ise olaylar birbirinin peşi sıra gelişmez. Duaların kabul edilmesi de mucizeler de bize Allahın “keyfi hareket ettiğini” değil, fiziksel âleme yansımakta olan başka âlemlerin kanunları olduğunu gösterir sadece, vs vs.

Mehmet Bey, biliyorum ki siz bilimle entellektüel anlamda alakadar olduğunuz içindir ki kanunların ehemmiyetini takdir ediyorsunuz, fakat dindarların umuma yakınında kanun meselesi tam kavranmamış durumda. Bu nedenle de Hawking’in (Her ne kadar zamanında meşhur “What is it that breathes fire into the equations and makes a universe for them to describe?” sorusunu sorarak Kayyum ismine perde aralamış olsa da) bu akıl yürütmesini eksik bulsak da, fiziksel evrenin işleyişinde kanunların ne kadar vazgeçilmez bir şey olduğuna işaret etmesi nedeniyle dindarlarca de ciddiye alınması gerektiğini siz de takdir edersiniz. Bu nedenle menfi açıklamalara dahi müspet yaklaşmamız gerekir inancındayım.

Sevgiler.

102. Yazan:[MY](#) Tarih: [Ara 11, 2011](#) | |

“... bu akıl yürütmesini eksik bulsak da, fiziksel evrenin işleyişinde kanunların ne kadar vazgeçilmez bir şey olduğuna işaret etmesi nedeniyle dindarlarca de ciddiye alınması gerektiğini siz de takdir edersiniz. Bu nedenle menfi açıklamalara dahi müspet yaklaşmamız gerekir inancındayım ...”

Eyv. katiliyorum, dinsizlerin bir tür tefekkür ile tanrimsi kavramlar **icad** etmeleri dindarları tediyid eder. (ki bu aslında yarım kalmış bir keşiftir)

Sonra bu tanrıları “Fizik” veya “Kimya” diye adlandırmaları da bu teyidi bozamaz. Bazen de isimsiz bırakırlar, “la ilahe...” dedikten sonra gerisini getiremezler. Bu absürdçü/nihilist iman kokusu da Sartre, Camus, Heidegger gibi insanlarda bol bol bulunuyor.

aslında bu insanları suçlamak doğru değil, burada da haklısınız. ALLAH kimi isterse onu seçiyor dinine hizmet ettirmek için. Ebu Cehil değil miydi “Kur’an ilâhî bir kelam, bu asikâr, ama niye bana indirilmedi?” diye isyan eden? Nemrut veya diğerleri de O’nun mesajını daha bir görünür kılan gölgeler degiller miydi? Nasıl ki bir resimde siyahlıklar veya boşluklar olur, nasıl bu boşluklar bir kontrast teskil ederek “görünmesi gerekeni” zitlik vasıtasıyla görünür kilarsa Hawking gibileri de böyle.

103. Yazan:[otomatik mandalina](#) Tarih: [Ara 11, 2011](#) | |

aslında bu insanları suçlamak doğru değil, burada da haklısınız. ALLAH kimi isterse onu seçiyor dinine hizmet ettirmek için. Ebu Cehil değil miydi “Kur’an ilâhî bir kelam, bu asikâr, ama niye bana indirilmedi?” diye isyan eden? Nemrut veya diğerleri de O’nun mesajını daha bir görünür kılan gölgeler degiller miydi? Nasıl ki bir resimde siyahlıklar veya boşluklar olur, nasıl bu boşluklar bir kontrast teskil ederek “görünmesi gerekeni” zitlik vasıtasıyla görünür kilarsa Hawking gibileri de böyle.

Hawking gibiler elbette suçlanmalıdır. Onlar tutarsız birer aptal. Fakat hem aldıkları bilimsel formasyondan dolayı hem de sizin belirttiğiniz üzere edindikleri ilahların onları mecbur etmelerinden dolayı, tek bir düzlemde geçerli olan mantığı ve kanunlarının önemini takdir ediyorlar.

Bir de evet yine temas ettiğiniz üzere, Geylani gibi ifade edersek “Hepimiz Allahın aletleriyiz”. Belki Gurdjieffin ifadesiyle “Hepimiz, Tanrının büyük çiftliğinde otlayan inekleriz ve çiftçi bizim mutlu olmamızı değil süt vermemizi istiyor”. Açıkçası kendimi de, Hawkingi de, sıradan bütün insanları da peygamberler ve evliyalar için bir dekor görüyorum ben. Bazıları dinsizliği seçiyor, bazıları atalarını taklit ederek iman ediyor, bazıları iman etse de sürekli hayaller içinde yaşayıp dua etmeyi unutuyor, vs.

104. Yazan:**amir töre** Tarih: [Ara 13, 2011](#) | |

Farklı bakış açılarını merak edenler, farklı sesleri dinlemeye tahammülü olanlar için, doğa yasaları ile ilgili benim yorumumu yazıyorum:

Doğa yasası? Çok iddialı bir kavram . Yasa kelimesi , bir yasa koyucuyu çağrıştırıyor, öyle değil mi? Aslında yasa bizim beynimizdedir. Nedir yasa dediğimiz, hareket halindeki maddenin davranış kalıbıdır, Muhtemelen en uygun enerji korunum düzeyini gösteren, bir çeşit inorganik evrimle ortaya çıkmış düzenliliklerdir. Şayet başka evrenler varsa, onlarda farklı doğa yasaları, ya da maddenin farklı davranış kalıpları olabilir. Bunlar kendiliğinden oluşan durumlardır, yasa kelimesiyle olayı insanlaştırmaya gerek yoktur. Şöyle bir örnek vereyim, daha iyi anlaşılsın, aslında doğada ses yoktur, ses bizim beynimizdedir, doğadaki şey titreşen cisimlerden çıkan ve kulağımıza çarpan dalgalarıdır. Biz, beynimizin özelliği nedeniyle, bunu ses olarak algılıyoruz. Düşünen beyin olmazsa ses de olmaz, doğa yasası da olmaz, geriye sadece maddenin hareketleri kalır.

105. Yazan:**Time** Tarih: [Ara 14, 2011](#) | |

“aslında doğada ses yoktur, ses bizim beynimizdedir, doğadaki şey titreşen cisimlerden çıkan ve kulağımıza çarpan dalgalarıdır. Biz, beynimizin özelliği nedeniyle, bunu ses olarak algılıyoruz. Düşünen beyin olmazsa ses de olmaz, doğa yasası da olmaz, geriye sadece maddenin hareketleri kalır.” (A. Töre)

aynen katiliyorum. Arilarin veya kopeklerin duyabildikleri, insanların duyamadıkları “sesleri” de hesaba katarsak “duymak” veya “isitmek” denilen sey sadece duyan bir ozne icin vardır. o halde algılamak sadece subjektif oluyor. ama eger ben ve sayın A.Töre aynı “sesi” duyduysak ve o”sese” aynı terim ile isim verdiysek? o zaman bir tarafsızlık, bir objektivite meydana getiriyoruz. Pozitif bilimlerin “objektif” kanunları da ancak bizim subjektif fikir alemimizdeki konstruksiyonlar neticesinde ortaya cikiyor. Gerçekten çok iyi yakaladınız Amir Bey, tebrik ediyorum.

ses ve duyma konusundaki sorgulamanız bana bir baska makaleyi hatırlatti:

“...Göz müdür gören?

Varlık’ın, Kâinat’ın, Zaman’ın başlangıcına dair hakikatleri görmek için Hawking’in bilim soslu hokkabazlıklarına güvenmiyorum mühendis olmama rağmen. Hesap kitapla varlığı ya da yokluğu ispatlanacak “lüzumlu” tanrılarla işim yok benim. Kimi fizikçilerin denklemlerinde bir

bilinmeyen olarak 'X' yerine kullandıkları tanrıları değil beni Yaratan'ı görmek istiyorum. İstiyorum ki kelime-i şahadet dudaklarımda bir slogan, bir ezber olmasın. Şahit olmak istiyorum inandıklarım.

Komedyen Cem Yılmaz anlatıyordu, hatırlayacaksınız: illüzyonist David Cooperfield gösterisine gitmiş. Cooperfield sahnede uçuyor, arkasında iki seyirci konuşuyor: "Vardır abi bunun bir hilesi". Cem Yılmaz cevap veriyor: "Yok adam gerçekten uçuyor ama hâlâ biletle gösteri yapıyor!".

İnsanlar gözleriyle "gördüklerine" inanmazlar her zaman ve bunun için "görünenler" eylemlerini etkilemez. Meselâ sahnedeki adam testere ile ikiye bölündüğü zaman kimse ambülans çağırmaz. Çünkü görmek ile "inanmak" arasında büyük bir mesafe vardır... Nedir görmek? ..." ([Salgam suyu varsa Tanrı'ya lüzum yoktur](#))

rica etsem sayın orden oradaki sihirbaz resmini de eklese? 😊

106. Yazan: **Hasan S.** Tarih: [Ara 14, 2011](#) | |

Amir Töre'ye teşekkürler. Berrak ve cesur bir septisizm. David Hume'un Human Understanding'deki naiflikle pozitivizme attığı tokat gibi. Causality konusunu kastediyorum. Amir Bey de burada algı ve sübjektivite üzerinden pozitivizme sert bir tokat atmış. Bu sitede son aylarda okuduğum en güzel yorumlardan biri. Sayın Time'ın açıklamaları da Amir Töre'nin yorumunun ne kadar kıymetli olduğunu ortaya koymuş. Acaba sayın örler bu güzel makaleyi ve altındaki tartışmaları derleyip kitaplaştırsalar nasıl olur ? Zorunlu Askerlik ve Eşcinsellik kitapları gibi bunu da saklamak isteriz. Saygılarımla.